SVENSK SÖNDAGSSKOLSÅNGBOK

FÖR HEM, SKOLOR OCH
BARNGUDSTJÄNSTER

STOCKHOLM
NYA BOKFÖRLAGS AKTIEBOLAGET

STOCKHOLM
ERNST WESTERBERGS
BOKTRYCKERI A.-B.
1929

Förord till den elektroniska utgåvan

Detta är **Projekt Runeberg**s digitala faksimilutgåva av 1929 års utgåva av *Svensk söndagsskolsångbok för hem, skolor och barngudstjänster*. Mer om verket kan man läsa här i **förordet** samt i **svenska Wikipedia**. Boken scannades i mars 2005.

Det **alfabetiska registret** anger felaktigt att "Herre, se en liten skara" skulle vara psalm 88 på sidan 10. Det skkulle stått psalm 8. Det finns några små stavfel, men de är försumbara och har inte korrigerats. Författarnas namn anges inte, men däremot nästan genomgående kompositörernas namn. Ibland anges också årtal för tonsättningen. Sångernas indelning i grupper för vid vilka tillfällen de enskilda sångerna passar att sjunga är i nummerordning, men eftersom en melodi i många fall kan användas till flera texter så följer inte sångnumreringen sidnumreringen. Varje text som hör till en bestämd melodi hittas därför tillsammans med första gången melodin ifråga presenteras.

FÖRORD.

Sommaren 1925 utsågo Baptistsamfundet, Metodistkyrkan och Svenska Missionsförbundet tillsammans en av sju personer bestående kommitté med uppdrag att utarbeta en gemensam söndagsskolsångbok. Något senare insatte Evangeliska Fosterlandsstiftelsen och Svenska Alliansmissionen vardera två representanter i denna kommitté, varigenom tanken på en gemensam sångbok för vårt lands söndagsskolor fick en ännu bredare grundval.

Arbetet, som omfattats med stort intresse, påbörjades omedelbart. Det har alltigenom präglats av en bestämd önskan att få fram lämpliga sånger, isynnerhet sådana som vunnit erkännande och hävd inom söndagsskolorna i

vårt land. Arbetets karaktär har helt naturligt krävt ömsesidigt tillmötesgående, men vittnar samtidigt om den enhet som bär upp sångboken. Uppgiften har dock ingalunda varit lätt och kommittén är medveten om arbetets ofullkomlighet.

Kommitterade ha beflitat sig om att få till stånd en sångsamling, vilken i möjligaste mån kan möta söndagsskolornas skiftande behov. Den torde ock med fördel kunna bliva en hemmets sångbok samt användas för annan kristlig verksamhet bland barn och ungdom.

Musiken omfattar till större delen gamla och välkända melodier. I en del fall har omharmonisering ägt rum. Några melodier äro nya. En nyhet för musikupplagan utgör anvisningarna om förspel. I varje nummer hava vissa delar av musiken blivit markerade med en punkterad linje. Den sålunda betecknade delen av musiken kan tjäna som lämpligt anslag till sången.

Ett fullständigt melodiregister har utarbetats. Under rubriken till varje sång står angivet till vilken melodiklass sången hör, och man kan här finna samtliga de melodier på vilka ifrågavarande sång kan sjungas. Melodinumren äro angivna med fetare siffra. (Mkl = melodiklass jämte N:r.) Harmoniseringsarbetet samt redigeringen av musiken ha utförts av organisten Karl Eliasson i samråd med seminarielärare V. Wikholm.

Namnet »Svensk Söndagsskolsångbok» har valts med hänsyn till att sångboken är avsedd att bli en de svenska söndagsskolbarnens sångbok.

Under bön till Gud om att Svensk Söndagsskolsångbok må bidraga till att hos det uppväxande släktet grundlägga en klarare uppfattning om det för kristen tro och kristet liv gemensamma och att evangelium sjunges in hos Sveriges barn och ungdom samt bringa ära åt vår himmelske Fader, utsändes den härmed i Herren Jesu namn till allmänt bruk.

KOMMITTERADE.

*

REGISTER.

*

MELODIREGISTER.

N:r

3-radiga.

4-radiga.

11-radiga.

12-radiga.

*

1. Hela världen fröjdes Herran

Mkl. 77.

Svensk (?) 1676.

1. Hela världen fröjdes Herran Tidigt och av hjärtans grund! Kommen ifrån orter fjärran, I som stån i hans förbund, Träden fram med lust och fröjd, Sjungen Gud i himmelshöjd!

2. Han är den oss haver skapat Sig till folk och fosterfår, Frälsat det som var förtappat, Och är den som med oss står, Vill oss äntligt föra in Uti himlaglädjen sin.

3. Tacken honom i hans portar, Loven honom i hans gård! Kommen hit från alla orter, Prisen den om oss har vård! Ty han är fast god och blid, Håller tro i evig tid.

*

3. Jesus, du min fröjd och fromma

1. Jesus, du min fröjd och fromma, All min glädje och min tröst, Värdes nådigt till mig komma Med ditt ord, din ljuva röst. Kom, o Jesus, bliv mig när, Låt mig bliva, där du är.

2. Jesus, låt mig städse börja I ditt namn allt vad jag gör, Att jag måtte framgång spörja Och så sluta, som jag bör. Kom, o Jesus, bliv mig när, Låt mig bliva, där du är!

3. Alla mina ord och tankar, Jesus, låt behaga dig. Laga, att jag flitigt samkar Det som evigt gagnar mig. Kom, o Jesus, bliv mig när, Låt mig bliva, där du är.

*

2. Jag lyfter mina händer

Mkl. 111.

M. Teschner, 1613.

1. Jag lyfter mina händer Upp till Guds berg och hus, Från dem han hjälpen sänder Och skickar ut sitt ljus. Mig Herren hjälp bejakar, Som jord och himmel gjort; Min bön han ej försakar Men skyddar mig allt fort

2. Han låter mina fötter Ej slinta, ty han är En väktare ej trötter Och blir mig alltid när. Han nådigt mig bevarar Och skyddar mig från fall, Mig dag och natt försvarar Välsignar ock mitt kall.

3. Allt ont han från mig vänder Och frälsar mina själ. Evad som helst mig händer, Så slutas det dock väl. Min

utgång han bevarar, Min ingång likaså; Sin nåd Gud aldrig sparar För dem med honom stå.

3 = 1.

4. Herre, samla oss nu alla

Mkl. 159.

W. B. Bradbury. 1. Herre, samla oss nu alla Kring ditt dyra nådesord. Likt ett vårregn låt det falla På vårt hjärtas torra jord! Värdes oss din Ande sända Och din eld ibland oss tända; |: Mätta ljuvligt de elända, Herre, vid ditt rika bord! :|

2. Lär oss troget taga vara På det ord oss givet är; Led oss i ditt ljus, det klara, På den väg, som till dig bär; Håll vårt hjärta för dig stilla, Låt ej otron oss förvilla, |: Herre, låt oss ej förspilla Nådestunden, du beskär! :|

3. Må vi akta på den tiden, Då du söker oss, o Gud! Snart är nådens dag förliden Och vi få ej flera bud. O, så hjälp oss nu att höra, Vad vår själ kan saliggöra! |: Upplåt du vårt hjärtas öra Och förnim vårt böneljud! :|

5. Som daggens pärlor glöda

Mkl. 111.

J. C. F. Hæffner.

1. Som daggens pärlor glöda För solens stråle skär, När efter natt och dimma Den ljus åt jorden bär, Så samlas ungdomsskaror, Iklädda helig skrud, Att utav hjärtat prisa Din makt, o Herre Gud.

2. I slutna led vi tåga Framåt i heligt mod; Och under korsets fana, Bestänkt med Lammets blod, Vi kämpa våra strider I Jesu Kristi namn Och styra glatt vår farkost Mot härlighetens hamn.

3. För denna ungdomsskara Bliv, Herre, hövitsman! I nöd, i varje fara Du oss bevara kan. Du lyser över livet Din underbara frid, Och fyller själ och sinne Med kraft till helig strid.

4. Välsigna, Gud, den skara, Som samlas här i dag, Och lär oss endast söka Din ära, ditt behag! Gör oss till kämpar starka, För oss i striden fram, Och samla oss omsider Inför din tron, Guds lamm!

6. Här samlas vi

Mkl. 18.

1. Här samlas vi omkring ditt ord Som barn omkring sin faders bord Och bedja dig, o Jesus kär: Kom själv och var ibland oss här!

2. Vi vilja höra, tala du Och giv, vad vi behöva nu! Bestänk oss med ditt dyra blod Och giv åt oss din Ande god!

3. Håll själv om öga, öra vakt Och hav jämväl på hjärtat akt, Att våra tankar icke må Långt bort i vida världen gå!

4. Vi bedja dig av hjärtats grund: Välsigna denna andaktsstund Och mätta oss med livets bröd Utav ditt rika överflöd!

7. Herre, se din unga skara

Mkl. 9.

A. G. Lindqvist.

1. Herre, se din unga skara Kommer glad och nöjd; Inför dig är gott att vara, Här är helig fröjd.

2. Här i bön och tal och sånger Du oss möter huld; Och din nåd är tusen gånger Mera värd än guld.

3. Öppna nu vår själ, vårt öra För din sanning så, Att vi må med andakt höra. Tala, Herre, då!

4. O, låt intet oss förvilla Från din sannings stig. Samla oss och gör oss stilla, Stilla inför dig!

8. Herre, se en liten skara

Mkl. 125.

Josef Haydn.

1. Herre se en liten skara Står för dig med sångens ljud! Häpnad borde bland oss vara, Ty du helig är, o Gud. Längtan i vår själ föröka Efter dig, vår Frälsare! Låt oss ingen glädje söka, Som med sorg du skulle se!

2. Du, som med ditt helga öga Skådar oss på varje ort, Tecknar upp i himlen höga, Vad vi tänkt och sagt och gjort, Gud, förlåt vår synd, den tunga! Lär oss du all orätt fly, Tills vi för din tron få sjunga Dig en lovsång skön och ny!

9. Herre Jesus, värdes skåda

1. Herre Jesus, värdes skåda Till din lilla barnahjord, Må din Ande bland oss råda, Låt din nåd bland oss bli spord! Låt oss dina barn få bliva, Dina egna frälsta lamm, Med ditt ord oss värdes giva Lust att komma till dig fram!

2. När vi nu ditt ord få höra, Öppna våra hjärtan så, Att som Lydia vi göra: Lyssna till och höra på; Såsom Samuel ock säga: »Tala, Herre, ty jag hör!» Låt oss dig ibland oss äga, Kom och oss nu stilla gör!

9 = 8.

10. Jesus, öppna du vårt öra

Mk. 18.

J. A. Josephson.

1. Jesus, öppna du vårt öra, När vi komma för att höra Vad du oss i dag vill säga Och vad uti dig vi äga!

2. Gör oss alla för dig stilla, Låt oss ej din nåd förspilla, Som du oss ånyo bjuder, När ditt budskap till oss ljuder!

3. Lär oss dina bud och rätter, Dem du för vårt öga sätter; Och när vi ditt ord fått höra, Hjälp oss att därefter göra!

4. Hjälp oss, Jesus, dig till ära Frukt i tro och kärlek bära, Och när dagen är förliden, Tag oss hem i rätta tiden!

11. Fort skynden alla

Mkl. 126.

Marschtakt Th. Söderberg.

1. Fort skynden alla, stora, små Framåt på ljusets bana! Vi alla här församlas må Inunder korsets fana, Och möta vi uppå vår väg En vän, vi honom fråga: O, vill du följa oss, o säg? Till himlen glatt vi tåga.

2. Vi säga synd och värld farväl Och vilja Jesus tjäna Med tålamod, med villig själ, Och bliva vid det ena: Att vandra uti Herrens bud Och honom älska, lyda, Att vi som barn av himlens Gud Må Herrens lära pryda.

12. Nu skynden alla

1. Nu skynden alla, stora, små Att Herrens vilja göra! Till söndagsskolan glatt vi gå Att bedja, sjunga, höra. Med lydnad, flit och villighet Vi vilja Herren ära Och genom stor uppmärksamhet Oss Herrens vägar lära.

2. Vi lära i Guds dyra ord, Hur man kan lycklig varå, Ja, lycklig re'n på denna jord Och se'n bland änglars skara. Så sjunga vi en liten sång Att Herrens nåd berömma Och manas därav mången gång Att ej Guds godhet glömma.

12 = 11.

13. Jag älskar söndagsskolan

Mkt. 111.

Amerikansk melodi.

1. Jag älskar söndagsskolan Och villigt skyndar dit, Att där bland barnen sjunga Och lära med all flit Jag vill ej dagen spilla I lättja, synd och lek, Jag skyr den onda världen Och falska vänners svek.

2. Jag älskar söndagsskolan, Ty jag får lära där, Hur Jesus har mig älskat, Hur god och mild han är; Och ordet om hans kärlek, Som är min bäste vän, Det leder mig att älska Min Frälsare igen.

3. Jag älskar söndagsskolan, Ty Jesus finnes där Och många Jesu vänner, Som hålla honom kär. Bland dem jag här får lära Att sjunga Lammets sång. Den jag ock väntar sjunga Vid Lammets tron en gång.

4. Jag älskar söndagsskolan, Och därför, Jesus, ber Jag dig att oss välsigna Med nåd allt mer och mer. Ja, lär oss alla älska Dig helt av all vår själ, Och bär oss till din himmel, Där allt blir evigt väl!

118. Jag ville likna Jesus

1. Jag vilje likna Jesus, Så vänlig, god och mild, Och bära i mitt hjärta Hans undersköna bild. Så tag mig då, o Jesus, Och fyll mig med din nåd Och låt mig alltid akta Uppå ditt kärleksråd!

2. Jag ville likna Jesus I kärlek till en var, Att hjälpa och att tjäna Min nästa alla dar, I ödmjuk stilla lydnad Bekänna Herrens namn Och leda vilseförda Till Jesu kärleksfamn.

3. Jag ville likna Jesus, Det tåliga Guds lamm, Och på min ringa bana I ödmjukhet gå fram. När människor mig smäda, Jag bedja vill för dem, Att vi en gång må mötas I himlens ljusa hem.

14. Här med fröjd ännu en gång

Mkt. 163.

1. Här med fröjd ännu en gång I vårt söndagshem Samlas vi till bön och sång I vårt söndagshem. Herren är oss alltid när. Hör vår bön och barnen lär; Var och en är lycklig här I vårt söndagshem.

Hem, ljuva hem, Ack, vårt kära söndagshem! Pris ske Herren i vårt söndagshem!

2. Gud är mitt ibland oss här I vårt söndagshem, Känner varje själs begär I vårt söndagshem. Nalkas vi hans nådatron, Ger han oss, som gav sin Son, Nåd och sällhet genom tron I vårt söndagshem! Hem, ljuva hem, Ack, vårt kära söndagshem! Pris ske Herren i vårt söndagshem!

3. Jesus, barnens bäste vän I vårt söndagshem, Tala du till var och en I vårt söndagshem! Blir vår vandring mödosam, Led oss genom livet fram, Vårda dina dyra lamm I vårt söndagshem! Hem, ljuva hem, Ack, vårt kära söndagshem! Pris ske Herren i vårt söndagshem!

15. Med glättigt mod

Mkl. 139. *Livligt J. C. F. Hœffner.*

1. Med glättigt mod vi fira alla I dag en fröjdfull högtidsfest. Kom därför, låten sången skalla Och bjuden Jesus till vår gäst! I ljus och solsken allt sig målar

För våra unga sinnen än, Av glädje varje öga strålar, Och hoppet städse är vår vän.

2. Liksom en blomma i sin knoppning Här nu vår skola samlad står Och ser med glädje och förhoppning Den framtid hon till mötes går. För oss, som ännu äro unga Och sälla uti livets vår, Ej några sorger kännas tunga Och ingen möda synes svår.

3. På Herrens sida vi oss ställa Mot mörkrets, ondskans makter all! När synd och värld oss vilja fälla, Med Jesus segern vinnas skall. Uti hans namn, det segerrika, Vi all vår kraft och styrka få; Och ondskans makter måste vika, När de det namnet höra få.

N:o 16. Höga majestät, vi alla

Mkl. 171.

Philip Nicolai, 1599.

1. Höga majestät, vi alla För dina fötter nederfalla, Ditt lov från våra hjärtan går. Evig är din makt och ära, Dig jord och himmel vittne bära, Av allt ditt verk du offer får. Dig lova kerubim, Dig sjunga serafim: Hosianna! Helig är Gud, All världens Gud, All krafts och nåds och visdoms Gud.

2. Fader, allt i dig sig gläder. Du föder allt, och allt du kläder Och vårdar med din högra hand. Stjärnan du på fästet leder Och minsta kräk dess väg bereder Och vakar över minsta grand. Dig fågeln i sitt ljud Och lillan i sin skrud Fader kallar. Ditt barn är jag, Med varje dag Jag röner säll ditt hjärtelag.

N:o 293. Oss välsigna och bevara

Oss välsigna och bevara, Med nåd ditt ansikte förklara Och vänd det till ditt folk med frid! Här ditt namn vi vilja sjunga Och sedan med en helig tunga Dig lova, Gud, till evig tid Med dina kerubim Och dina serafim: Hosianna! Helig är Gud, All världens Gud, All krafts och nåds och visdoms Gud!

17. Mäktig är Herren

Mkl. 53. 1600-talet.

1. Mäktig är Herren — av honom ju allting är vordet, Himlar och jord har han frambragt med skapareordet. Såsom han sagt, Håller han allting vid makt, Dukar i öknen ock bordet.

2. Mäktig är Herren — se stjärnornas tallösa skara, Månen, som vandrar så tyst där på fästet, det klara, Solen, vars ljus Lyser i hjärta och hus, Där hon i rymden syns fara.

3. Mäktig är Herren — se ängen i leende våren! Hör, hur det kvittrar och rör sig i grönskande snåren! Själv är han när, Ja, av hans fotsteg vi här Se de välsignade spåren.

4. Mäktig är Herren — o, må vi den mäktige lova! Nu, nu är tid att stå upp, ej att drömma och sova. Pris vare Gud! Högt klinge lovsångens ljud, Pris för hans nåd och hans gåva!

18. Härlig är jorden

Mkl. 62. 1200-talet.

1. Härlig är jorden, Härlig är Guds himmel, Skön är själens pilgrimsgång: Genom de fagra Riken på jorden Gå vi till paradis med sång.

2. Tidevarv komma, Tidevarv försvinna, Släkten följa släktens gång. Aldrig förstummas Tonen från himlen, Själarnas glada pilgrimssång.

3. Änglar den sjöngo Först för markens herdar. Skönt från själ till själ det ljöd: Människa, gläd dig! Frälsaren är kommen, Frid över jorden Herren bjöd.

19. Vem gjorde skyn så klar och blå

Mkl. 74.

1. Vem gjorde skyn så klar och blå Och ängens mark så grön? Vem lärde blomman dofta så Och le i skrud så skön? Det var vår Gud, vår Fader blid, Ske honom tack till evig tid!

2. Vem har väl fågeln vingar skänkt Och lärt en sång så klar? Vern har de rika färger stänkt På fjärilens vingepar? Det var vår Gud, etc.

3. Vem gjorde berg och kullar små Och källor i vår dal Och hjordar, som på bergen gå, Och vinden ljuv och sval? Det var vår Gud, etc.

4. Vem har väl skapat dig och mig? Vern skänkte kropp och själ Att i hans godhet fröjda sig Och vinna evigt väl? Det var vår Gud, etc.

20. Den underbara världen

Mkl. 5.

H. J. Gauntlett.

1. Den underbara världen, Så skön i stort och smått, Har Gud, vår Fader, skapat; Och allt, ja, allt var gott.

2. Åt dalens lilla blomma Han fägring givit har, Åt sångaren i luften Hans snabba vingepar.

3. De höga blåa bergen Och floden i sitt lopp Och solnedgång och gryning, Som ger oss ljus och hopp.

4. Och vinterns vita driva Och sommarhimmel klar Och trädens gyllne frukter, Allt, allt han skapat har.

5. Han skänkt oss röst och tunga, Vi öga, öra fått Att höra, se och sjunga Hur Gud gjort allting gott.

21. Kom, hör min vackra visa

Mkl. 111.

W. A. Mozart.

1. Kom, hör min vackra visa, Som fågeln diktat har Guds godhet vill jag prisa I alla mina dar. Om honom susar bäcken, Om honom talar skyn. I röda rosenhäcken Han blomstrar för vår syn.

2. Och himlen är hans höga, Hans underbara hus, Och stjärnan är hans öga, Och solen är hans ljus. Och vida världen glädes Att honom prisa få. Och Gud är allestädes Och är hos mig också.

22. Dig, Herre Gud, är ingen

(Se även n:o 25.)

Mkl.111. 1598

1. Dig, Herre Gud, är ingen I nåd och kärlek lik, Ty hög utöver alla Och över alla rik Du bjuder hela världen Till öppen fadersfamn, Och var och en, som kommer, Du kallar ömt vid namn.

2. Din ende Son du gav oss, En Frälsare så huld, Som gick för oss i döden Och tog på sig vår skuld Och så åt oss förvärvat Ett evigt liv med sig Och rättighet att varå Med honom barn åt dig.

3. Så lär oss, käre Herre, Att mer och mer förstå, Vad nåd som däri ligger, Att du oss älskat så! O, låt din kärlek bliva Vart hjärtas fröjd och tröst Och mana oss att höja Till dig vår lovsångs röst!

90. O, dag av frid och vila

(Se även n:o 5.)

1. O, dag av frid och vila, Av glädje och av ljus, Då vi tillsamman ila Med fröjd till Herrens hus! De gamla och de unga I dag med samfällt ljud Sitt helig, helig sjunga Till dig, treenig Gud.

2. Den första dag blev ljuset Av Gud på himlen tänt, På den Guds Son från gruset Och graven återvänt, Den dag ock Anden sändes Hit ned från Faderns hus. Så på den dagen tändes För oss trefaldigt ljus.

3. På denna dag välsigna, O Gud, din egen hjord Och res dem upp som digna Med kraften av ditt ord! Må i var själ du gjuta Din kärlek, hopp och tro, Låt sist hos dig oss njuta En evig sabbatsro!

23. Så älskade Gud världen all

Mkl. 19. 1551.

1. Så älskade Gud världen all, Att han utgav sin ende Son, Att var och en, som på honom tror, Skall få ett evigt liv.

2. Ty däri består kärleken, Ej att vi hava älskat Gud, Men däruti att han älskat oss Och givit oss sin Son.

3. Ja, därpå är Guds kärlek stor Vorden uppenbar till oss, Att till försoning för all vår synd, Han haver sänt sin Son.

4. Han haver oss sänt Jesus Krist, Att på honom vi skola tro, Att genom honom vi leva må Och älska för hans skull.

2. Din ende Son du gav oss, En Frälsare så huld, Som gick för oss i döden Och tog på sig vår skuld Och så åt oss förvärvat Ett evigt liv med sig Och rättighet att varå Med honom barn åt dig.

3. Så lär oss, käre Herre, Att mer och mer förstå, Vad nåd som däri ligger, Att du oss älskat så! O, låt din kärlek bliva Vart hjärtas fröjd och tröst Och mana oss att höja Till dig vår lovsångs röst!

90. O, dag av frid och vila

(Se även n:o 5.)

1. O, dag av frid och vila, Av glädje och av ljus, Då vi tillsamman ila Med fröjd till Herrens hus! De gamla och de unga I dag med samfällt ljud Sitt helig, helig sjunga Till dig, treenig Gud.

2. Den första dag blev ljuset Av Gud på himlen tänt, På den Guds Son från gruset Och graven återvänt, Den dag ock Anden sändes Hit ned från Faderns hus. Så på den dagen tändes För oss trefaldigt ljus.

3. På denna dag välsigna, O Gud, din egen hjord Och res dem upp som digna Med kraften av ditt ord! Må i var själ du gjuta Din kärlek, hopp och tro, Låt sist hos dig oss njuta En evig sabbatsro!

23. Så älskade Gud världen all

Mkl. 19. 1551.

1. Så älskade Gud världen all, Att han utgav sin ende Son, Att var och en, som på honom tror, Skall få ett evigt liv.

2. Ty däri består kärleken, Ej att vi hava älskat Gud, Men däruti att han älskat oss Och givit oss sin Son.

3. Ja, därpå är Guds kärlek stor Vorden uppenbar till oss, Att till försoning för all vår synd, Han haver sänt sin Son.

4. Han haver oss sänt Jesus Krist, Att på honom vi skola tro, Att genom honom vi leva må Och älska för hans skull.

24. Guds kärlek är det största

Mkl. 111.

G. J. Webb.

1. Guds kärlek är det största, Som jord och himmel har. Hans kärlek är det första, Som före all ting var. Guds kärlekshav sig sträcker, Så långt som tiden går, Ja, e vigheten räcker Ej, dit hans kärlek når.

2. Oss Jesu död förkunnar Guds kärleksfulla råd, Och tusen, tusen munnar Besjunga nu hans nåd. Guds kärlek är en källa Av liv och godhet full, Vars rika flöden välla För varje män'skas skull.

3. Där evigheten susar Sin frid kring Lammets tron, Guds kärleks lovsång brusar Likt många vattens dån, Och hela himlen svarar I ändlöst återljud, Att kärlek, kärlek varar, Ty kärleken är Gud.

179. Re'n bådar morgonstjärnan

1. Re'n bådar morgonstjärnan, Att natten är förbi, Och jordens söner vakna Till bot och bättring. Si, Var stilla fläkt från havet Oss bringar nya bud Om hednafolk, som börja Att vända sig till Gud.

2. Och dagg från himlen faller I milda skurar ner, Blott ständigt nya under Vårt häpna öga ser. Var bön om nåd besvaras I rikt och härligt mått. Ack, över nya världar Guds andes pingstvind gått.

3. Se, hednafolken böja Ock knä för Herren Gud. Och tusen hjärtan lyftas I glada segerljud; Och under tiden skyndar En annan skara fram Att söka nåd hos Jesus, Det blödande Guds lamm.

4. Far fort, far fort att stiga, Du nya nådesflod, Sträck dig till alla länder, Gör allas vilja god! Far fort, tills Herren kommer, Och stanna icke förr, Än hela världen öppnat För Sions Gud sin dörr!

25. Gud älskar utan like

Mkl. 111.

Från brödraförsamlingen.

1. Gud älskar utan like, Han älskar en och var. Till fattige och rike Han lika kärlek har. Hans fadershjärta ömmar För varje fallen själ, Ej minsta barnet glömmer, Men sörjer för dess väl.

2. Han sig av kärlek vände Till arma syndare Och ende Sonen sände Som deras Frälsare. Nu hörs han vänligt klappa På hjärtat i vart bröst; Han ingen vill borttappa, Som Sonen återlöst.

133. Du ömma fadershjärta

1. Du ömma fadershjärta, som vakar över mig, Hur skall jag kunna älska, hur kunna lova dig! Du varnar mig så troget för alla dolda garn Och gömmer under vingen ditt lätt försagda barn.

2. Du föder och du kläder och skyddar mig så väl Och sörjer alla dagar för både kropp och själ. Jag vore snart förgången, om du ej gjorde så — O, kunde jag blott älska, blott älska dig ändå!

3. Giv, att med helig lydnad jag alltid ger dig rätt; Gör dina bud mig kära, din börda ljuv och lätt! Och när en fara hotar, en nöd förskräcker mig, Hjälp mig att genast skynda i tro och bön till dig!

4. Ditt fadershjärta brister utav förbarmande, Du ser, vadhelst mig felar, du känner allt mitt ve. Om natten och om dagen ditt öga öppet står, Och fadershanden räcker, så vitt som himlen går.

26. O, sök ej hjälp hos andra

Mkl. 5. Efter *J. Haydn.*

1. O, sök ej hjälp hos andra, Så säger Herren Gud. Se, jag vill med dig vandra, Dig lära mina bud.

2. Jag ensam kan bevara I glädje och i sorg; I känd och okänd fara Jag är din säkra borg.

3. Jag känner, vad dig felar, Jag vet, vad verk du är, Jag tröstar, tuktar, helar Och i min famn dig bär.

4. Så lär att med mig vandra Och älska mina bud. Men sök ej hjälp hos andra, Jag ensam är din Gud.

99. Vem älskar väl som Jesus

1. Vem älskar väl som Jesus? Var finns en vän som han? Hans kärlek, stark som döden, Jag nog ej prisa kan.

2. Han fattig blev och ringa, Att rik jag skulle bli; Och han, som lät sig binda, Har köpt mig arme fri.

3. O helga kärlekslåga, Som än i döden brann, Väl oss, av starka vatten Du ej utsläckas kan.

4. O Jesus Krist, din kärlek, Dess längd och bredd och höjd Nu här och sist därhemma Jag prisa vill med fröjd.

27. I en djup, oändlig skog

Mkl. 6.

O. Ahnfelt.

1. I en djup, oändlig skog, Svart av moln, där åskan slog, Gick ett Iitet barn en gång Dagen lång.

2. Ja. den dagen var så lång, Himlen mörk och skogen trång. Barnet i sin ensamhet Gick och grät.

3. Grät och tänkte: aldrig mer Jag min Faders boning ser. Här i mörker, köld och nöd Blir jag död.

4. Just då så förtvivlat var, Molnet vek, och solen klar Glänste fram och i dess ljus Faderns hus.

5. Allt var nu på stunden gott, Allt stod nu som förr det stått: Samma hem och samma far, Allt var kvar.

6. Så, Guds barn, går ofta du Dupt i mörker.— kanske nu — Vet ej vart du kommen är, Vart det bär.

7. Men så visst som Gud är kvar Och en evigt trofast Far, Skall du än få ljus och tröst Vid hans bröst

155. Dyre Jesus, led du mig

1. Dyre Jesus, led du mig På den väg, som bär till dig, Eljest jag i syndens snår Vilse går!

2. Jag är svag och stapplar lätt, Har ej kraft ätt handla rätt, Men om du mig hjälp beskär, Frälst jag är.

3. Du är barnens bäste vän, Kallar dem så huldrikt än. Du de små i famnen tog, För dem dog.

4. Jesus, mig i famnen tag, Bär mig, sköt mig varje dag, Tills hos dig jag, ren och skär, Bärgad är!**28. I korpungar små**

Mkl. 61.

Lina Almquist.

1. I korpungar små! Ej kunnen I så, Ej samla i ladan ett endaste strå; Hur kunnen I få Var måltid ändå? O, sägen mig, ty jag ej kan det förstå!

2. Jo, ser du, vi bo I trygghet och ro, Vår Fader oss föder, vi glada det tro. O, gör du som vi, Var sorglös och fri, Förtrösta, var stilla, och glad skall du bli!

3. I blommor så små, Hur kunnen i få En klädnad så präktig ? O, svaren därpå! Ej spinnen I så, Ej sömmen därpå, Och kungar ej äro så klädda ändå.

4. Jo, stilla vi se Mot himlen och le, Vår Fader oss kläder, förr'n därom vi be. Var stilla som vi! Hur skön skall du bli, Om Herren dig kläder sin mantel uti!

29. Kärlek från vår Gud

Mkl. 25.

Dansk folkmelodi.

1. Kärlek från vår Gud Väller stilla ut Som en källa frisk och ren. I dess bölja klar, Där den djupast var, Gömmes Iivets ädelsten.

2. Kärlek från vår Gud Som en älsklig brud Kommer smyckad till oss ned. Öppna blott din famn, Kom i Jesu namn! Himlen bringar den ju med.

3. Kärlek från vår Gud Är det stora bud; Allt, ja, allt i sig det bär. Bliv blott fast därvid, Och du har Guds frid, Ty Gud evig kärlek är.

30. Jag kan icke räkna dem alla

Mkl. 85.

Albert Lindström.

1. Jag kan icke räkna dem alla, De prov på Guds godhet jag rönt. Likt morgonens droppar de falla Och glimma likt dessa så skönt. Jag kan icke räkna dem alla, De prov på Guds godhet jag rönt.

2. Likt stjärnornas glänsande skara De hava ej namn eller tal, Men stråla likt dessa så klara Jämväl i den mörkaste dal. Likt stjärnornas glänsande skara, De hava ej namn eller tal.

3. Jag kan icke räkna dem alla, Men ack, må jag tacka dess mer! Guds kärleks bevis må jag kalla De under av nåd, han beter. Jag kan icke räkna dem alla, Men ack, må jag tacka dess mer!

31. Hav tack, du käre Herre

Mkl. 111.

Svensk folkmelodi.

1. Hav tack, du käre Herre, För dina änglars vakt! Hav tack, att de så troast På mina steg ge akt, Att de i mörkret vaka Omkring mitt liIla bo Och sluta mina ögon Så ljuvt till nattens ro!2. O, giv, att jag då aldrig Med synd bedrövar dem Och jagar dina änglar Med sorg ifrån mitt hem! De se ditt anlet', Herre, Men ack, de se jämväl Allt, vad som innerst rör sig På djupet av min själ.

3. Så hjälp, att de med glädje Må skåda ned på mig Och bringa goda budskap, O Herre, upp till dig! Och sist, när jag skall skiljas Från denna dödens kropp, Låt dina änglar bära Min ande till dig opp!

114. Var trogen i det lilla

1. Var trogen i det lilla, Så säger Herren Gud. Låt intet dig förvilla Ifrån hans helga bud. En liten synd, begången, Lätt för till last och nöd. Ett fel har störtat mången I kval och evig död.

2. Var trogen i det lilla Och ärlig uti allt, Och gör mot ingen illa, Var god, som Gud befallt. Ditt unga hjärta öva I kärlek, hopp och tro, Och ingen skall beröva Dig glädje, frid och ro.

252. Bred dina vida vingar

1. Bred dina vida vingar, O Jesus, över mig Och låt mig stilla vila I ve och väl hos dig! Bliv du mitt allt i alla, Min visdom och mitt råd, Och låt mig alla dagar Få leva blott av nåd!

2. Förlåt mig alla synder Och två mig i ditt blod; Giv mig ett heligt sinne, En vilja ny och god! Tag i din vård och hägnad Oss alla, stora, små, Och låt i frid oss åter Till nattens vila gå!

32. Hosianna

Mkl. 149.

G. J. Vogler.

Hosianna, Davids son! Välsignad vare han, Välsignad, Davids son, Som kommer i Herrens namn!

Hosianna i höjden, Hosianna, Hosianna! Välsignad, Davids son, Som kommer i Herrens namn!

33. Gå, Sion, din konung att möta

Mk 138 *I. Mc Granahan.*

1. Gå, Sion, din konung att möta! Jerusalem, gläds åt din Gud! Strö palmer på väg för Messias Och red dig som väntande brud! Var glad, var glad, Var glad i din Herre och Gud! Var glad, var glad Och hylla din konung och Gud!

2. Han kommer från eviga fröjder, Han lämnar sin tron av kristall, Sin ära i ljusets palatser Och lägges på strå i ett stall. Var glad etc.

3. Han kommer ett offer att bringa För dig på den blodiga stam, Att dö för vårt syndiga släkte Och bringa

rättfärdighet fram. Var glad etc.

4. Han kommer ur graven med byte, Och skuggornas boning blir ljus, Och gravarnas slumrare väckas Till liv utur seklernas grus. Var glad etc.

5. Han kommer till sörjande hjärtan, Och livet får annan gestalt; Han kommer i makt att regera, Tills Gud uti alla blir allt. Var glad etc.

34. Gläd dig, du Kristi brud

Mkl. 64. *J. Regnart,* 1574.

1. Gläd dig, du Kristi brud, Och möt din Herre Gud! Den stora dag du skådat, Som de profeter bådat. Hosianna, pris och ära Vår konung vi hembära!

2. En krona han ej bär, Men dock en konung är. Hans prakt är ganska ringa, Dock kan han döden tvinga. Hosianna etc.

3. Saktmodig, mild och god, Han ger de svaga mod; Han sällhet har att föra, Som skall hans brud tillhöra. Hosianna etc.

4. Ditt hjärta öppne sig, Bjud Kristus hem till dig! Han aktar hos dig gästa och dig för evigt fästa. Hosianna etc.

5. Höj glädjerop till skyn Vid denna glada syn! Här kommer Sions förste, Bland konungar den störste. Hosianna etc.

6. Strö palmer på den stig, Där Herren nalkas dig! Lägg för hans fot din prydnad, Bekänn dig till hans lydnad! Hosianna etc.

7. Och spenabarnens ljud Med dig skall lova Gud, Och all den hednaskara Skall, glad och frälsad, svara: Hosianna etc.

35. Hell dig, du härliga julafton, klara

Mkl. 146.

1. Hell dig, du härIiga julafton, klara! Du tänder ljus uti hjärta och tjäll. Lovsången ljuder från änglarnas skara Genom århundraden, hörd i kväll: Ära vare Gud i höjden, och på jorden frid,

Människorna en god vilje, ära vare Gud! Hell dig, du härIiga julafton, klara! Du tänder ljus uti hjärta och tjäll.

2. Jesus är gåvan, given åt jorden; Gud denna gåva åt syndare ger. Den liksom midsommarsolen i norden Djupaste midnatt sin glans beter. Folket, som i djupa töcken vandrar, ser ett ljus, Över dem, som bo i mörkret, skall det skina klart. Jesus är gåvan, given åt jorden; Gud denna gåva åt syndare ger.

3. Jesus är gåvan, salighet, ära, Frälsning och liv uti honom vi fått. Jesus, vårt julträd, oss frukter vill bära, Jesus, vårt julbröd, ger oss allt gott. Ty ett barn är fött i dag, en son oss given är, Vilkens herradöme varar, och han heter Gud. Jesus är gåvan, given åt jorden; Frälsning och liv uti honom vi fått.

36. Förlossningen är vunnen

Mkl. 97.

1. Förlossningen är vunnen: Guds son från evighet Av Fadern är upprunnen Till världens salighet. Han är den morgonstjärna, Som lysa kan och värna I mörker och i kval.

2. Han människa är vorden. En lovad nådatid Har uppgått över jorden Med ljus och hopp och frid. Nu dödens makt är krossad Och syndens boja lossad Och öppnad himlens port.

3. O Kriste, oss benåda, Så att i tron vi må Ljus i din sanning skåda, Liv av din kärlek få! Till dig vårt hjärta längtar, Från världens flärd det trängtar Till din rättfärdighet.

4. Din Fader dig allena Har givit allt i hand, Att du må allt förena Med trons och fridens band Och så åt dig förvärva Ett folk, som sällt skall ärva Det rike du berett.

5. Vad Fadern dig har givit, Du ej borttappa vill; Du för till rätta livet Allt vad dig hörer till. Dit värdes mig ock föra, Att iag må dig tillhöra I tia och evighet.

37. Var hälsad, sköna morgonstund

Mkl. 170.

Philip Nicolai, 1597.

1. Var hälsad, sköna morgonstund, Som av profeters helga mun Är oss bebådad vorden! Du stora dag, du sälla dag, På vilken himlens välbehag Ännu besöker jorden! Unga sjunga Med de gamla; Sig församla Jordens böner Kring den störste av dess söner.

2. Guds väsens avbild och likväl En mänskoson, på det var själ Må glad till honom lända, Han kommer, följd av frid och hopp, De villade att söka opp Och hjälpa de elända, Värma, närma Till varandra Dem som vandra Kärlekslösa Och ur usla brunnar ösa.

3. Han tårar fälla skall som vi, Förstå vår nöd och stå oss bi Med kraften av sin Anda, Förkunna oss sin Faders råd Och sötman av en evig nåd I sorgekalken blanda, Strida, lida Dödens smärta, Att vårt hjärta Frid må vinna Och en öppnad himmel finna.

4. Han kommer till vår frälsning sänd, Och nådens sol, av honom tänd, Skall sig ej mera dölja, Han själv vår herde vara vill, Att vi må honom höra till Och honom efterfölja, Nöjda, höjda Över tiden, Och i friden Av hans rike En gång varda honom like.

38. Lyssna, hör, i stilla natten

Mkl. 125.

1. Lyssna, hör, i stilla natten Änglasångens klara ljud Tonar över land och vatten: Ära, ära vare Gud, Ära vare Gud i höjden, Frid på jorden, glädje stor! Mänskoskaror, eder fröjden, Stämmen in i änglars kor!

2. Han, vars allmakt allting leder, Hög och härlig, vis och stor, Hit till stoftet stiger neder Och som mänska bland oss bor, På det jordens barn, så ringa, Föras må till Faderns hus. Kom, o själ, ditt offer bringa Jesus, som är världens ljus!

224. Låt din Gud bestämma vägen

1. Låt din Gud bestämma vägen, Annars lätt du vilse går, Och ett avsteg blott kan vålla Att till målet du ej når.

Gud i kärlek trofast leder, Den om ledning ödmjukt ber. Bed, o själ, var dag till Herren, Att han dig sitt bistånd ger.

2. Låt din Gud bestämma vägen, Själv du känner ej hans stig. Gud allena kan dig föra Rätta vägen hem till sig. Över djup och över höjder Med sin allmakt han dig bär, Och du skall med undran skåda, Vägen godhet, sanning är.

3. Låt din Gud bestämma vägen, Endast så du börjar rätt, Och ditt livsverk rätt fulländar Efter Herrens visa sätt. Låt din Gud bestämma vägen Om hans råd du ej förstår. När din vandring sist är slutad, Du av honom kronan får.

39. Se, natten flyr för dagens fröjd

Mkl. 18.

1. Se, natten flyr för dagens fröjd, Och änglars röst från himlens höjd Det bud till fromma herdar bär, Att född den gode Herden är.

2. I stilla glans han träder fram. Av spridda får och späda lamm Han sig en hjord församla vill, Den himmelriket hörer till.

3. Saktmodig, mild och oskuldsfull, Han ej med silver eller gull Men med sin lydnad och sin död Skall lösa oss från evig nöd.

4. Och himmel skall förgås och jord Men ej hans helga, dyra ord. Hans namn av alla tungors ljud Skall kallas Frälsare och Gud.

5. Högtlovad vare Herrens nåd, Hans makt, hans underfulla råd! Högtlovad i all evighet Den Eviges barmhärtighet!

149. Ack, Herre Jesus, hör min röst

1. Ack, Herre Jesus, hör min röst: Gör dig ett tempel i mitt bröst, Uti mitt hjärta bliv och bo, Så har jag tröst och evig ro!

2. Låt aldrig mig förgäta dig, Ditt namn ske pris evinnerlig! Ditt namn med fröjd jag lova vill, Förläna mig din nåd därtill!

3. Ära ske Gud uppå sin tron, Som oss har skänkt sin ende Son! Nu mänskors röst och änglars kor Lovsjunge den i höjden bor!

40. O du saliga

Mkl. 59.

1. O du saIiga, O du heIiga, Jordens fröjdfulla högtidsdag! Ära ske Herran Nära och fjärran! Änglar förkunna Guds välbehag.

2. Född är Frälsaren Och Förlossaren, Kristus, Herren i Davids stad. Kommen är friden, Himmelska tiden Nu är fullbordad. Min själ, var glad!

3. Stora, heliga, Outsägliga Gåvor få vi av Faderns hand. En är ock Anden, Som oss vid handen Leder till

hemlandets sälla strand.

41. När juldagsmorgon glimmar

Mkl. 66.

Tysk folkmelodi.

1. När juldagsmorgon glimmar, Jag vill till stallet gå. Guds son i nattens timmar Där vilar uppå strå. Guds son i nattens timmar Där vilar uppå strå.

2. Hur god du var, som ville Till jorden komma ner! |: Nu ej i synd jag spille Min barndoms dagar mer! :|

3. Dig, Jesus, vi behöva, Du käre barnavän! I: Jag vill ej mer bedröva Med synder dig igen. :|

49. När juletid är inne

1. När juletid är inne, Hur härligt för oss små Till Jesusbarnets minne Vår julgran pryda få! :|

2. Vi binda stjärnor klara Av silver och av gull |: Och röda äpplen rara På gren, så tung och full. :|

3. Och se'n, när ljusen glindra I gran med flaggor på, I: Hur barnens ögon tindra Som stjärnor i det blå. :|

4. O världens ljus, du klara, Lys in uti vår själ! |: För synden oss bevara Och vårda lammen väl! :|

42. Ett barn är fött

Mkl. 117.

1. Ett barn är fött på denna dag, Så var Guds välbehag. Det föddes av en jungfru skär, Guds son det barnet är. Här vilar han, i ringhet klädd, På fattigdomens bädd. Välkommen var, o Herre kär! Vår gäst du vorden är.

2. Om världen ännu större var, Av guld och pärlor klar, Så vore den dock allt för klen Till säng åt dig allen'. Dock vilar du, i ringhet klädd, På fattigdomens etc

43. Det är en ros utsprungen

Mkl. 96.

1599

1. Det är en ros utsprungen Av Jesse rot och stam; Av fädren re'n besjungen, Den står i tiden fram, En blomma skär och blid, Mitt i den kalla vinter, I midnattsmörka tid.

2. Om denna ros allena Ljöd förr Jesaje ord, Att född av jungfrun rena Den frälsa skall vår jord. Av Herrens nåd och makt Oss detta under skedde, Som oss profeten sagt.

3. Den späda rosen fina, Som doftar salighet, I mörkret månde skina, Besegra dunkelhet. Sann Gud och mänska sann Oss arma mänskor frälsa Från synd och död han kan.

4. O Jesus, dem som klaga, I denna jämrens dal Nu med din hjälp ledsaga Till Faderns fröjdesal! Ja, i din Faders hus Låt oss dig evigt lova I salighet och ljus!

44. När Jesusbarnet låg en gång

Mkl. 18.

H. Bedinger.

1. När Jesusbarnet låg en gång På krubbans halm vid änglars sång, Då tände Gud i himlens hus Den första julens stora ljus.

2. Nu tända vi i granen snart Små ljus, som skina varmt och klart. Och alla barnens tankar gå Till barnet där på krubbans strå.

3. Det växte stort och blev en man, Så god och vis, så stark och sann Som ingen förr på jorden var Och ingen sedan varit har.

4. Och därför lyser än för oss Hans stjärnas underbara bloss. Var gång vi följa glatt hans ord, Det lyser bättre för vår jord.

5. Välkommen hit i jul igen, Du som blev barnens store vän! Kom, följ oss alltid på vår stig Och lär oss att bli lika dig!

45. En är gåvan framför andra

Mkl. 122.

V. Wikholm.

1. En är gåvan framför andra Mer än alla andra värd, Var vi än på jorden vandra Är den gåvan oss beskärd. Den är skänkt åt far och mor, Lilla syster, store bror, Fattigmannen gåvan fått Och den rike i sitt slott.

2. Stor är gåvan! Händer sträckas För att taga den med fröjd. Hjärtan öppnas, armar räckas, Lovet går mot himlens höjd. Från de stora, från de sma Uti skilda länder nå Tacksamhetens glada ljud: Ära, ära vare Gud!

3. Jesusbarn, du helga, rena, Du all världens stora skatt, Om vi äga dig allena, Ha vi ljus i storm och natt. Endast om vi äga dig, Gå vi tryggt framåt vår stig. Du ger glädje, ljus och tröst Uti livets vår och höst.

46. Det är högtid igen

Mkl. 65.

H. Beijer.

1. Det är högtid igen, Ty vår himmelske vän Kommer åter som gäst till vårt bo. Därför tända vi må Våra julljus och så Honom möta med kärlek och tro.

2. Själv ett barn han ju är, Och de små har han kär, Han har givit sig ut ock för dem. Fastän härlig och rik Blev han barnen dock lik För att föra dem upp till sitt hem.

3. Därför sjunga vi nu Glatt vår julsång, och du, O vår vän, lär oss sjunga den så, Att ur helgade bröst Med en renare röst I din himmel vi sjunga ock få.

47. Fröjdas vart sinne

Mkl. 58.

Th. Söderberg

1. Fröjdas vart sinne, Julen är inne, Frälsaren kommen är! Se, huru ljusen Brinna i husen, Prisande vännen kär!

2. Natten förjagas, Redan det dagas, Sällhetens sol uppgår. Herden för hjorden Mänska är vorden: Nu är det jubelår.

3. O vilken ära, Gud är oss nära, Herren ibland oss bor! Han till de ringa Himlen vill bringa; Säll den på honom tror!

4. Gamla och unga, Låtom oss sjunga: Ära ske Jehova! Ljude de orden Vitt över jorden! Amen, halleluja!

48. Nu tändas tusen juleljus

Mkl. 10.

Emmy Köhler.

1. Nu tändas tusen juleljus På jordens mörka rund, Och tusen, tusen stråla ock På himlens djupblå grund.

2. Och över stad och land i kväll Går julens glada bud, Att född är Herren Jesus Krist, Vår Frälsare och Gud.

3. Du stjärna över Betlehem, O, låt ditt milda ljus Få lysa in med hopp och frid I varje hem och hus.

4. I varje hjärta armt och mörkt Sänd du en stråle blid, En stråle av Guds kärleks ljus I signad juletid.

49 = 41.

50. Gläns över sjö och strand

Mkl. 153.

Andante. Alice Tegnér.

1. Gläns över sjö och strand, Stjärna ur fjärran, Du, som i Österland Tändes av Herran! Stjärnan från Betlehem Leder ej bort men hem, Barnen och herdarna Följa dig gärna, Strålande stjärna, Strålande stjärna.

2. Natt över Judaland, Natt över Sion. Borta vid västerrand Slocknar Orion. Herden, som sover trott, Barnet, som slumrar sött, Vakna vid underbar Korus av röster, Skåda en härligt klar Stjärna i öster.

3. Gånga från lamm och hem, Sökande Eden: Stjärnan från Betlehem Visar dem leden Fram genom hindrande Jordiska fängsel Hän till det glindrande Lustgårdens stängsel, Hän till det glindrande Lustgårdens stängsel.

4. Armar där sträckas dem, Läppar där viska, Viska och räckas dem, Ljuva och friska: »Stjärnan från Betlehem Leder ej bort men hem.» Barnen och herdarna Följa dig gärna, Strålande stjärna, Strålande stjärna.

51. Stilla natt, heliga natt

Mkl. 68.

Fr. Gruber, 1818.

1. Stilla natt, heliga natt! Allt är tyst. Klart och glatt Skiner stjärnan på stallets strå Och de korade helgon två, Som kring Guds son hålla vakt. Som kring Guds son hålla vakt.

2. Stora stund, heliga stund! Änglars här slår sin rund Kring de vakande herdars hjord, Vitt kring rymden går glädjens ord: |: Eder är Frälsaren född! :|

3. Helga natt, full av frid, Frälsningens gryningstid! Nu begynner vart jubelår, Räddningstimman för jorden slår, |: Krist, i din födelsestund! :|

52. Härlig är den himmel blå

Mkl. 71.

1. Härlig är den himmel blå, Ljuvt det är att se uppå, Hur de gyllne stjärnor blinka, Hur de le och hur de vinka Jordens barn till himmelen, Jordens barn till himmelen.

2. Det var mitt i julenatt. Stjärnor alla lyste matt. Men med ens på himlens båga Synes en i klarhet låga |: Som en sol bland stjärnor små. :|

3. Vise män från Österland Draga genom öknens sand Att den konung se och ära, Att den konung offer bära, |: Som var född i samma stund. :|

4. Stjärnan troget följde de, Tills de fingo Kristus se. Oss har ock gått upp en stjärna, Om vi följa henne gärna, |: Komma vi till Jesus Krist. :|

5. Denna stjärnas milda ljus Lyser uti Herrens hus. Det är Herrens ord, det klara, Som han låtit uppenbara, |: Oss att lysa på vår väg. :|

6. Ständigt före oss hon går. Följa vi blott hennes spår, Hon till himmelen oss leder, Där ock vi få falla neder |: För vår Konung, Jesus Krist. :|

53. Se, Jesus är ett tröstrikt namn

Mkl. 18.

1. Se, Jesus är tit tröstrikt namn Och i all nöd vår säkra hamn. I -genom Jesus få vi nåd Och finna på det bästa råd.

2. Guds ende Son, o Jesus huld, Förlåt oss all vår synd och skuld! Vår nöd du ser och hjälpa kan, Du som är både Gud och man.

3. Av dig är all rättfärdighet, Av dig all frid och salighet. Ho sätter till ditt namn sin tröst, Han varder av allt ont förlöst.

4. Dig vare pris för livets ord, För dopets bad och nådens bord! Din frid oss här i tiden giv Och efter döden evigt liv!

147. O Jesus Krist, dig till oss vänd

1. O Jesus Krist, dig till oss vänd, Din helge Ande till oss sänd! Vår andakt höj, vår suckan hör Och oss på livets väg själv för!

2. Upplåt vår mun till ditt namns pris, På oss din nådeskraft bevis! Förök vår tro, upplys vår själ Ditt helga ord att lära väl!

164. I Jesu namn till bords vi gå

1. I Jesu namn till bords vi gå, Välsigna, Gud, den mat vi få Och hägna med din milda hand I nåd vart hem och fosterland!

2. För mat och dryck du skänkt oss här Dig vare pris, o Herre kär! Oss alla av det brödet giv, Som giver världen evigt liv!

54. Jag vet ett namn så dyrt och kärt

Mkl. 10.

H. Wilson.

1. Jag vet ett namn så dyrt och kärt, Ett namn av liv i sig; Och mer än jord och himmel värt Det namnet är för mig.

2. Ty se, det talar om en vän, Som, evigt huld och god, För mig har öppnat himmelen Och löst mig med sitt blod.

3. Det talar om en fadersfamn, Som för mig öppen står; Det talar om en fridens hamn, Där snart jag vila får.

4. Och Jesus, Jesus är det namn, Som är så dyrt för mig, Den ljuva ro, den stilla hamn, Som har all frid i sig.

5. Och när jag står fullkomligt fri Från synd och sorg en gång, Det enda namnet än skall bli Min evigt nya sång.

55. Tag det namnet Jesus med dig

Mkl. 156.

W. H. Doane.

1. Tag det namnet Jesus med dig, Du som vandrar sorgens väg! Tröst och glädje skall det ge dig; All din nöd för Jesus säg! Dyra namn! Sälla hamn! Jordens hopp och himlens fröjd. Dyra namn! Sälla hamn! Jordens hopp och himlens fröjd.

2. Dig till sköld mot varje fara Tag det namnet ständigt med! Hotar frestelsernas skara, Gå i Jesu namn och bed! Dyra namn etc.

3. O, vad fröjd det namnet bringar Åt en fattig syndaträl! Det förlossar och ger vingar Åt hans återlösta själ. Dyra namn etc.

4. Uti Jesu namn, det sköna, Skola vi i himlens frid Samlas och vår konung kröna Efter slutad kamp och strid. Dyra namn etc.

56. Jesus kom från himlen ned

Mkl. 7.

1745.

1. Jesus kom från himlen ned, Mänska blev och döden led, Och i Bibeln ser en var, Huru mild och god han var.

2. Kärleksfull omkring han gick, Och den blinde synen fick; Sjuka, lama kraft han gav, Väckte döda upp ur grav.

3. Ännu mer, Guds vilja klar Gjorde han oss uppenbar; Syndare han till sig drog Och de små i famnen tog.

4. Nu en var, som nåd begär Och ej synden vill ha kär, Får benådning, fri och full, Utav Gud för Jesu skull.

151. Milde Jesus, var oss när

1. Milde Jesus, var oss när, Då vi samlas kring dig här För att i den rätta tid Söka nåd och hjälp och frid.

2. Allt det onda, som vi gjort, All vår synd i smått och stort, O, förlåt det, Jesus god, För din död, ditt dyra blod.

3. Led oss på den rätta stig, Lär oss frukta, älska dig, Håll oss vid din goda hand, Tag oss sist till fridens land!

57. O kom, låt oss sjunga om Jesus

Mkl. 20.

Folkmelodi.

1. O kom, låt oss sjunga om Jesus, Vår dyre, vår trofaste vän, Som älskat oss allt intill döden Och älskar, ja, älskar oss än.

2. Han gick här så fattig och ringa, Att armare ingen väl fanns; Och dock var han skapelsens herre, Och himlar och jord voro hans.

3. Än mer, han vår synd på sig lade Och stod i vårt ställe för Gud Och led vad vi alla bort lida Och uppfyllde alla Guds bud.

4. Och sedan han uppstått ur graven Och kommit till himlen igen, Han står nu alltjämt hos vår Fader, Vår trofaste hjälpare än.

5. O, låt oss då leva för honom Och prisa hans heliga namn, Till dess vi omsider få ila Med jublande fröjd i hans famn!

58. Högtlovat vare Jesu namn

Mkl. 12.

W. Shrubsole.

1. Högtlovat vare Jesu namn! Du änglaskara, sjung, Och bär den gyllne kronan fram Att kröna honom, kungars kung!

2. Och du, martyrers trogna här, Som gick en stig så tung, Dig skynda fram, din hyllning bär Att kröna etc

3. Du Herrens folk, som löst han har Ur syndens boja tung, Dig skynda, stäm din harpa klar Att kröna etc.

4. Kom, syndare, eho du är, Om gammal eller ung, Att prisa den som dig har kär, Att kröna etc.

5. Upp, varje folk och släkt och stam, Och Herrens ära sjung! Vak upp, mitt hjärta, skynda fram Att kröna etc.

59. Låt mig fä höra om Jesus

Mkl. 169.

1. Låt mig få höra om Jesus, Skriv på mitt hjärta vart ord. Sjung för mig sången så dyrbar, Skönaste hörd på vår jord, Sången, som änglar i natten Sjöngo för herdaren gång: Ära till Gud i det höga, Frihet från bojornas tvång!

Låt mig få höra om Jesus, Skriv på mitt hjär-ta vart ord. Sjung för mig sången så dyrbar, Skönaste hörd på vår jord!

2. Säg mig det åter och åter, Hur på vår jord han gick kring, Frestad, föraktad och ringa, Ägande själv ingenting. Synderna mina dem bar han, Smärtorna tog han på sig, Redo att hela och hjälpa, Redo att uppoffra sig. Låt mig få höra etc.

3. Låt mig få höra om korset, Kvalen och smärtan han led. Visa mig graven i berget, Där man hans kropp lade ned. O, vilket under av kärlek, Det var för mig som han dog, Det var för mig som han uppstod, Herre, min Gud, det är nog! Låt mig få höra etc.

60. Jesus älskar mig, jag vet

Mkl. 70.

W. Bradbury.

1. Jesus älskar mig, jag vet, Ty min Bibel säger det. Barnen höra hohom till, Han dem alla fräisa vill. Ja, Jesus äl skar, Ja, Jesus älskar, Ja, mig han älskar, ty Bibeln säger så.2. Jesus älskar mig, han tog All min skuld och för mig dog. Här han mig från synden tvår, Och till slut jag himlen får. Ja, Jesus älskar etc.

3. Jesus älskar mig, han skall Frälsa mig från synd och fall; Honom jag ock älska vill, Evigt höra honom till. Ja, Jesus älskar etc.

61. Jag vet, att Jesus har mig kär

Mkl. 10.

1. Jag vet, att Jesus har mig kär, Ty Bibeln säger så. Små lammen i sin famn han bär, Då bär han mig också.

2. Jag vet, att Jesus älskar mer Än någon annan här. Vadhelst han tager eller ger, Det idel kärlek är.

3. Jag vet, att Jesus älskar dem, Som ännu borta gå. Dem önskar han att föra hem, Att de må kronan få.

4. Jag vet, att Jesus älskar mig, Ty mig han sökte opp. Och pa min dunkla levnadsstig Är han mitt ljus, mitt hopp.

5. Jag vet, att Jesus älskar mig, Jag älskar ock igen. Han som för mig lät offra sig, Han är min bäste vän.

219. Ett litet fattigt barn jag är

1. Ett litet fattigt barn jag är, Men glad jag är ända; Jag vet min gode Fader kär Bär omsorg om de små.

2. Han älskar mig, han är mig huld, Hans hand mig leda skall, Hans kärlek är mig mer än guld, Ja, mer än världen all.

3. I glädje som i nöd och sorg Mitt hjärta sjunger glatt: Gud är mitt värn, min fasta borg, Min fröjd, min högsta skatt

62. Guds rena Lamm, oskyldig

Mkl. 98.

Nic. Decius, före 1531.

Guds rena Lamm, oskyldig, På korset för oss slaktad, Alltid befunnen tålig, Ehur' du var föraktad! Vår synd du haver dragit Och dödens makt nedslagit. Giv oss din frid, o Jesus!

63. Du går, Guds lamm, du milda

1. Du går, Guds lamm, du milda, Oskyldiga och rena, Att oss, från Gudi skilda, Med Gud igen förena. Ditt hjärta bär vår sveda Att våra hjärtan freda. Pris vare dig, o Jesus!

2. Fast änglars legioner Din bön kan nederkalla, Fast över himlatroner Din vink förmår befalla, Du villig bojan tager Och tålig bördan drager. Pris vare dig, o Jesus!

3. Men Gud, som dig ej skonat, Min synd mig nu förlåter, Hugsvalat och försonat, Mitt hjärta lever åter. Mitt hjärta jag dig giver Och din för evigt bliver. Pris vare dig, o Jesus!

63 = 62.

64. Du bar ditt kors, o Jesus mild

Mkl. 101.

1699.

1. Du bar ditt kors, o Jesus mild, Då dödens väg du trädde Till frälsning för den värld, som vild Och full av hat dig hädde. O kärlekshöjd, du blöder böjd För dem som dig förfölja.

2. Du bar ditt kors. Då bar du ock Med världens skulder mina, Och bland de otacksammas flock, Som du vill nämna dina, Är också jag, Fast dag från dag Din kärlek mig besöker.

3. Du bar ditt kors. Din härlighet, Som alla himlar prisa, Din makt, som icke gränser vet, Du lade av att visa, Det intet finns, Som icke vinns Av kärleken, som lider.

4. Du bar ditt kors. Så lär ock mig, O Segerhjälte, vinna Och uppå korsets helga stig Till himlamålet hinna! Då är min själ Förvarad väl Och lever i din kärlek.

65. Han på korset, han allena

Mkl. 124.

Efter franska reform. kyrkans koralbok, 1555.

1. Han på korset, han allena Är min fröjd och salighet; Ingen kan så väl mig mena, Ingen så mitt bästa vet, Ingen är som han mig god, Ingen har så tålamod; Sökte jag kring jorderike, Aldrig funne jag hans Iike.

2. Han på korset, han allena, Allt mitt hopp och goda är; Ingen må mig det förmena, Att jag haver honom kär. Var har jagj en vän här sport, Som mig gjort, vad han har gjort? Han kan mig med Gud förena, Han på korset, han allena.

153. Jesus, gör mig så till sinnes

1. Jesus, gör mig så till sinnes, Såsom du till sinnes var; I all nöd mig för till minnes, Hur ditt kors du tåligt bar. Och om mänskor hata mig, Jesus, lär mig likna dig: Deras brott och nöd begråta, Deras oförrätt förlåta.

2. Jesus, låt din helga vandel Alltid för mitt öga stå, Så att jag i all min handel Dig blott efterfölja må. Du som villigt gjorde allt Vad din Fader dig befallt, Hjälp mig så min levnad föra, Att jag städs må dig tillhöra.

3. Jesus, lär mig så i nöden Som i glädjen tro på Gud, Så i livet som i döden Tröstligt höja bönens ljud. Vara med Guds vilja nöjd, Hava i hans ord min fröjd Och intill min levnads ända Söka att hans verk fullända.

4. Jesus, värdes mig utrusta Med din helge Andes nåd, Att ej världen och dess lusta Skiljer mig från dina råd. Se, jag villig är, men svag; Jesus, i ditt hägn mig tag, Du som, mäktig i de svaga, Bäst kan hjälpa och ledsaga!

66. Jesus för världen givit sitt liv

Mkl. 23.

1. Jesus för världen givit sitt liv. Öppnade ögon, Herre, mig giv! Mig att förlossa offrar han sig, Då han på korset dör ock för mig.

2. O, vilken kärlek, underbar, sann! Aldrig har någon älskat som han. Frälst genom honom, lycklig och fri, Vill jag hans egen evigt nu bli.

3. Tag mig då. Herre, upp till ditt barn, Lös mig från alla djävulens garn! Lär mig att leva, leva för dig, Glad i din kärlek offrande mig!

67. Jesus, du mitt liv

Mkl. 128.

1697.

1. Jesus, du mitt liv, min hälsa, Jesus, du för mig är död; Du dig utgav mig att frälsa I den djupsta själanöd. Intet skall mig nu fördärva, Liv och sällhet skall jag ärva. Pris och ära vare dig, Herre Jesus, innerlig!

2. Nu dig tackar allt mitt hjärta, Jesus, för din myckna nöd, För din ångest, för din smärta, För ditt kors och för din död, Ja, för allt det bittra, svåra, Som du led för synder våra. Pris och ära etc.

68. Upp, min tunga

Mkl. 147.

1. Upp, min tunga, Att lovsjunga Hjälten, som på korsets stam För oss blödde, Led och dödde Som ett menlöst offerlamm! Han ur griften Efter skriften Nu i ära träder fram.

2. Han fullgjorde Vad vi borde Och blev vår rättfärdighet. Han avvände Vårt elände För båd' tid och evighet. Han förvärvde, Att vi ärvde Ljus och frid och salighet.

3. Vi förlossas, Ormen krossas; Avgrundens och dödens makt Nu är bunden. Från den stunden Allt är Sonen underlagt. Nu är helat, Vad vi felat, Och Guds nåd i ljuset bragt.

4. Gamla, unga Må lovsjunga Faderns makt och härlighet Och hembära Sonen ära För så stor barmhärtighet, Prisa Anden, Som vid handen Förer oss till salighet!

69. Vad ljus över griften

Mkl. 162.

Dansk? 1569.

Vad ljus över griften! Han lever, o fröjd! Fullkomnad är skriften, O salighets höjd! Från himmelen hälsad, Han framgår i glans, Och världen är frälsad, Och segern är hans. Bortvältad är stenen och inseglet bräckt, Och vakten har flytt för hans Andes fläkt, Och avgrunden bävar. Halleluja!

70. Du segern oss förkunnar

Mkl. 97.

1. Du se-gern oss förkunnar, Du oss förlossat har, Dig prise våra munnar, O Jesus, vårt försvar! Du dödens udd har krossat Och gravens bommar lossat Och Iivet fört därut.

2. Du träder fram i ära, Och världen fylls av ljus. Dess strålar hugnad bära I själva dödens hus. Fröjd är i änglars boning, På jorden fröjd, försoning Och ett odödligt hopp.

3. Ej graven oss förskräcker: Den var din bädd också. Din milda hand oss räcker, Hur djupt vi vila må. Den dig i livets skiften Har följt, skall ock ur griften Upptagas i din famn.

71. Vid gryende dag

Mkl. 94.

A. D. Thomson.

1. Vid gryende dag Maria begav Sig bort till sin Frälsares grav. Men häpen hon hör Av ängelen där: Din Herre, din Herre, Han är icke här.

2. Av talet förskräckt, bedrövad och stum Hon står på det ensliga rum; Och utan all tröst på jorden hon är, Ty

Jesus, ty Jesus hon finner ej där.

3. Med suckan och gråt i tankar hon står, Och jämmer från hjärtgrunden går; Ty stenen togs bort, men den hon höll kär, Försvunnen, försvunnen ur graven han är.

4. Maria, väl dig, att döden ej fick Sitt rov, att ur graven han gick! Han ropade dig, du vände dig om; Med seger, med seger emot dig han kom.

5. Sjung halleluja, du himmel, du jord! Ej suckan, ej sorg vare spord! Förgängelsen ej Guds helige tär; Uppstånden, uppstånden ur graven han är.

72. Uppstånden är vår Herre Krist

Mkl. 72.

J. Ahlström. 1805-1857.

1. Uppstånden är vår Herre Krist, Halleluja! Halleluja! Till hela världens tröst förvisst. Halleluja! Halleluja!

2. För oss han led den bittra död, Halleluja! Halleluja! Att hjälpa oss från evig nöd. Halleluja! Halleluja!

3. På tredje dag igen uppstod, Halleluja! Halleluja! Utur sin grav den Konung god. Halleluja! Halleluja!

4. I denna stora påskafröjd, Halleluja! Halleluja! Lovsjungom Gud i himmelshöjd! Halleluja! Halleluja!

5. Den heliga Treenighet, Halleluja! Halleluja! Ske lov och pris i evighet. Halleluja! Halleluja!

76. Uppfaren är vår Herre Krist

1. Uppfaren är vår Herre Krist, Halleluja! Halleluja! Fullbordat är hans verk förvisst. Halleluja! Halleluja!

2. För oss han blev på korset död, Halleluja! Halleluja! Och frälste uss från syndens nöd. Halleluja! Halleluja!

3. Han kärleksfull från himmelen, Halleluja! Halleluja! Ner till de sina skådar än. Halleluja! Halleluja!

4. Och såsom han ifrån oss for, Halleluja! Halleluja! Han komma skall med glädje stor. Halleluja! Halleluja!

73. Sjung hans lov

Mkl. 78.

Vgn. L. Viner.

1. Sjung hans lov, som är uppstånden, Sjung det ut kring världen all! Jord och himmel nu må fröjdas, Själva döden bragts på fall! Se, han lever, se, han lever, Och han evigt leva skall.

2. Sjung hans lov, som är uppstånden! Nu han kungaspiran bär; Han vid Faderns högra sida Alla världars Herre är. Se, han lever, se han lever, Och han är oss alltid när.

3. Sjung hans lov, som är uppstånden! Döden nu sin udd har mist. Han, som gravens bommar sprängde, Skall ock väcka oss till sist. Se, han lever, se, han lever, Prisad vare Herren Krist!

74. Jesus, som farit dit upp

Mkl. 50.

Finsk folkmelodi.

1. Jesus, som farit dit upp till Guds himmel, Är oss dock när mitt i jordIivets vimmel, Och som han lovade ljuvligt hugsvalande Kommer han igen, kommer han igen.

2. Må vi hans ankomst i tron då förbida, Vaka och bedja och manligen strida, Ty som han lovade ljuvligt hugsvalande |: Kommer han igen. :|

3. Då skall han komma i makt och i ära, O, må ock vi då få stå honom nära! Ja, som han lovade ljuvligt hugsvalande |: Kommer han igen. :|

75. Till härlighetens land igen

Mkl. 79.

J. H. Schein, 1623.

1. Till härlighetens land igen Jag ser dig, Jesus, fara; Men jag på jorden måste än En gäst och främling vara. Långt från mitt hem jag vandrar här; Mitt sällskap sorg och möda är.

2. Där uppe är det ingen natt Och ingen gråt och smärta, Där uppe är min högsta skatt, Där vare ock mitt hjärta! I himlen hos min Frälsare, Där vare min umgängelse!

3. Och som du for, du komma skall, O Jesus, hit tillbaka. Jag akta vill uppå mitt kall, Jag bedja vill och vaka. Jag vet ej stund, jag vet ej dag, Men dagligt dig förbidar jag.

4. Och salig är den tjänaren, Som du så finner göra, När sist du komma skall igen, Du honom lovat föra Till ära och odödlighet Uti din Faders härlighet.

76 = 72.

IX. Den helige Ande och hans verk

77. Nu är det pingst

Mkl. 18.

1. Nu är det pingst; i vårdräkt skön Står lunden doftande och grön, Och tusen fåglar sjunga glatt Uti dess kronor dag och natt.

2. Med nyfödd skönhet, kraft och hopp Naturens liv har vaknat opp. I solsken jorden badar sällt, Och blommor smycka skog och fält.

3. Men säg, min själ, har du väl fått I pingstens glädje del och lott? Kan du med glada lovsångsljud För Andens

gåva tacka Gud?

4. Ja, säg, min själ, är du förnöjd? Säg, har du smakat Andens fröjd, Är du förlöst ur syndens garn, Ett fritt, ett levande Guds barn?

5. Nu är det pingst, nu är det tid Att undfå Ande, ljus och frid. O Jesus, fräls, vad frälsas kan, Och lär oss älska rent varann!

215. O Gud, som haver barnen kär

1. O Gud, som haver barnen kär, Nu kom, och var oss alla när, Välsigna alla, stora, små, Att vi ditt ord må rätt förstå!

2. Lär oss att älska dig, o Gud, Och ha vår lust i dina bud! För syndens fläckar skydda väl, O Gud, varenda barnasjäl!

78. Helge Ande, ljuva

Mkl. 4.

Engelsk melodi.

1. Helge Ande, ljuva, Du Guds milda duva, Kom uti mitt bröst, Giv mig nådens tröst!

2. Gör mig angelägen Om den enda vägen, Som den rätta är Och till himlen bär!

95. Här en källa rinner

1. Här en källa rinner; Säll den henne finner! Hon är djup men klar, Gömd men uppenbar.

2. Om du där dig tvager, Hon var fläck borttager, Ty den källan god Är Immanuels blod.

3. Rövaren i nöden Där fann liv i döden. Jag, så ond som han, Samma balsam fann.

4. Dyra livets källa, Du skall evigt välla, Evigt lyckosam Skall din flod gå fram!

5. Kranka skall du bada, Göra sorgsna glada, Tills du Lammets brud Klätt i strålars skrud.

6. Jesus vill jag sjunga, Tills min stumma tunga Göms i grav och jag Skåda får din dag.

207. Fader, från det höga

1. Fader, från det höga Följ mig med ditt öga, Att jag på min stig Ej förirrar mig!

2. Led mig alla dagar Såsom du behagar, Ty jag vet att då Skall jag himlen nå!

3. Dig, o Gud, allena Vill jag älska, tjäna, Göra, det du vill, Dig blott höra till.

216. Läs i Bibeln kära

1. Läs i Bibeln kära, Sjung till Jesu ära, Bed din barnabön, Så blir dagen skön!

2. Hedra fader, moder, Älska syster, broder, Lindra sorg och nöd, Var den armes stöd!

3. Flitig var att lära, Frukt åt Gud att bära Lev för varje dag Blott till Guds behag!

79. Kom, helge Ande, till mig in

Mkl. 80.

1530 (1697).

1. Kom, helge Ande, till mig in, Upplys min själ, upptänd mitt sinn'. Att jag i dig må bliva! Låt lysa livets ljus för mig Och led mig på den rätta stig! Dig vill jag helt mig giva.

2. Uti all sanning led du mig, Förståndet öppna nådelig Och lär mig, Gud, din vilja. Ack, gör mig från all' synder ren, Att jag må följa dig allen', Allt ont ifrån mig skilja.

3. Giv lycka, Gud, till allt gott verk, Befrämja det och kraften stärk, Att jag allt mer tilltager Uti din visdom och din nåd Och alltid följer dina råd Och gör, vad dig behagar.

80. När pingstens dag begynte gry

Mkl. 72.

J. Ahlström. 1805—1857.

1. När pingstens dag begynte gry, Halleluja! Halleluja! Guds ande kom som blixt ur sky. Halleluja! Halleluja!

2. Han kom som Herren Kristi tolk, Halleluja! Halleluja! Med nya tungor till Guds folk. Halleluja! Halleluja!

3. Han kom med eld och kraft från Gud, Halleluja! Halleluja! Till Jesu Kristi sändebud. Halleluja! Halleluja!

4. Varhelst de tala på vår jord, Halleluja! Halleluja! Blir livets kraft i sanning spord. Halleluja! Halleluja!

5. Ty håller med sin höga gäst, Halleluja! Halleluja! Guds folk en ljuvlig pingstdagsfest. Halleluja! Halleluja!

81. Helga Bibel, Herrens ord

Mkl. 7.

Fr. Pira.

1. Helga Bibel, Herrens ord, Största skatt på denna jord! Denna bok mig troget lär, Vad jag varit, gjort och är.

2. Den bestraffar synd och brist, Lär mig tro på Jesus Krist. Den från dom har friat mig, Fört mig på den rätta stig.

3. Bibeln är mitt säkra stöd, Den ger tröst i all min nöd, Lovar fröjd och härlighet, Evigt liv och salighet.

82. Vår dyrbara Bibel

Mkl. 31.

P. U. Stenhammar.

1. Vår dyrbara Bibel, Guds heliga ord, Vår skatt och vårt ljus uppå färden! Dess sanningar ljuda kring hela vår jord Dess välde re'n famnar all världen.

2. För hungrande är den ett levande bröd, En balsam för sårade hjärtan, Den unge till ledning, den gamle ett stöd, Vår tröst uti bittraste smärtan.

3. Där möter oss Fadern, som trofast i allt, Till barnen de vilsna än talar, Där skåda vi Frälsarens martergestalt, Och Anden vårt hjärta hugsvalar.

4. Så må vi ej lita på människobud Men städse på Ordet blott bygga. I livet och döden din sanning, o Gud, Är grunden den fasta och trygga!

83. Uti Bibeln finns en skatt

Mkl. 160.

H. R. Palmer.

1. Uti Bibeln finns en skatt. Sök den, sök den! Vänta ej, tills dödens natt För dig bryter in! Skatten gör dig rik och nöjd, Fyller dig med frid och fröjd. Här och uti himlens höjd Kan den bliva din. Fritt, för intet, blott du vill,

Skatten skall dig höra till. Den i tid och evighet Blir din salighet.

2. Skatten heter Jesus Krist. Sök den, sök den! Har du nöd och synd och brist, Kan han hjälpa dig. Han tar bort all synd och nöd, Frälsar dig i liv och död, Blir din tröst, ditt säkra stöd På din vandringsstig. Fritt, för intet, blott du vill, Skatten skall dig höra till. Den i tid och evighet Blir din salighet.

176. Är du glad, av hjärtat nöjd

1. Är du glad, av hjärtat nöjd, Sjung då, sjung då! Lik en fågel full av fröjd, Sjung av hjärtat, sjung! Om dig Herrens ande rör, Skynda dig, hans vilja gör: Verka, bed och ordet hör! Sjung av hjärtat, sjung! Du med hjärtats sång gör väl, Fröjdar mången sorgsen själ. Gud välsignar varje gång Hjärtats enkla sång.

2. När du ser vad Jesus gjort, Sjung då, sjung då! Prisa Gud för smått och stort, Sjung av hjärtat, sjung! Hur han gått på stormigt hav, Väckt den döde ur hans grav Och sitt liv för oss utgav, Sjung av hjärtat, sjung! Du med hjärtats sång etc.

3. Är du under sorger böjd, Sjung då, sjung då! Det ger dig och andra fröjd. Sjung av hjärtat, sjung! Änglar sjunga kring Guds tron, Prisa Faderns ende Son, Sjung ock du och gläds i tron, Sjung av hjärtat, sjung! Du med hjärtats sång etc.

84. Omkring ditt ord, o Jesus

Mkl. 110.

Fr. Silchen

1. Omkring ditt ord, o Jesus, Oss stilla gör Och fram till Iivets källa Av nåd oss för! Du ser i varje hjärta Dess djupa nöd, Du ensam kan oss mätta Med Iivets bröd.

2. Led oss alltmer, o Jesus, I Ordet in Och öppna våra ögon För nåden din! Det djup av evig kärlek, Som bor i dig, Låt över varje hjärta Få gjuta sig!

130. Så tag nu mina händer

1. Så tag nu mina händer Och led du mig, Tills jag i ljusets länder Får skåda dig! Då du mig dröja bjuder, Jag still vill stå, Och då framåt det ljuder, Jag fram vill gå.

2. I glädje och i smärta Mig skänk din nåd Att vila med mitt hjärta Vid dina råd Och som ett barn att luta Mig tätt till dig Och mina ögon sluta Och gå din stig I

3. Och skyms för mig i natten Din fadershand, Du över mörka vatten Mig för till strand. Så tag då mina händer Och led du mig, Tills jag i ljusets länder Får skåda dig!

85. Jesus, dig vi nu åkalla

Mkl. 125.

C. C. Converse.

1. Jesus, dig vi nu åkalla, Bedjande att ordet må Uti goda hjärtan falla Och där djupa rötter slå. Låt det rika frukter bära Utav kärlek, fröjd och frid, Att ditt helga namn till ära Vi må leva all vår tid!

2. Herde, föd din lilla skara Och till friska vatten för, Styrk oss du och oss bevara, Vägen för oss öppen gör, Bliv vår tröst och var oss nära Med din Ande och ditt ord, Led oss med din helga lara, Mätta oss vid nådens bord!

86. Ungdom, som går ut i världen

Mkl. 125.

Josef Haydn.

1. Ungdom, som går ut i världen, O, låt Bibeln följa dig, Lysa dig på levnadsfärden, Leda dig den rätta stig, Varna dig för dolda snaror, Taga ock din fot ur dem Och bland bränningar och faror Vi sa mot ett himmelskt hem!

2. Herrens ord skall aldrig svika, Om allt annat sviker dig, Och än mer, det har tillika Ensamt evigt liv i sig. Men vad gagnar dig all världen, Om du tappar bort din själ Och i synden och i flärden Glömmer bort ditt sanna väl?

3. Många röster skall du höra, Som ej komma från din Gud; Mången ton skall nå ditt öra Av förakt för Herrens bud; Men den goda herderösten, Som du hört i livets vår, Må den intill levnadshösten Bli din ledning, vart du går!**87. Ditt ord, o Jesus, bliva må**

Mkl. 131.

1300-talet.

1. Ditt ord, o Jesus, bliva må Den stjärna, i vars sken vi gå! Låt din helga lära Ledsaga oss i all vår tid, Ljus och kraft beskära Åt oss i livets sorg och strid Och i döden bära Till vårt hjärta frid!

2. Lys, helga stjärna, mild och ren, Kring jorden sprid Guds klarhets sken! Alla knän må böjas Vid Jesu nådefulla röst, Alla böner höjas I Jesu namn med hopp och tröst Och hans kärlek röjas Uti alla bröst!

88. Sabbatsdag, hur skön du är

Mkl. 7.

(Se även n:r **56.**)

Joel Blomqvist

1. Sabbatsdag, hur skön du är, Skänkt av Gud, jag har dig kär. Kom, o kom att än en gång Samla oss till bön och sång!

2. Efter arbetsveckans strid Få vi sitta ned i frid Vid vår Faders rika bord, Lyssnande till nådens ord.

3. Gud, vår Gud, till dig vi se, Giv oss rik välsignelse; Låt ditt evangelium Ljuda klart pa alla rum!

4. Låt i dag ditt helga ord Göra under på vår jord; Våra arma själar föd. Herde god, med livets bröd!

5. Kom och månget byte tag Från den starke denna dag; Bärga mången kärve in Uti himlaladan din!

6. Herre, komme snart den tid, Då vi efter livets strid Uti evig sabbatsro Få i dina gårdar bo!

89. Tack, o Jesus, att du låter

Mkl. 129.

W. Wessnitzer, 1661.

1. Tack, o Jesus, att du låter Oss på nytt en sabbat få, Då i söndagsskolan åter Du oss samlar stora, små! Tack, att du är själv oss nära Med din helge Ande kära Oss att väcka, trösta, lära Att den rätta vägen gå!

2. Hjälp oss, Gud, att ej förspilla Denna dyra nådens dag, Håll oss alla för dig stilla, Att vi akta på din lag! Herre öppna du vårt öra, Att ditt ord vi rätt må höra, Hjälp oss städs din vilja göra, Och vårt hjärta helt intag.

90 = 22.

91. Så skön är ej den friska vår

Mkl. 155.

E. G. Geijer.

1. Så skön är ej den friska vår, Ej ängens blomsterskrud, Som barnens skara, vilken står I sabbatsfrid för Gud. Där blomstra de så löftesrikt, Och livets ord, ett majregn likt, Med Andens ljus och vittnesbörd Där giver riklig skörd.

Med Andens ljus och vittnesbörd Där giver riklig skörd.

2. Ej klingar fågelsång så skön Från skogens gröna lund Som unga själars lov och bön I helgad sabbatsstund. De

sjunga högt Guds lov och pris Med frid och fröjd på barnavis, |: Och Herren själv ibland dem är, Han dem sin nåd beskär. :|

3. I Herrens gårdar växa de I visdom och i nåd, Där möta de sin Frälsare Och vandra i hans råd. Ty över dem på sabbatsdag Sig gjuter milt Guds välbehag, |: Som skänker mod till helig strid Och sist en evig frid. :|

92. När jag ser i Guds bok

Mkl. 36.

1. När jag ser i Guds bok dessa ljuvIiga ord, Hur var Frälsare gick bland oss här Och tog upp de små barnen som lamm i sin hjord, O, då ville jag ock varit där.

2. O, jag önskar, att han lagt sin hand ock på mig, Att han slutit mig intill sitt bröst, Och att glad jag fått följa min Frälsares stig, Honom prisa med fröjdefull röst!

3. Dock i kärlek han sluter mig nu i sin famn, I sitt ord han ju talar till mig. Honom älska jag vill och bekänna hans namn, Tills av nåd han mig tager till sig.

4. O, så skyndar jag glad mot det härliga land, Där min Frälsare evigt jag ser. I det himmelska hem, på den gyllene strand Ingen synd, ingen död finnes mer.

199. Det blir något i himlen

1. Det blir något i himlen för barnen att få, För de barn, som i Herranom dö, De få kronor av guld, de få harpor också, De få kläder, så vita som snö. Det blir något att få, det blir något att få, Det blir något för barnen att få I den himmelska stad, där var tunga är glad, Där blir något för barnen att få!

2. De få vandra omkring uppå gator av guld, De få sjunga med änglarna där, De få skåda Guds lamm, som tog bort deras skuld, De få se honom såsom han är. Det blir något att få, etc.

3. De få sitta till bords i Guds härlighets hus, De få äta det levande bröd. Herren Gud dem upplyser, han är deras ljus, Ingen natt finnes där, ingen död. Det blir något att få, etc

4. De få dricka ur strömmen, som går från Guds tron, De få njuta evinnerlig tröst, De få sjunga Guds ära i jublande ton, De få vila vid Frälsarens bröst. Det blir något att få, etc.

93. Den store läkaren är här

Mkl. 121.

J.H. Stockton.

1. Den store läkaren är här, Den nådefulle Jesus. Han liv och hälsa dig beskär, O, lyssna nu till Jesus! Skönast ibland änglars sång, Ljuvast här i jordens tvång

Är dock ämnet för vår sång: Jesus, Herren Jesus!

2. Förlåtelse för allt du får, O, lyssna då till Jesus, Och gå till himlen i hans spår, Och kronan vinn hos Jesus! Skönast ibland änglars sång etc.

3. Han är det heliga Guds lamm, Den oskuldsfulle Jesus, Som bar vår synd på korsets stam. O, sjung om namnet

Jesus! Skönast ibland änglars sång etc.

4. Och även barnen, stora, små, Som älska namnet Jesus, De kunna med till verket gå Och tjäna Herren Jesus. Skönast ibland änglars sång etc.

5. Och då till sist kring Lammets tron Vi samlas hos vår Jesus, Vi sjunga i en högre ton Det dyra namnet Jesus. Skönast ibland änglars sång etc.

94 Stilla, ljuvlig, underbar

Mkl. 154.

V. Lagercrantz.

1. Stilla, ljuvlig, underbar Väller fram en källa klar; Fadershjärtats varma slag Driver ådran dag för dag. Fjärran, dold den källan låg, Men likväl dess friska våg Till de fallna väg sig bröt, Frid i deras hjärtan göt. Till de fallna väg sig bröt, Frid i deras hjärtan göt.

2. Törstande få dricka här, Liv åt döda hon beskär; Svalka, läkedom och tröst Skänker hon ett krossat bröst Törstar du, så kom i dag, Drick i djupa, fulla drag, |: Du skall finna redan här, Huru ljuvlig Herren är! :|

3. Till envar, till hög och låg, Banar sig dess klara våg För att även på sin färd Hinna hedningarnas värld. Så hon liv och salighet Bjuder åt en mänsklighet, |: Som helt hjälplös får förgås, Om den av dess våg ej nås. :|

4. Och envar, som druckit har Av den källan underbar, Skall i härlighetens land Bo vid själva flodens strand, Där man inga tårar ser, Där man ej skall törsta mer, |: Där man evigt dricka skall Av den källans rika svall. :|

95 = 78.

96. Ofta i kvällens

Mkl. 26.

W. H. Doane.

1. Ofta i kvällens tystaste timma Hör jag, hur Herren nalkas mitt tjäll; Hör jag hans milda, ljuvIiga stämma Forskande fråga: Älskar du mig?

2. O, vill du icke giva ditt hjärtas Innersta kärlek evigt åt mig? O, vill du icke följa mig efter, Tagande på dig villigt mitt kors?

3. Se, vad min kärlek gjort dig och gör dig, Minns vad jag lidit även för dig! Följ mig frän krubbans stråbädd till korset: Hela den vägen gick jag för dig!

4. Älskar du ännu blott mina gåvor, Lär dig allt mera älska mig själv! Gåvorna äro kära och dyra, Men vill du leva, vänd dig till mig!

97. Vem som helst

Mkl. 54

N. Frykman.

1. Vem som helst Kan bli frälst, Blott till Gud han vänder. Detta bud Sänder Gud Ut i alla länder.

2. Se, Guds lamm Går här fram För att liv oss giva! Arma barn, Syndens garn Vill han sönderriva!

3. Hör, han ber, Ömt han ber: Giv mig nu ditt hjärta! Dig jag vill Höra till Uti lust och smärta.

4. O, vänd om, Skynda, kom Till din Fader åter! Fatta mod, Gud är god, Synden han förlåter!

5. Ja, vår Gud Sänder bud Ut i alla länder: Vem som helst Skall bli frälst, Blott han hemåt vänder.

98. Lever du det nya livet

Mkl. 120.

1. Lever du det nya Iivet Uti Jesu Kristi tro? Är ditt namn i himlen skrivet, Skall du i Guds rike bo? O, jag frågar dig ännu: Lever du? O, jag frågar dig ännu: Lever du?

2. Bed att Jesus måtte väcka Andens nya liv hos dig Och det syndalivet släcka, Vilket föder död av sig. |:Fråga dig varenda dag: Lever jag? :|

3. Lever jag till Herrens ära, I hans fruktan, stilla, nöjd? Är ock mig hans Ande nära, Är hans ord min högsta fröjd? I: Herre Jesus, kom och bliv Själv mitt liv. :|

4. Bliv mitt liv jämväl i döden, Som en gång mig förestår! Hjälp mig i den sista nöden, Att med dig iag leva får, |: Leva som din kära brud Sist hos Gud! :|

99 = 26.

XII. Inbjudningssånger

100. Jesus, full av kärlek, ropar

Mkl. 76.

1. Jesus, full av kärlek, ropar: Kom till mig, var törstig själ! Iag vill liv och frälsning giva, Allt för dig kan bliva väl. Kom till mig, kom till mig, Livets vatten ger jag dig.

2. Kom till mig från världens vimmel, Från dess oro, synd och strid! Jag allena åt din ande Giva kan den rätta frid. Kom till mig, kom till mig, Synderna förlåtas dig!

3. Vill du himmelriket vinna, Vill du livets krona få, Vill du nå den nya staden Och den gyllne harpan slå Kom till mig, kom till mig, Jag har vunnit allt åt dig!

4. O min Jesus, dig allena Kropp och själ jag giva vill! Tag mig, som jag är, o Herre, Jag för evigt hör dig till. Pris ske dig, pris ske dig, Att du ock vill frälsa mig!

2. Bed att Jesus måtte väcka Andens nya liv hos dig Och det syndalivet släcka, Vilket föder död av sig. |:Fråga dig varenda dag: Lever jag? :|

3. Lever jag till Herrens ära, I hans fruktan, stilla, nöjd? Är ock mig hans Ande nära, Är hans ord min högsta fröjd? I: Herre Jesus, kom och bliv Själv mitt liv. :|

4. Bliv mitt liv jämväl i döden, Som en gång mig förestår! Hjälp mig i den sista nöden, Att med dig iag leva får, |: Leva som din kära brud Sist hos Gud! :|

99 = 26.

XII. Inbjudningssånger

100. Jesus, full av kärlek, ropar

Mkl. 76.

1. Jesus, full av kärlek, ropar: Kom till mig, var törstig själ! Iag vill liv och frälsning giva, Allt för dig kan bliva väl. Kom till mig, kom till mig, Livets vatten ger jag dig.

2. Kom till mig från världens vimmel, Från dess oro, synd och strid! Jag allena åt din ande Giva kan den rätta frid. Kom till mig, kom till mig, Synderna förlåtas dig!

3. Vill du himmelriket vinna, Vill du livets krona få, Vill du nå den nya staden Och den gyllne harpan slå Kom till mig, kom till mig, Jag har vunnit allt åt dig!

4. O min Jesus, dig allena Kropp och själ jag giva vill! Tag mig, som jag är, o Herre, Jag för evigt hör dig till. Pris ske dig, pris ske dig, Att du ock vill frälsa mig!

101. Jag vet en port, som öppen står

Mkl. 127.

Amerikansk melodi.

1. Jag vet en port, som öppen står, Där från de gyllne salar En klarhet, som från korset går, Om Kristi kärlek talar. O djup av nåd, min Gud, hos dig, Att porten öppen står för mig,

För mig, för mig, Står öppen ock för mig!

2. Den öppen står för varje själ, Som nådens ord anammar, För rik och fattig, kung och träl, För alla folk och stammar. O djup av nåd etc

3. Så skynda fram trots oväns hot, Förr'n porten sluten bliver, Och kors och krona tag emot, Som Frälsaren dig giver! O djup av nåd etc.

4. Då vi på andra stranden stå, Läggs korset av, det tunga, Och livets krona få vi då, Om Jesu kärlek sjunga. O djup av nåd etc.

102. Skynda till Jesus, Frälsaren kär

Mkl. 140.

G. F. Root.

1. Skynda till Jesus, Frälsaren kär! Se, i sitt ord han vägen oss lär; Ja, mitt ibland oss står han ju här, Ropande vänligt: Kom! Ljuvligt, ljuvligt bliver det för visst, När vi rena från all synd och brist

Alla tillsamman mötas till sist Hemma hos Herren Gud.

2. Kommen nu alla! O, må hans röst Fylla var själ med glädje och tröst, Må han sitt tempel få i vårt bröst; Lyssna, o själ, och kom! Ljuvligt etc.

3. Hindren ej barnen, så är hans bud! Höj då av hjärtat lovsångens ljud! Vägen är öppen, nådig är Gud, Dröj då ej längre, kom! Ljuvligt etc

4. Ännu i dag är han bland oss kvar, Ännu en kärleksbjudning han har. Hör, huru milt han ropar envar: Lyssna, o själ, och kom! Ljuvligt etc

103. Lämna dig helt åt Jesus

Mkl. 112.

J. Blomqvist.

1. Lämna dig helt åt Jesus! Själv vill han helt bli din. Se, med sin nådesfullhet Vill han till dig gå in. Lämna dig helt åt Jesus! Förr blir dock allt ej väl. Villigt din Oud och Herre Giv både kropp och själ!2. Lämna dig helt åt Jesus! Han såsom ingen ann' Hjälpa, upplyfta, bära, Trösta, hugsvala kan. Lämna dig helt åt Jesus, Stilla för honom bliv, Hela ditt hjärtas kärlek Honom, din brudgum, giv!

3. Lämna dig helt åt Jesus Nu, nu i denna stund! Han skall dig aldrig svika, Evigt är hans förbund. Lämna dig helt åt Jesus! Själv vill han helt bli din. Se, med sin nådesfullhet Vill han till dig gå in.

104. Kan du giva ditt hjärta för tidigt åt Gud

Mkl. 36.

Upptecknad av *Jonas Andersson.*

1. Kan du giva ditt hjärta för tidigt åt Gud, Som så tidigt dig slöt i sin famn? Kan du börja för tidigt att älska hans bud Och bekänna för världen hans namn?

2. Månne ungdom och vår icke passa för Gud, Icke lovsångens jublande röst? Månne hellre de tunga, de klagande ljud I den kalla, den vissnande höst?

3. O, du vet ej, vad lycka, vad salighet är, Förrän Jesus har blivit din vän Och fått släcka den evighetstörst, som dig tär, Om den ock är fördold för dig än!

4. O, hur fattig din sång och hur kylig din vår, Om ej Jesus dig givit sin frid! Men med denna hur trygg mitt i stormen du står, Och hur viss i den växlande tid!

105. Giv din ungdomsdag åt Jesus

Mkl. 9.

Jonas Andersson.

1. Giv din ungdomsdag åt Jesus, Som så älskat dig, Att för dig han villigt trampat Korsets tunga stig!

2. Giv din ungdomsdag åt Jesus, Då blir glädjen sann, Ty var viss, att ingen annan Så dig glädja kan.

3. Giv din ungdomsdag åt Jesus, Snart den från dig går, Giv dig fritt att honom tjäna Re'n i unga år!

106. I den ljusa morgonstunden

Mkl. 125.

J. Blomqvist.

1. I den ljusa morgonstunden Av din levnads korta vår Fly till honom, som beständigt Efter dig så troget går!

Giv ditt hjärta nu åt Jesus, Händig aldrig svika skall, Men dig följa hela vägen Och bevara dig för fall.

2, Dröj ej tills den kulna hösten Gjort dig stapplande och svag, Nu står solen högt på fästet, Nu är salighetens dag! O, så börja nu din vandring Mot ditt rätta fadershem, Och låt blick och hjärta stadigt Vändas mot Jerusalem!

120. Jesus hjärtat vill jag giva

1. Jesus hjärtat vill jag giva! Låt det helgas av din nåd! Din för alltid vill jag bliva, Led mig i din Andes råd! Du som ej försköt den späda, Nu min ungdoms tillflykt var, När jag i en värld skall träda, Där så mången vilse far!

2. Låt ditt ljus så för mig skina, Att jag går den rätta stig! Påminn mig din död och pina, Då en avväg frestar mig! Låt mig djupt i själen fatta, Hur du lidit för min skuld, Och din kärlek högre skatta Än all världens makt och guld!

3. Låt mig höra, hur du säger: Kom, mitt barn, och bliv hos mig, Ingen bättre vän du äger Än den vän som dött för dig! Ja, mitt rörda hjärta känner. Att din Ande är mig när; O, iag vill bland dina vänner Följa dig och ha dig kär!

107. I jublande vårdag

Mkl. 48.

Svensk folkmelodi.

1. I jublande vårdag, i ungdomens tid, Då alla de skona löften knoppas, Du söke Guds rike, dess sällhet och frid Och ej på ålderns sena frälning hoppas. Och ej på ålderns sena frälsning hoppas!

2. O, tänk på din Skapare, sök då din Gud Nu, innan de onda dagar komma! O, välj att bli hans och att lyda hans bud, |: Då ungdomskraften står uti sin blomma. :|

3. Åt Herren allena du helge ditt liv! För dig har han offrat sig i döden. Din synd han försonat — åt honom dig giv! |: Han frälsar själen ifrån synden, nöden. :|

4. Ja, Herren allena din kärlek är värd. Låt honom ditt hjärta helt få vinna! Giv honom din ungdom som tacksamhetsgärd, |: Och frid och sällhet skall ditt hjärta finna. :|

279. Du gamla, du fria

1. Du gamla, du fria, du fjällhöga Nord, Du tysta, du glädjerika sköna! Jag hälsar dig, vänaste land uppå jord, Din sol, din himmel, dina ängder gröna!

2. Du tronar på minnen från fornstora dar, Då ärat ditt namn flög över jorden. Jag vet, att du är och du blir vad du var, Ja, jag vill leva, jag vill dö i Norden!

108. Medan allting ler och blommar

Mkl. 125.

Svensk folkmelodi.

1. Medan allting ler och blommar Under Iivets korta vår, Tänk på honom, som så tro-gen Än vid hjärtedörren står! Öppna, öppna, innan hösten Sopar varje blomma bort! Öppna, medan solen skiner, Levnadsdagen är så kort!

2. Jesus går invid din sida, Månne okänd av dig än? Månne han alltjämt skall komma Dag från dag på nytt igen? Öppna, öppna, innan hösten Sopar varje blomma bort! Öppna, medan solen skiner, Levnadsdagen är så kort!

109. Ungdom i världen

Mkl. 2.

Carl Sjögréen.

1. Ungdom i världen, Lek ej din nåda tid bort! Glädjen i flärden, Nöjenas rus är så kort.

2. Allt för dig leker, Allt sätter hjärtat i brand, Lockande smeker Världen med silkeslen hand.

3. Men hon bedrager Dig med sin tjusande list, Och se, hon tager Allting ifrån dig till sist.

4. Stanna då, kära, Stanna i dag för en vän, Som vill dig lära, Huru han älskar dig än!

5. Han giver lycka, Han giver verkligen frid, Han vill dig rycka Undan fördärvet i tid.

6. Låt honom sluta Dig till sitt frälsarebröst, Att du må njuta Frid av hans ljuvliga röst!

160. Herre, mitt hjärta

1. Herre, mitt hjärta Längtar i stillhet till dig, Lisa min smärta, Liva och vederkvick mig!

2. Salig i hoppet, Låt mig, o Jesus, blott ej Tröttna i loppet Och bli tillbaka, ack nej!

3. Håll mig vid handen, Giv mig allt stapplande till, Och gör blott anden Villig att gå, dit du vill!

4. Göm mig för flärden, Göm mig, ack, göm mig i dig! Glädjen i världen Är ju ej glädje för mig.

5. Herre, bevara, Herre, välsigna mig du; Lyse ditt klara, Vänliga anlet' mig nu!

110. Var är mitt vilsna barn i kväll

Mkl. 152.

1. Var är mitt vilsna barn i kväll, Det barn, som jag länge sökt, Som gjorde mig förr så glad och säll, Som ännu jag älskar högt? O, var är mitt barn i kväll? O, var är mitt barn i kväll? Mitt barn, kom igen! Se, jag älskar dig än.

O, var är mitt barn i kväll?

2. Oskuldsfull, lycklig förr han var Som barn i sin moders vård. Hans hjärta var rent, hans blick var klar Och livet en rosengård. O, var etc.

3. Finge jag än en gång dig se Så skön, som du fordom var, Dig se uti oskuld sjunga, le Som under din barndoms dar! O, var etc.

4. Sök upp mitt vilsna barn i dag, O, möt honom som en vän! För hit honom, om än arm och svag, Och säg, att jag älskar än! O, var etc.

111. Vaka, själ, och bed

Mkl. 60.

A. Drese (?) 1698.

1. Vaka, själ, och bed Och till strids dig red! Räds, att frestarn lägger snaran, Där du minst förmodar faran, Sådan är hans sed. Vaka, själ, och bed!

2. Se det goda land På den andra strand, Dit Guds folk igenom strider, Genom hav och öknar skrider Vid sin Josuas hand. Sök det goda land!

3. Arvet ej förspill, Som dig hörer till, Endast du vill bedja, vaka, Världen och dig själv försaka, Jesus följa vill. Arvet ej förspill!

O, var är mitt barn i kväll?

2. Oskuldsfull, lycklig förr han var Som barn i sin moders vård. Hans hjärta var rent, hans blick var klar Och livet en rosengård. O, var etc.

3. Finge jag än en gång dig se Så skön, som du fordom var, Dig se uti oskuld sjunga, le Som under din barndoms dar! O, var etc.

4. Sök upp mitt vilsna barn i dag, O, möt honom som en vän! För hit honom, om än arm och svag, Och säg, att jag älskar än! O, var etc.

111. Vaka, själ, och bed

Mkl. 60.

A. Drese (?) 1698.

1. Vaka, själ, och bed Och till strids dig red! Räds, att frestarn lägger snaran, Där du minst förmodar faran, Sådan

är hans sed. Vaka, själ, och bed!

2. Se det goda land På den andra strand, Dit Guds folk igenom strider, Genom hav och öknar skrider Vid sin Josuas hand. Sök det goda land!

3. Arvet ej förspill, Som dig hörer till, Endast du vill bedja, vaka, Världen och dig själv försaka, Jesus följa vill. Arvet ej förspill!

112. Låt synden ej råda

Mkl. 109.

H. R. Palmer.

1. Låt synden ej råda, För frestelsen fly! Var seger dig hjälper Att vinna en ny. Mot lustarna vaka Och strid som en man; Se stadigt på Jesus, Dig seger ger han!

2. Fly onda kamrater, Mot synd var på vakt, Guds namn håll i vördnad, Han därpå ger akt! Gör allting med allvar, Var vänlig och sann; Se stadigt etc.

3. Åt honom, som vinner, Är kronan beskärd; I tron skall du vinna, Fast mörk är din färd. Din Gud kan bevara, Dig stärka han kan; Se stadigt etc.

113. Värj din tro

Mkl. 43.

B. M. Arndt.

1. Värj din tro, din ungdoms krafter, Värj din tro! Sätt ett ädelt mål dig före, Till Guds ära allt du göre, Värj din tro, ja, värj din tro!

2. Skynda fram mot målet, ungdom, Skynda fram! Skönt det uti fjärran blänker Och en evig vila skänker. Skynda fram, ja, skynda fram!

3. Tröttna ej att framåt ila, Tröttna ej! Om du också foten stöter Emot mången sten, dig möter, Tröttna ej, o, tröttna ej!

4. Gå med Gud! Han dig bevarar. Gå med Gud! Bed, att Jesus dig må följa Genom motgångs strida bölja! Gå med Gud, ja, gå med Gud!

5. O, vad lön, när målet hinnes, O, vad lön! Att uti Guds himmel komma Hem bland alla Herrens fromma, O, vad lön, vad härlig lön!

114 = 31.

115. Om någon till ont mig locka vill

Mkl. 83.

Betty Ehrenborg.

1. Om någon till ont mig locka vill, Då svarar jag: nej, nej, nej! Mitt öga, mitt öra, mitt hjärta sluts till, Mina händer de öppna sig ej. Ty jag går till det heIiga landets ro, Där ej ont skall få bo.

2. Och ber man mig synda, ty ingen det ser, Då svarar jag: nej, nej, nej! Ett öga jag vet, som i mörkret ser ner, Och i midnatten slumrar det ej. Det ser, om mitt hjärtas lust och begär Till rättfärdighet är.

3. Men säger mig Jesus: Följ du mig, Då svarar jag: ja, ja, ja! Och frågar mig Herren: Säg, älskar du mig? Då suckar jag; ja, ack ja! Fast icke jag redan det fattat har, Dock därefter jag far.

116. Gud, i mina unga dagar

Mkl. 123.

H. Rung.

1. Gud, i mina unga dagar Lär mig alltid tjäna dig, Göra det, som dig behagar, Städse gå på livets stig! Lär mig bygga all min ro På din nåd och Kristi tro, Så att, vad mig än må hända, Intet mig från dig kan vända!

2. Fåglarna med glädje sjunga I den klara morgonväkt, Liljorna på marken gunga, Livade av vårens fläkt Låt ock mig till ditt behag Ägna dig min levnadsdag! Skänk den sanna levnadsfröjden, Helga den med ljus från höjden!

3. Låt mig aldrig dig förglömma Och i världen vilse gå, Giv, att jag ditt ord må gömma Och din vilja göra må! Låt ej världens hot och hån Draga mig ifrån din Son Och min barndoms tro förstöra! Herre Gud, mig värdes höra!

117. Vi äro väl ringa

Mkl. 89.

1. Vi äro väl ringa och svaga och små, Mot synden och världen vi äro väl få, Men våga dock strida för sanning och rätt; Vi trösta på Herren och striden blir lätt.

Lejonet av Juda, som stridde och vann, Går för oss i striden; vi segra som han.

2. Om andra oss håna och hata och sky, Att vi deras synder och njutningar fly, Vi skynda till Jesus och klaga vår nöd Och skåda hans smälek i liv och i död. Lejonet av Juda etc.

3. Han kallar dem dårar, som synda mot Gud, Men visa, som följa hans heliga bud. Vi välja det goda: Guds vänskap och nåd, Och följa ej mera de gudlösas råd. Lejonet av Juda etc.

4. Han snart skall församla de sina i fröjd Bland änglar och helgon i himmelens höjd. Och kämpa vi troget för sanningen här, Skall Jesus oss kröna med härlighet där. Lejonet av Juda etc.

118 = 13.

119. Jag bär min synd till Jesus

Mkl. 111.

L. Mason.

1. Jag bär min synd till Jesus, Det heIiga Guds lamm, Som älskat mig i döden Och led på korsets stam. Jag bär min skuld till Jesus, Han ren från allt mig tvår Uti det dyra blodet, Att intet återstår.2. Jag längtar bli som Jesus, Så tålig, öm och mild; Jag längtar bli som Jesus, I allt hans trogna bild; Jag längtar bo hos Jesus I härlighet en gång Att med den frälsta skaran Få sjunga Lammets sång.

121. Jag är ej mer min egen

1. Jag är ej mer min egen, Jag hör min Jesus till. Han har mig köpt med blodet, Och hans jag vara vill. Han gått för mig i döden Och lagt min synd på sig, O, skulle jag ej älska Den så har älskat mig!

2. Må jag då icke leva Mig själv blott till behag, Men leva till din ära Och tjäna dig var dag. Och fast du ej behöver En ringa tjänst av mig, Giv mig den nåden, Herre, Att dock få tjäna dig!

120 = 106.

121 = 119.

122. Är jag en solglimt för Jesus

Mkl. 115.

1. Är jag en solglimt för Jesus, Som efter hans behag Lyser i hem och i skola Med glädje dag för dag? En solglimt, en solglimt Hjälp mig, o Jesus, att vara,

En solglimt, en solglimt, Lysande var jag än går!

2. Jesus har bett mig att älska, Var helst min väg går fram, Visande alla hur lycklig Han gör sitt minsta lamm. En solglimt, en solglimt etc.

3. Jag vill be Jesus att hålla Min fot från syndens stig, Lära mig prisa hans godhet Mot alla och mot mig. En solglimt, en solglimt etc.

4. Blir jag en solglimt för Jesus Och följer i hans spår, Skall jag min Frälsare tjäna, Tills lycklig hem jag går. En solglimt, en solglimt etc.

123. Jesus jag följer

Mkl. 32.

J. Blomqvist.

1. Jesus jag följer, hur världen må håna. Honom jag tjänar i ungdomens vår, Ännu i hösten, då hjässan skall gråna, Vandra jag vill i min Mästares spår.

2. Skulle på jorden föraktad jag vara, Skulle ock något jag smädas — vad mer? Jesus jag följer, jag följer hans skara, Som uppå jorden försmädad man ser.

3. Jesus jag följer i motgångens timma, Härligt han för mig till salighet ut. Jesus jag följer i solsken och dimma — Växlingar taga hos honom ett slut.

4. Jesus jag följer, hur världen må smäda, Ingen mig smädar i himmelen mer. Jesus jag följer, och in får jag träda, Där jag för evigt min Frälsare ser.

124. Jesus, Jesus, han allena

Mkl. 77.

A. S—g.

1. Jesus, Jesus, han allena Målet för min längtan är. O, så vill jag blott det ena: Ära, tjäna honom här. Sinnet till hans lydnad böjt Är med hans behag förnöjt.

2. Han den ende är och bliver, Som jag älskar innerlig, Åt min Jesus glad jag giver, Vad han själv har givit mig. Honom vill jag höra till — Led mig, Jesus, som du vill!

3. Synes något mig behaga Och det ej behagar dig, Värdes det då från mig taga, Giv blott vad som gagnar mig! |: Dig blott vill jag höra till, Giv mig dig och vad du vill!

232. Tack, o Gud, att du mig givit

1. Tack, o Gud, att du mig givit Fader, moder och ett hem! |: Giv mig nåd att alltid vörda, hedra, tjäna, älska dem! :|

2. Herre, låt dem länge leva Mig till ledning, hjälp och stöd! |: Giv dem hälsa, giv dem krafter. Skona dem för brist och nöd! :|

3. Rena mig från synd, att aldrig Sorg av mig de måtte få! |: Gör mig flitig, from och lydig Att jag städs dem glädja må! :|

4. När de bliva gamla, svaga, Gör mig stark, att jag må bli |: Deras stöd på ålderdomen, Glatt och troget stå dem bi! :|

5. Låt oss sist en gång få samlas I ditt rikes härlighet För att där med evig lovsång Prisa din barmhärtighet! :|

125. Gode Jesus, låt mig vara

Mkl. 13.

1. Gode Jesus, låt mig vara I din skola städs' hos dig, Värdes för min själ förklara Allt vad du har gjort för mig! — —

2. Vill den onde i mitt sinne Väcka vrede, hat och kiv, Jesus, viska då därinne, Att för mig du gav ditt liv!

3. Lockar frestarn mig att fara Efter tomt beröm och pris, Lär mig då att honom svara Med Guds ord uppå ditt vis!

4. Gode Jesus, lär mig vandra Mera stadigt på din stig Till en föresyn för andra Och till välbehag för dig!

126. I livets vår hur skönt att få

Mkl. 80.

J. A. Josephson.

1. I livets vår hur skönt att få Vid Jesu hand till himlen gå Och höra honom tala! För farorna han varnar hult, Och ingen kan så kärleksfullt Oss trösta och hugsvala.

2. På öde hed, i törnesnår Han söker vart förlorat får Med längtan och med smärta. Och får till sig han locka fram Ett litet vilsegånget lamm, Hur fröjdas ej hans hjärta!

3. O, må vi då i livets vår Med glädje träda i hans spår Och göra, vad han bjuder! Framat, framåt vid Jesu hand! Framåt, framåt mot glädjens strand, Tills segerbudet ljuder!

233. O gode Gud, jag tackar dig

1. O gode Gud, jag tackar dig, Så huld en moder gav du mig, En far med trofast sinne. Jag känner icke livets stig, Men deras maning följer mig Och går ej ur mitt minne.

2. Giv lycka, Gud, till deras verk, Med din välsignelse dem stärk, Låt intet gott dem fattas! Men låt dem finna tröst hos dig, När ålderns dagar närma sig Och deras krafter mattas!

3. Var hos dem, Gud, i deras bo, Skänk deras hjärtan frid och ro, Låt himmelsk kraft dem röna! Och när från mig du kallar dem Till fromma själars rätta hem, Med evig nåd dem löna!

127. Frälsare, tag min hand

Mkl. 108.

L. Mason.

1. Frälsare, tag min hand, Fostra mig så, Att jag i dina spår Alltid må gå! Herre, för varje dag Mig till ditt hjärta drag, Att i din sanning jag Fast måtte stå!

2. Klippan, som brast för mig, Vatten mig ger, Manna för varje dag Än faller ner. Jesus min omsorg bär, Alltid han har mig kär, Ja, uti allting här Kärlek jag ser.

3. Jesus, i dina spår Följa jag vill. Håll mig i lust och nöd Blott hos dig still! Vad kan jag önska mer? Du, som behovet ser, Allt, vad mig fattas, ger — Mera därtill!

128. Dyraste Jesus, dig vill jag älska

Mkl. 87.

J. Blomqvist.

1. Dyraste Jesus, dig vill jag älska, Dig, som i döden älskade mig, Dig vill jag lyda, dig vill jag tjäna, Giva mig villigt, Herre, åt dig. Dig vill jag lyda, dig vill jag tjäna, Giva mig villigt, Herre, åt dig.

2. Giv mig, o Jesus, mer av ditt sinne, Gör mig saktmodig, ödmjuk och mild! |: Giv du mig kärlek, mod att försaka, intryck hos mig din heliga bild! :|

3. Tag mina händer, tag mina fötter, Öga och öra tag, Herre kär! |: Hela mitt hjärta vill jag dig giva, Dyraste

Jesus, din blott jag är! :|

129. O Jesus kär, jag vill, jag vill

Mkl. 10.

E. Lundgren.

1. O Jesus kär, jag vill, jag vill Gå med dig vart du går! Min herde god, jag hör dig till, Vill gå i dina spår.

2. Och vägen tänker jag ej på, Om törnig eller svår, Blott jag vart ögonblick får gå Tätt uti dina spår.

3. Men aldrig får du släppa mig, O Jesus, ur din hand; Då felar jag om livets stig Och finner ej ditt land.

4. O nej, håll fast, håll fast mig, du, På vilket sätt du vill! Blott jag i dödens stund ännu Dig helt får höra till.

130 = 84.

131. Vår Gud är oss en väldig borg

Mkl. 151.

M. Luther, 1529.

129. O Jesus kär, jag vill, jag vill

Mkl. 10.

E. Lundgren.

1. O Jesus kär, jag vill, jag vill Gå med dig vart du går! Min herde god, jag hör dig till, Vill gå i dina spår.

2. Och vägen tänker jag ej på, Om törnig eller svår, Blott jag vart ögonblick får gå Tätt uti dina spår.

3. Men aldrig får du släppa mig, O Jesus, ur din hand; Då felar jag om livets stig Och finner ej ditt land.

4. O nej, håll fast, håll fast mig, du, På vilket sätt du vill! Blott jag i dödens stund ännu Dig helt får höra till.

130 = 84.

131. Vår Gud är oss en väldig borg

Mkl. 151.

M. Luther, 1529.

1. Vår Gud är oss en väldig borg, Han är vårt vapen trygga; På honom i all nöd och sorg Vårt hopp vi vilja bygga. Mörkrets furste stiger ned, Hotande och vred; Han rustar sig förvisst Med våld och argan list; Likväl vi oss ej frukta.

2. Vår egen kraft ej hjälpa kan, Vi vore snart förströdda; Men med oss står den rätte man, Vi stå av honom stödda. Frågar du, vad namn han bär? Jesus Krist det är. Han är den Herren Gud, Som, klädd i segerskrud, Sin tron för tvigt grundat.

3. Och vore världen än så stor Och full av mörkrets härar, Dock, när ibland oss Herren bor, Platt intet oss förfärar. Världens furste är ju dömd, Och hans kraft är tömd. Han på ett huvudhår Oss skada ej förmår; Ett ord kan honom fälla.

4. Guds ord och löfte skall bestå, Vi det i hjärtat bäre. För himmel, ej för jord vi gå Till strids och glade äre; Äro alltid väl till mods, Fast vi våga gods Och ära, liv och allt; Ske blott, som Gud befallt! Guds rike vi behålla.

132. Gud låter sina trogna här

Mkl. 102.

1. Gud låter sina trogna här Allt gott av nåd erfara, Och budskap om hans kärlek är Mång tusen änglars skara. Ty sjunga vi med gott behag: Guds änglar från vår barndomsdag Oss följa och bevara.

2. De lägra sig kring var och en, Som fruktar Herren gärna, Och deras hjälp är icke sen Mot dem som ont oss ärna. Ty sjunga vi med gott behag: Guds änglar från var ungdomsdag För våld och list oss värna.

3. På vägen de oss föra så, Att vi vår fot ej stöta, Men trygga och förnöjda gå Fast nöd och sorger möta. Ty sjunga vi med gott behag: Guds änglar oss till ålderns dag På hulda armar sköta.

177. Din spira, Jesus, sträckes ut

1. Din spira, Jesus, sträckes ut Så långt som dagen hinner, Ditt rike står till tidens slut, Det står, då allt försvinner. Ditt namn bekänns med himmelskt mod, Och för ditt kors, din segerstod, Nedfalla folk och kungar.2. Det barn, som föds, till dig man bär, Till dig man flyr i döden. Om du i lyckan bortglömd är, Man söker dig i nöden. Där oskuld trycks, där dygd blir hädd, I sorgens hus, på plågans bädd Din tröst allena gäller.

3. Kom, Jesus, var i ve och väl, I liv och död oss nära, Och gjut i var förkrossad själ Din Ande med din lära! Oss styrka giv till helig strid Och samla oss i evig frid, Då du all världen dömer!

133 = 25.

134. Tryggare kan ingen vara

Mkl. 17.

Svensk folkmelodi.

1. Tryggare kan ingen vara Än Guds lilla barnaskara, Stjärnan ej på himlafästet, Fågeln ej i kända nästet.

2. Herren sina trogna vårdar Uti Sions helga gårdar; Över dem han sig förbarmar, Bär dem uppå fadersarmar.

3. Ingen nöd och ingen lycka Skall utur hans hand dem rycka. Han, vår vän för andra vänner, Sina barns bekymmer känner.

4. Se, han räknar håren alla, Som från deras huvud falla! Han oss föder och oss kläder, Under sorgen han oss gläder.

5. Gläd dig då, du lilla skara! Jakobs Gud skall dig bevara; För hans vilja måste alla Fiender till jorden falla.

6. Vad han tar och vad han giver, Samme Fader han dock bliver, Och hans mål är blott det ena: Barnets sanna väl allena.

135. Vår fasta klippa Herren är

Mkl. 134.

Ira D. Sankey.

1. Vår fasta klippa Herren är. Vårt fäste uti nödens tid; I farans stund han är oss när Och ger oss seger i vår strid. Ja, Herren är en klippa i ökenland, i ökenland, i ökenland,

Ja, Herren är en klippa i ökenland, Ett fäste uti nödens tid.

2. Vår eld- och molnstod Herren är, Vårt fäste uti nödens tid; Vi frukta ej vår oväns här, Ty Herren är vår sköld i strid. Ja, Herren är en klippa etc.

3. Må stormen ryta aldrig så, Vårt fäste uti nödens tid, Vår klippa, skall dock fast bestå; I honom har vårt hjärta frid. Ja, Herren är en klippa etc.

4. Vår Gud är oss en väldig borg, Vi sjunga som i forna dar; Och i all nöd och strid och sorg Han är oss när, som förr han var. Ja, Herren är en klippa etc.

136. Säll är den som sina händer

Mkl. 124.

G. Hägg.

1. Säll är den som sina händer I Guds händer sluter in; Vart hans värld och lycka vänder, Har han dock ett roligt sinn'. Han är nöjd i sorg och nöd, Han har tröst i liv och död,

Allting till hans bästa länder, Han är alltid i Guds händer.

2. Sist, min Gud, jag dig nu beder: Tag min hand uti din hand, Så att du mig alltid leder, Förer till ditt fröjdeland, Varest ändas allt besvär; Och när loppet slutat är Och jag dig min ande sänder, Tag då den i dina händer!

137. Jag lyfter mina ögon upp till bergen

Mkl. 32 B.

Vexels.

1. Jag lyfter mina ögon upp till bergen, Upp till min Fader uti himmeIen, Ty han har sagt: ÅkalIa mig i nöden, Lägg bördan av, och jag vill bära den!

2. Och han, som skapat himmelen och jorden Och ensam råder över hav och land, Han städse hörer, vad mitt hjärta beder, Och låter upp för mig sin milda hand.

3. Så allt är väl, fast jag är arm och ringa. Gud är min vän, jag hörer honom till. Och därför får jag utan omsorg vara: För sina barn han alltid sörja vill.

138. Jag vet, var jag min styrka har

(Se även nr 126.)

Mkl. 80.

J. P. Cronhamn.

1. Jag vet, var jag min styrka har, Den vilar uti Guds försvar Och trotsar själva döden. Det är min enkla barndomstro, Och djupt i hjärtat skall den bo I al la Iivets öden.— —

2. Min Frälsare är själv mig när, Han under livets strider här Mig med sin frid hugsvalar. Är vägen stenig, brant och svår, Jag vet, vid Jesu hand den går Till himlens ljusa salar.

139. Blott en dag, ett ögonblick i sänder

Mkl. 143.

O. Ahnfelt.

1. Blott en dag, ett ögonblick i sänder, Allt ju vilar i min Faders händer. O vad tröst, evad som kommer på! Skulle jag, som barn. väl ängslas då? Han, som bär för mig ett fadershjärta, O, han giver ju åt varje dag Hult dess lilla del av fröjd och smärta, Så av möda som behag!2. Själv han är mig alla dagar nära, För var särskild tid med särskild nåd. Varje dags bekymmer vill han bära, Han, som heter både kraft och råd. Att sin dyra egendom bevara, Denna omsorg har han lagt på sig. Som din dag, så skall din kraft ock vara, Detta löfte gav han mig.

3. Hjälp mig då att vila tryggt och stilla Blott vid dina löften, Herre kär, Och ej trones dyra tröst förspilla, Som i ordet mig förvarad är! Hjälp mig,Herre, att, evad mig händer, Taga av din trogna fadershand Blott en dag, ett ögonblick i sänder, Tills jag nått ditt goda land!

140. Min framtidsdag är ljus och lång

Mkl. 18.

N. Frykman.

1. Min framtidsdag är ljus och lång, Den räcker bortom tidens tvång, Där Gud och Lammet säll jag ser, Och ingen nöd skall vara mer.

2. Ett oförgängligt arv jag har, I himlen är det i förvar, Och under prövotiden här Min Fader ger, vad nyttigt är.

3. Pris vare Gud, som ställt det så! Nu slipper jag att ängslig gå. För mig han alltid sörja vill, Evad som än må stöta till.

4. Så har jag frid uti min själ Och sjunger lycklig: Allt är väl. Jag vandrar trygg vid Faderns hand; Han leder mig till livets land.

5. Men, Herre Jesus, lär du mig Att leva mera helt för dig Den lilla tid jag har igen På vägen hem till himmelen!

141. Hela vägen går han med mig

Mkl. 125.

R. Lowry.

1. Hela vägen går han med mig. O, vad kan jag önska mer? Kan jag tvivla på hans godhet, När jag på hans ledning ser? Himmelsk frid, gudomlig trygghet Uti honom har min själ, Ty jag vet, vadhelst mig möter, Jesus gör dock allting väl.2. Hela vägen går han med mig, Är på branterna mitt stöd, Ger mig nåd för varje prövning, Styrker mig med livets bröd. Och om hjärtat skulle törsta, Vägen kännas tung och lång, Fröjdekällor strax ur klippan Springa fram som förr en gång.

3. Hela vägen går han med mig — Vilken kärlek hög och rik! Och till sist en evig vila Ger han mig i himmelrik. När jag där får fri, förklarad, Kasta mig för tronen ned, Skall jag ej den sången glömma: Hela vägen gick han med.

142. Som fåglar små

Mkl. 56.

1. Som fåglar små, När dundra må Och djuren sig förskräcka, De skynda fort, Var på sin ort, Att sig för faran täcka.

2. Så vill jag fly Från världens gny Till dig, o Jesus fromme. När synd och död Tillfoga nöd, Hos dig jag ro bekomme.

3. Fast kropp och själ Åtskiljs, likväl Mitt hjärtas tröst du bliver. Du mig ock visst, O Herre Krist, En evig glädje giver.

4. Gud Fader, Son, I himlens tron, Och helge And' tillsamman, Upptag min bön Och mig bekrön Med nåd och sällhet. Amen.

143. Var ej bekymrad, vad än må ske

Mkl. 136.

W. S. Martin.

1. Var ej bekymrad, vad än må ske, Gud tager vård om dig — —; Blott till hans trofasta kärlek se, Gud tager vård om dig! Gud tager vård om dig, Stund efter stund Står hans förbund, Han tager vård om dig, Gud tager vård om

dig.2. Om någon börda här trycker dig, Gud tager vård om dig; Hota än faror uppå din stig, Gud tager vård om dig. Gud tager vård etc.

3. Allt du behöver han skänker fritt — Gud tager vård om dig — Allt genom Kristus av nåd är ditt — Gud tager vård om dig. Gud tager vard etc.

4. Vad än må komma uti din väg, Gud tager vård om dig; Öppet och barnsligt allt honom säg, Gud tager vård om dig. Gud tager vård etc.

144. O Gud, all sannings källa

Mkl. 111.

Ur franska reform, kyrkans koralbok, 1556.

1. O Gud, all sannings källa, Jag tror ditt löftes ord. Vad du har sagt skall gälla I himmel och på jord: »Åkalla mig i nöden, Så får du hjälp av mig» — Ja, Herre, intill döden Vill jag åkalla dig.

2. Vad lindring i min smärta Att trösta på din nåd Och anförtro mitt hjärta Åt dina visa råd! När du mig bedja lärde I Jesu Kristi namn, Du åt mitt hopp beskärde En fristad i din famn.

3. Och vad mitt hjärta beder, Det vet jag, att du hör; Och vad mitt väl bereder, Det vet jag, att du gör. I nödens högsta smärta Din hjälp mig närmast är. Jag vet, att på ditt hjärta Du mina sorger bär.

4. Jag skall ej övergiva Den enda tröst jag har; Jag skall ej tröttad bliva Att sucka till en Far. Förtvivlan vike fjärran! Till avgrund bär dess stig. Jag släpper icke Herran, Förr'n han välsignar mig.

145. Giv oss, o Gud, din Ande god

Mkl. 102. Från 16:e årh.

1. Giv oss, o Gud, din Ande god, Som på din väg oss leder, Upplyser, styrker håg och mod Och nådigt oss bereder, Att vi ditt ord må rätt förstå Och oss därefter ställa så, Att ditt namn alltid helgas!

2. Vi prisa dig, o Fader kär, Vi dig, o Jesus, ära. Dig, helge And', som trösten är, Vi lika lov hembära, Som det i allan tid har skett Och ännu sker i evighet, Vi sjunga därtill amen.

146. Helige Fader

Mkl. 34.

F. Flemming.

1. HeIige Fader, kom och var oss nära, Låt oss förnimma kraften av din lära, Du, som kan giva mer än vi begära, Hör oss, o Fader!

2. Jesus, var när oss, du, som dog för alla, Frälsning beskär oss, hör, vi dig åkalla! Led oss och bär oss, att vi ej må falla: Du är vår starkhet!

3. Helige Ande, som i sanning leder, Himmelska duva, sänk i dag dig neder, Helga, välsigna varje själ som bederl Amen, ja, amen!

206. Saliga de, som ifrån världens öden

1. Saliga de, som ifrån världens öden Somna i Jesu Kristi tro i döden! Herren skall föra deras själ ur nöden Hem till sin glädje.

2. Dem skall ej dödens mörker mer förskräcka, Dem skall Guds frid i graven övertäcka. Kristus, Guds son, skall dem en gång uppväcka, Evigt förklara.

3. Pris vare dig, att hoppet är oss givet, Att ock vårt namn i livets bok är skrivet; Pris vare dig, uppståndelsen och livet, O Jesus Kristus!

276. Fader i höjden över fader alla

1. Fader i höjden över fäder alla, Vi för de unga dig i tron åkalla, Led dem och bär dem, att de icke falla, Var deras starkhet!

2. Tänd i vart sinne trons och Andens låga, Giv åt dem alla vilja och förmåga Städse dig lyda och mot målet tåga, Målet i höjden!

3. Herre, välsigna, Herre, dem bevara! Lyse för alla, Gud, ditt anlet' klara, Tills de för evigt med den frälsta skara Segern ha vunnit!

147 = 53.

148. Gode Herde, led och bär oss

Mkl. 157. *W. B. Bradbury.*

1. Gode Herde, led och bär oss, Lys oss med ditt klara ord, Uti nödens stund bliv när oss. Du ka oss ditt rika bord! Gode Herde, gode Herde, Vårda själv din egen hjord! Gode Herde, gode Herde, Vårda själv din egen hjord!

2. Du rår om oss: o, så tag oss Själv om hand i nöd och strid! Gå vi vilse, Herre, drag oss Åter hem och var oss blid! I: Gode Herde, gode Herde, Hör oss, hjälp oss, giv oss frid! :|

3. Tidigt lär oss dig att söka, Tidigt göra ditt behag, Och vår tro och kärlek öka Mer och mer för varje dag! :| Gode Herde, gode Herde, Sist oss alla till dig tag! :|

150. O Jesus, jag längtar att helt bliva din

Mkl. 88.

W. G. Fischer.

1. O Jesus, jag längsttar att helt bliva din, Så kom och för evigt mitt hjärta tag in,

intet i världen må mer mig förströ; Ja, två mig, att vit jag må bliva som snö! Vit såsom snö, ja, vit såsom snö, Ja, två mig, att vit jag må bliva som snö!

2. Låt ej något syndigt i mig bliva kvar, Utplåna med blodet var fläck, som jag har! All glädje i världen ju vissnar som hö, Så två mig, att vit jag må bliva som snö! Vit såsom snö etc.

3. O Jesus, se ned från din himmelska höjd Och hjälp mig att offra mig helt och med fröjd! Förläna din kraft åt det krossade rö, Ja, två mig, att vit jag må bliva som snö! Vit såsom snö etc.

4. O Jesus, så träder jag bedjande fram Och lägger mig ned invid korsträdets stam; Där täcktes för mig du ju blöda och dö, Så två mig, att vit jag må bliva som snö! Vit såsom snö etc

5. Och aldrig från bedjande vände du dig, Så kom och förnya mitt hjärta i mig! Tag bort varje orent uppspirande frö Och två mig, att vit jag må bliva som snö! Vit såsom snö etc.

151 = 56.

152. O Jesus, se i nåd till mig

Mkl. 18.

1. O Je sus, se i nåd till mig, Ett ringa barn, jag flyr till dig Och ber om rening i ditt blod, Som kan mig göra from och god!

2. O, tag mig upp uti din famn Och lär mig känna rätt ditt namn, Det namn, som ensamt har i sig All salighet, allt liv för mig!

3. Jag vet ej, vad jag bedja skall — Ack, led mig i din sanning all, Förnya, helga, skydda mig Och för mig på din viljas stig!

218. Se, mild och ljuvlig Herden står

1. Se, mild och ljuvlig Herden står Omgiven av de späda får; Hör, hur han ropar de små lamm, Se, hur han sluter dem i famn!

2. Han ropar: Hindren ej de små Att komma fram till mig också, Ty deras änglar alltid se I himmelen Guds anlete!

3. Tag, Herre, barnen i din vård Till fostran i din tempelgård, Att ung och gammal samma nåd Må prisa uti råd och dåd!

285. Välsignat är det hem förvisst

1. Välsignat är det hem förvisst, Som har sitt allt i Jesus Krist. Där han ej är, är världen tom, Där han ej bor, är fattigdom.

2. Välsignat mer än allt på jord Är varje hem, där Kristi ord Om Fadrens nåd och välbehag Till alla talar dag från dag.

3. Välsignat är det stilla bo, Där alla äro ett i tro, Där alla vilja tjäna Gud Och akta på hans viljas bud.

4. Välsignat varje folk består, Där tro till barn från fäder går, Där Fadrens nåd och Kristi frid Regera får från tid till tid.

153 = 65.

154. Herre, tag du in mitt sinne

Mkl. 125.

P. P. Bliss.

1. Herre, tag du in mitt sinne, Fyll det med din nåd. o Gud! Göm ditt ord uti mitt hjärta, Och förnim mitt böneljud! Tryck på mig din egen stämpel, Två mig i ditt dyra blod! Gör mitt hjärta till en lustgård, Vattnad utav livets flod!2. Låt mig som Maria sitta Stilla ned vid Mästarns fot; Lär mig helt din vilja lyda, Lär mig lida utan knot! Helt för Jesus vill jag leva, Vad är världens fröjd för den, Som är kallad till att ärva Evigt liv i himmelen?

178. Evigt strålar Faderns kärlek

1. Evigt strålar Faderns kärlek Lik en fyrbåk, skön och klar, Men de mindre ljus kring stranden Oss i vård han lämnat har. Låt de mindre ljusen brinna, Lysa upp den vilda sjö! Någon väderdriven sjöman Kan du rädda från att dö!

2. Syndens natt så mörk sig breder, Hör den vreda böljans brus! Längtansfullt så månget öga Ser mot stranden efter ljus. Låt de mindre etc.

3. Håll din lampa klar, min broder; Seglar'n, som på stormigt hav Kämpar nu att hinna hamnen, Kan i mörkret gå i kvav! Låt de mindre etc.

155 = 27.

156 A. Jesus kär, gå ej förbi mig

Mkl. 99.

W. H. Doane.

1. Jesus kär, gå ej förbi mig, Låt mig bönhörd bli; Då åt andra nåd du skänker, Gå ej mig förbi! Jesus, Jesus, låt mig bönhörd bli, Och då andra du uppväcker, Gå ej mig förbi!

156 B. Jesus kär, gå ej förbi mig

Mkl. 99.

David Wikander.

1. Jesus kär, gå ej förbi mig, Låt mig bönhörd bli; Då åt andra nåd du skänker, Gå ej mig förbi! Jesus, Jesus, låt mig bönhörd bli, Och då andra du uppväcker, Gå ej mig förbi!

2. Låt ock mig vid nådatronen Finna himmelsk ro; Då jag sjunker ned förkrossad, Herre, lär mig tro! Jesus, Jesus etc.

3. Blott på din förtjänst jag kommer Och din nåd begär; Hela mitt beklämda hjärta, Fräls mig, som jag är! Jesus, Jesus etc

4. Du är all min glädjekälla, Mer än liv för mig. Vad i himlen, vad på jorden Har jag utom dig? Jesus, Jesus etc.

157. Fader, du som från din himmel

Mkl. 125.

Efter *Michael Haydn.*

1. Fader, du som från din himmel Skådar milt på barnen ner, Upp till dig från världens vimmel Tillitsfullt vårt öga ser. Fram inför din tron vi träda, Tag oss upp uti din famn! Fram inför din tron vi träda, Bönhör oss i Jesu namn!

2. Låt din Ande i oss verka Rätta livet mer och mer, Att vår själ må kunna märka All den nåd, som du beter. Låt oss nu din kraft förnimma, Tag din boning i vårt bröst; Låt oss nu din kraft förnimma, Fyll vårt hjärta med din tröst!

158. Du, som av kärlek varm

Mkl. 108.

R. Lowry.

1. Du, som av kärlek varm Blödde för mig, Drag mig för varje dag Närmare dig! Fyll med din kärlek så Mitt hjärta, att jag må Offra med fröjd också Något för dig!

2. Du, som i himlens höjd Beder för mig, Tron, om än svag, ser upp, Herre, till dig. Giv, att jag korset bär, Nöjd med vad du beskär, Att jag må vittna här Något om dig!

3. Bo med din Andes kraft, Herre, i mig, Att jag må varje stund Leva för dig, Helande hjärtesår, Sökande vilsna får, Görande, var jag går, Något för dig!

4. Allt, vad jag är och har, Skänkte du mig; Hjälp mig det helga glatt, Herre, åt dig! Och när förutan brist Dig jag får se till sist, Blive du, Herre Krist, Allting för mig.

159. Jesus, du som blodet har gjutit.

Mkl. 172.

H. S. Perkins.

1. Jesus, du som blodet har gjutit, Tänk på mig och se till min nöd; Två mig i den renande floden, Ty min synd, min skuld är så röd! Länge jag gått vill uti öknen; Hulde Herde, låt mig ej dö; ——

Två mig i det dyrbara blodet, Att vitare jag bliver än snö! Vitare än snö, Vitare än snö, Två mig i det dyrbara blodet, Att vitare jag bliver än snö. ——

2. Herre, se, jag längtar att bliva För båd' tid och evighet din; Lös du mig från allt, som vill binda, Kom du själv, mitt hjärta tag in! Se, jag sjunker ned invid korset, Leva vill jag där eller dö; Två mig i det dyrbara blodet, Att vitare jag bliver än snö! Vitare än snö, etc.

160 = 109.

161. Herre, låt ingenting binda

Mkl. 32.

J. Blomqvist.

1. Herre, låt ingenting binda de vingar, Vilka du en gång har givit åt mig! Giv, att jag fri över jorden mig svingar, Lever och sjunger allenast för dig!

2. Snarorna ligga här nere på marken; Giv, att jag aldrig må fastna i dem Men över snarorna hasta mot arken, Herre, ditt sköte, mitt fridsälla hem!

3. Farorna lura förrädiskt på jorden; Må jag då aldrig där söka min ro! Är av Guds husfolk en medlem jag vorden, Vill jag för evigt därhemma blott bo.

4. O, så håll vingarna fria, jag beder, Stärk dem till flykt och förnim mitt begär; Lös dem från allt, som vill tynga dem neder, Herre, du känner ju bäst, vad det är!

162. Herre, se från det höga

Mkl. 41.

Gammal mel. arr. av *Abr. Mankell.*

1. Herre, se från det höga Ned med nådefullt öga! Styr du vår tunga, Då vi lovsjunga, Fader, din godhet.

2. Dina vilja vi bliva, Våra hjärtan dig giva. Må dig vårt svaga Offer behaga, Vän utan like!

3. Låt vår yppersta prydnad Vara oskuld och lydnad! Farlig är världen, Hjälp oss på färden, Jesus, till målet!

163. Glöm aldrig bönens timmar

Mkl. 111. Efter *Haydn.*

1. Glöm aldrig bönens timmar, När morgonstunden gryr, När middagssolen glimmar, När dagen från dig flyr, Då till din Fader hasta Med all frimodighet, Han vill dig ej förkasta: Du får barmhärtighet.

2. Så bed för dig och andra, För fiende och vän, För dem som vilse vandra Och glömma Frälsaren. Din bön han vill besvara Och frälsa dig och dem Från synd och evig fara Till fridens sälla hem.

164 = 53.

165. Allena Gud i himmelrik

Mkl. 102.

1539.

1. Allena Gud i hirnmelrik Må lov och pris tillhöra För all den nåd, han kärleksrik Med oss har velat göra Han jorden skänkt stor fröjd och frid. Ack, mänskan må väl glädjas vid Guds evigt goda vilja.

2. O Jesus Krist, Guds ende son, Som såg vår själafara Och att oss frälsa därifrån Dig själv ej ville spara! Du med din kärlek och din död Förlöser oss av syndens nöd, När vi på dig förtrösta.

3. O helge And', gör själen from, Förnöjd och oförfärad! Gör hjärtat till en helgedom, Där Gud i allt blir ärad. Giv stöd, giv tröst i all vår brist, Hjälp, att vi tro på Jesus Krist Båd' nu och alltid. Amen.

166. Jublen, I himlar

Mkl. 53.

1600-talet.

1. Jublen, I himlar, I änglar, lovsjungen, I körer; Sjungen för Herren, som jorden och himlen tillhörer! Gud bland oss här Nu i sin kärlek är när; Syndarn till frälsning han förer.

2. Jublen, I himlar, lovsjungen, I släkten på jorden! Kristus är kommen och världens förlossare vorden. O, vilken fröjd, Här och i himlarnas höjd! Herden sig offrar för hjorden.

3. Ärones konung, nu mänska för syndare vorden, Dig vill jag följa, dig lyda och tjäna på jorden, Tills jag med fröjd Prisar i himmelens höjd Dig bland den friköpta hjorden.

167. Upp, alla verk, som Gud har gjort

Mkl. 14.

A. Methfessel.

1. Upp, alla verk, som Gud har gjort, Hans härlighet att prisa! Det minsta av hans verk är stort Och kan hans makt bevisa.

2. Allt, som har anda, love Gud I södern och i norden! Från berg och dal hans lovsångs ljud Må fylla hela jorden!

3. O, prisen Gud i helig fröjd Med gärning, liv och tunga! På jorden och i himlens höjd Må allt hans ära sjunga!

4. Du folk, som uppå jorden bor, Din lovsångs ljud ej spare: Halleluja, vår Gud är stor! Och amen himlen svare!

168. Upp, själ, och sjung

Mkl. 56.

1. Upp, själ, och sjung Din Gud och kung Med fröjdetoner klara! Din kraft, din id, Din bästa tid Låt i hans tjänst få vara!

2. Svall ut, mitt bröst, Häv upp din röst I glädjerop mot höjden, Till dess envar Med stämma klar Må taga del i fröjden!

3. Hans kärleksråd, Hans fria nåd. Som himlens änglar sjunga, Oss fylle opp Med frid och hopp, De gamla som de unga!

4. O Herre, giv, Att allt vårt liv Må dig sitt offer bära, Att det må bli En melodi Allena till din ära!

246. Vi tacka dig

1. Vi tacka dig Så hjärtelig', O Gud och Fader käre, Att vi så väl Till kropp som själ Helbrägda, styrkta äre.

2. Vi bedja än, Att du igen Oss må i dag bevara Och med din makt, Din änglavakt, Oss hjälpa i all fara.

3. Upplys vår själ Och lär oss väl Din helga vilja känna, Att vi i dag Till ditt behag Må håg och gärning vända!

169. Upp att Jesus prisa

Mkl. 165

Vilh. Carlsson.

1. Upp att Jesus prisa, Upp, min själ, och sjung, Upp att lov hembära Till vår Gud och kung! Ifrån Herren kornmer All välsignelse, Låt oss därför honom All vår hyllning ge! Framåt, uppåt, hemåt Till ett evigt ljus — — Sjungande vi vandra Ifrån jordens grus.

2. Jesus, dig vi prisa För din bittra död! Du har oss förlossat Ifrån avgrundsnöd, Och för oss du sitter På Guds högra hand. Dig vi vilja följa Hem till fridens land. Framåt, uppåt, etc.

3. Hulde Jesus, led oss På den smala stig, Att vi ej gå vilse! Håll oss tätt vid dig! Värdes du oss leda Till vårt rätta hem, Till den nya staden, Ditt Jerusalem! Framåt, uppåt, etc.

170. Min själ, upp att lovsjunga Herren

Mkl. 137.

Engelsk melodi.

1. Min själ, upp att lovsjunga Herren! Förgät ej, vad gott han dig gjort, Den dig dina synder förlåter Och bristerna helar alltfort! — — Min själ, min själ, Upp, lova högt din Gud!

Stäm upp med fröjd din lovsångs ljud, Med fröjd din lovsångs ljud —.

2. Han löser ditt liv ifrån graven, Dig kröner med godhet och nåd, Och alla, som orätt få lida, Han hjälper — för allt vet han råd. Min själ, etc.

3. Som himmelen hög över jorden Sig välver, så låter vår Gud Sin nåd över dem vara väldig, Som älska hans rätter och bud. Min själ, etc.

4. Så fjärran som öster från väster Han synderna skiljer från oss; Han minnes, att stoft vi blott äro, Och vill ej, att någon förgås. Min själ, etc.

5. Som fadern förbarmar sig över Sitt barn och det sluter i famn, Så Gud över dem sig förbarmar, Som sätta sin lit till hans namn. Min själ, etc.

6. Lovsjungen vår Gud, I hans änglar, I hjältar, som lyden hans bud, Och som hans befallningar gören, Upp, prisen vår Herre och Gud! Min själ, etc.

171. Guds ära vi sjunga

Mkl. 106.

»Dalvisan».

1. Guds ära vi sjunga, vi prisa hans namn I ungdomens härliga stunder; I bönen vi skådat Guds öppnade famn, I ordet hans nåd och hans under. Gud låte oss mötas i himlen en gång, Gud låte oss mötas i himlen en gång, Guds ära bland änglarna sjunga!

2. Vi äro Guds verk, som han tänker uppå Likt sommarens växande lilja. Oss Gud har planterat, på jorden vi stå, Så länge det än är hans vilja. Gud låte oss mötas etc.

3. Det våras i dal, och det knoppas på höjd, Vi se, att Guds rike är nära. Där uppe fullkomnas för evigt vår fröjd, Det hoppet i hjärtat vi bära. Gud låte oss mötas etc.

172. Stäm in i änglars kor

Mkl. 95.

Henric Carey.

1. Stäm in i änglars kor, Sjung Jesu kärlek stor, Hans ära sjung! Han, som regerar där, Änglars beundran är, Och nåd han till oss bär, Vår Gud och kung.

2. En smälek stor han bar, Den kalken bitter var, För oss han tog. Guds änglar sågo ned Med häpnad hur han led. Min själ, fall ned och bed! För dig han dog.

3. Hans nåd är rik och varm; Vår sång är svag och arm I stoftet här. Men ack, i ljus en gång, I evigheten lång Vi sjunga bättre sång Åt honom där.

4. Dock, om än svagt, ändå Hans pris vi sjunga må På barnavis. Hans makten, äran är, Han kungaspiran bär. I helgon, sjungen där Och när hans pris!

173. Kom, låtom oss på barnavis

Mkl. 168.

S. Minstrel.

1. Kom, låtom oss på barnavis Uppstämma Herren Jesu pris! Men säg, vem är bekväm därtill? Ack, inga ord här räcka till! Pris och ära sjunga vi Herren Jesus, som köpt oss fri! Hosianna, hosianna, Hosianna sjunga vi Guds lamm!

Pris och ära sjunga vi Herren Jesus, som köpt oss fri! Hosianna, hosianna, Hosianna sjunga vi Guds lamm!

2. Kung uti alla himlars hus, Hans mantel är av himmelskt ljus, Som tiotusen solars sken Har sammanvävt så hög och ren. Pris och ära etc.

3. Uppå tillbedjans vinge höjd, Besjung hans majestät med fröjd! Hans pris skall bo på tungan min, Tills alla världar stämma in. Pris och ära etc.

174. Blott om Jesus vill jag sjunga

Mkl. 125.

1. Blott om Jesus vill jag sjunga, Han är ensam värd min sång; Han som lossat har min tunga, Som så bunden var en gång. Må då helga sången klinga Vida kring i Jesu namn,

Må dess toner någon bringa Till hans öppna kärleks famn!

2. Jag vill sjunga av allt hjärta Om hans kärlek underbar, Som för mig led korsets smärta. Då min syndaskuld han bar. Må då helga sången klinga etc.

3. Honom vill med fröjd jag lova För hans stora tålamod, Ja, för varje himmelsk gåva Och för rening i hans blod. Må då helga sången klinga etc.

4. Och då här ej mer min tunga Kan sig röra till hans pris, Skall jag inför tronen sjunga Lammets sång på högre vis. Må då helga sången klinga etc.

230. Vem skall sjunga, om ej barnen

1. Vem skall sjunga, om ej barnen, Har ej Jesus dött för dem? Skola icke de som pärlor Stråla i hans diadem? Varför blevo röster givna, Ljuva röster åt de små, Om de icke himlasången Redan här uppstämma må?

2. När Guds son gick här på jorden, Var han barnens bäste vän, Han förbjöd dem icke sjunga. Och han är den samme än. Ack, de sjunga ej för tidigt; Ingen hindre då de små! Fåglar sjunga, när det dagas, Barnen göre likaså.

175. Det är saligt på Jesus få tro

Mkl. 142.

J. P. Webster.

1. Det är saligt på Jesus få tro Och att vara Guds barn blott av nåd; Det blir härligt hos Jesus få bo Och där prisa hans trofasta råd. Gud ske lov, Gud ske tack, Att hans salighet även är min!

Gud ske lov, Gud ske tack, Att hans salighet även är min!

2. Det är saligt att samlas i tron Omkring ordet till bön och till sång. O, hur härligt det blir vid Guds tron Att få stå bland de frälsta en gång! Gud ske lov, Gud ske tack, etc.

3. Det är saligt att tro, fast ej än Vi fått skåda vår Frälsare kär; Men en dag skall han komma igen, V! få se honom, såsom han är. Gud ske lov, Gud ske tack, etc.

194. Till det härliga land ovan skyn

1. Till det härliga land ovan skyn Vi i tron skåda upp redan här, Ty ett hem, fast fördolt för vår syn, Har vår Jesus berett åt oss där. Om en kort liten tid Vi få mötas på himmelens strand. Om en kort liten tid Vi få mötas på himmelens strand.

2. Även vi på den ljuvliga strand Skola sjunga de saligas sång, När vi lösta från jordiska band Få vår Frälsare skåda en gång. Om en kort liten tid etc.

3. För vår älskande Fader och Gud Vi vårt offer och tack lägga ner För den kärlek, han skänker sin brud, Och den nåd, som han dagligen ger. Om en kort liten tid etc.

176 = 83.

177 = 132.

178 = 154.

179 = 24.

Gud ske lov, Gud ske tack, Att hans salighet även är min!

2. Det är saligt att samlas i tron Omkring ordet till bön och till sång. O, hur härligt det blir vid Guds tron Att få stå bland de frälsta en gång! Gud ske lov, Gud ske tack, etc.

3. Det är saligt att tro, fast ej än Vi fått skåda vår Frälsare kär; Men en dag skall han komma igen, V! få se honom, såsom han är. Gud ske lov, Gud ske tack, etc.

194. Till det härliga land ovan skyn

1. Till det härliga land ovan skyn Vi i tron skåda upp redan här, Ty ett hem, fast fördolt för vår syn, Har vår Jesus berett åt oss där. Om en kort liten tid Vi få mötas på himmelens strand. Om en kort liten tid Vi få mötas på himmelens strand.

2. Även vi på den ljuvliga strand Skola sjunga de saligas sång, När vi lösta från jordiska band Få vår Frälsare skåda en gång. Om en kort liten tid etc.

3. För vår älskande Fader och Gud Vi vårt offer och tack lägga ner För den kärlek, han skänker sin brud, Och den nåd, som han dagligen ger. Om en kort liten tid etc.

176 = 83.

177 = 132.

178 = 154.

179 = 24.

180. Så långt som havets bölja går

Mkl. 119.

S. Gastorius., 1675.

1. Så långt som havets bölja går, Så vitt sig solen tänder, Varhelst ett mänskohjärta slår, Till alla folk och länder Skall ordets ljud Med fridens bud Om Kristi rike föras Och hosianna höras.

2. Hans ära stråla skall så ren Kring Jafets berg och lunder, Sems hyddor skola se hans sken, Kams land skall se hans under, All jordens rund Av hans förbund Skall varda helt omsluten, Av nåden övergjuten,

3. För denne Konungs himlaglans Förbleknar jordens glitter. Vad är all storhet emot hans, Där på sin tron han sitter! All kungaprakt, All furstemakt Skall honom lydnad visa, Hans herradöme prisa.

4. Han inför Gud rättfärdighet Har åt de sina vunnit, Och frid av hans barmhärtighet I tron de hava funnit. För Jesu skull Är Fadern huld. All världen när och fjärran Lovsjunge, prise Herran!

181. Lev för Jesus

Mkl. 13

Th. Söderberg.

1. Lev för Jesus! Intet annat Är dock värt att kallas liv. Åt den vännen framför andra Hjärtats första kärlek giv!

2. Giv dig helt, ty det begär han! Själv han gav sig helt åt dig, När han fattig och föraktad Gick härnere korsets stig.

3. Giv dig helt och vet, att ingen Än förlorat däruppå! Lev för Jesus, tills du salig In uti hans ro får gå!

182. Väldigt går ett rop

Mkl. 145.

Svensk folkmelodi.

1. Väldigt går ett rop över land, över hav, Stiger mot himmelens skyar; Släkten efter släkten väl sjunka i grav, Ropet sig ständigt förnyar. Genom märg och ben så skärande det går, Hednafolkens rop, som höjts i tusen år:

Ack, hur länge än dröjer dagen att gry, Kommer ej frälsningens timma?

2. Vi i mörker gå på den suckande jord, Hän mot förgängelsen ila. O, vem bringar oss ett hugsvalande ord, Ord om förlossning och vila? Se, vi bida än, men natten är så lång, Tröstlöst är vårt liv och tom vår glädjesång! Ack, hur länge än dröjer dagen att gry, Kommer ej frälsningens timma?

3. Hören I det ej, hur de klaga sin nöd, Viljen I eder förbarma? Vi, som funnit liv i vår Frälsares död, Skyndom att hjälpa de arma! Livet är så kort — ännu är tid att gå, Vem vill ge sitt liv, vem vill den suck förstå: Ack, hur länge än dröjer dagen att gry, Kommer ej frälsningens timma?

183. Lyft den högt, den vita fanan

Mkl. 125.

L. Hartsough.

1. Lyft den högt, den vita fanan, Med det röda korset på! I det tecknet än vi skola Fram till nya segrar gå. Härlig, segerrik hon vajar Över mörker, synd och grav, Och från svunna sekler ljuder Skönt dess lov kring land och hav.2. Lyft den högt, den helga fanan, Under ropet: Se, Guds lamm! Tusen, tusen arma själar Dö i mörker, synd och skam. Nådens sol behöver skina, Kristi kärlek bliva känd; Lyft den högt, den helga fanan, Uti kyrka, hus och gränd!

3. Lyft den högt, den helga fanan, Högt mot otrons larm och skri! De på egen visdom bygga, Men på Herren trösta vi. De i synd och mörker famla Utan Gud och utan hopp, Vi till Herren Gud i höjden Lyfta våra ögon opp.

4. Lyft den högt. den helga fanan, Högt i livets friska vår, Men ock högt, när solen sjunker, Och för dörren natten står! Över dödens tysta läger Låt den vaja blodbestänkt, Vittnande om denna kärlek, Som sitt liv till offer skänkt!

5. Lyften högt, den helga fanan, I, Guds sändebud, med makt Att dess äras dag må framgå Skön och klar, från trakt till trakt! Högre, högre må den stiga Över jordens mörka dal, Tills vi samlas där i ljuset, Uti Lammets bröllopssal!

184. Till verksamhet för Kristi skull

Mkl. 18.

L. Mason.

1. Till verksamhet för Kristi skull, Som tjänat dig så kärleksfull. Den väg, som Mästarn täcktes gå, Den höves tjänaren ockå.

2. Till verksamhet, gå raskt åstad Och gör din Faders vilja glad! Om världen hatar dig, vad mer, Blott Herren dig sitt bifall ger.

3. Till verksamhet, det är dock ej Förgäves för Guds rike — nej! Den som på en förhoppning sår, En gång med glädje skörda får.

4. Se, Jesus klappar på i dag Och ropar till oss: det är iag! Vem vill nu tjäna Herren Gud? O, vem vill bli hans sändebud?

185. Rädda de döende

Mkl. 148.

W. H. Doane.

1. Rädda de döende, Lyft dem som sjunka, Ryck dem med ömhet ur synder och nöd! Gråt med de gråtande, Stöd dem som stappla, För dem till Jesus, som frälsar från död! Rädda de döende, Lyft dem som sjunka! Jesus är Frälsaren Även för dem.

2. Han de förlorade Barnen, som dröja, Väntar ännu med sin öppnade famn. Bed och förmana dem Ömt och med allvar! Han ger dem nåd, om de tro på hans namn. Rädda de döende, etc

3. Kvävd utav frestelsen, Gömd under askan, Glimmar måhända en gnista från Gud. Grip med barmhärtighet Strängen som brustit, Kanske den ännu kan giva ett ljud! Rädda de döende, etc.

4. Rädda de döende! Herren det bjuder. Kraften därtill du av honom skall få; För dem med vänlighet Åter till herden, Säg dem, att Jesus dem älskar också! Rädda de döende, etc.

186. Tänk, vilken underbar nåd av Gud

Mkl. 141.

1. Tänk, vilken underbar nåd av Gud, Att du får vara hans sändebud Och till den döende världen gå För att hans kärleks säd utså! Gå, gå, skördeman, gå! Gå, gå, skördeman, gå Ut att den ädla säden så! Gå, gå, skördeman, gå!

2. Får du ej främst uti ledet stå, Verka Guds verk i det tysta då! Herren, som i det fördolda ser, Blott efter trohet lön dig ger. Gå, gå, etc.

3. Är du än ringa som fordom Rut, Skynda dig likväl på fältet ut! Kanske att där något ax du har, Som dina bröder lämnat kvar. Gå, gå, etc.

4. Tröttna då ej att din säd så ut! Kärlekens möda får lön till slut. Fastän med tårar du nu får så. Skall du med jubel skörda få. Gå, gå, etc.

187. Så den ädla säden

Mkl. 91.

Geo A. Minor.

1. Så den ädla säden, så i morgonstunden, Så i middagstiden och på aftonen, Väntande, att skörden skall i hösten mogna, Då du får med glädje bärga skörden in.

Bärga skörden in, bärga skörden in, Då du får med glädje bärga skörden in.

2. Så din säd i solsken, så din säd i skugga; Räds ej kulna dagar, räds ej vintertid! Snart är skörden mogen och ditt verk är slutat, Då du får med glädje bärga skörden in. Bärga skörden in etc.

3. Så, om ock med tårar, så för Jesu räkning! Under motgångstider hjälp oss Herren ger. Efter trogen såning kommer skördetiden, Då du får med glädje bärga skörden in. Bärga skörden in etc.

188. Gyllne fält för vinden vaja

Mkl. 125.

J. B. O. Clemm.

1. Gyllne fält för vinden vaja, Skimrande i solens glöd, Skördemän behövs att meja, Fälten vitna nu till skörd. Skördens Herre, dig vi bedja: Sänd ut trogna skördemän;

Sänd dem nu att samla kärvar För den hulde Frälsaren!

2. Sänd dem ut vid morgongryning, Sänd dem ock vid middagstid; I den stilla aftonskymning Bjud dem bruka all sin id! Skördens Herre, etc.

3. Kristen, dig nu Herren sänder Ut att bärga skörden in; Blicka upp till ljusets länder, Snart skall lönen bliva din! Skördens Herre, etc

189. O, säg ttt ord om Jesus

Mkl. 111.

W. H. Doane.

1. O, säg ett ord om Jesus, Din Frälsare så god, Som gav sitt liv i döden Och göt för dig sitt blod! Ett vittnesbörd om Jesus, Det trostar mången gång;

O, säg ett ord om Jesus I tal, i skrift och sång!

2. O, säg ett ord om Jesus, Du, som hans kärlek rönt, För in de vilsna lammen På ordets bete grönt! Ett vittnesbörd etc.

3. O, säg ett ord om Jesus! Din tid så hastigt går; I morgon re'n kanhända Du inför honom står. Ett vittnesbörd etc.

4. O, säg ett ord om Jesus I kärlek och i tro, Ty Gud, som växten giver, Skall låta ordet gro! Ett vittnesbörd etc.

272. Vad är all lust på jorden

1. Vad är all lust på jorden Emot den frid jag fått! Hur är ej allt här nere Så fattigt, tomt och smått! Vi skulle jag mig binda Vid tidens fröjder då, När Kristus har mig kallat I helig strid att gå!

2. Hur sällt att gå med Jesus, Varthelst och hur han vill, Att ha i alla skiften Hans nåd att lita till! Och går min väg i mörker, Han är mig när ändå, Han är den fasta klippan, Som trygg jag vilar på.

3. En liten tid att bära Den ädla säden ut, Och se'n — vad fröjd att skörda, När mödans dag är slut! En liten tid att bida, Tills nattens skuggor fly, Och se'n — vad fröjd att skåda Guds rikes morgon gry!

190. Gör det lilla du kan

Mkl. 90.

A. S—g.

1. Gör det lilla du kan, gör det villigt och glatt, Snart de dyrbara tillfällen fly! Efter vår kommer höst, och på dag följer natt, Då kanhända ej morgon skall gry.

O, var flitig att så, medan ännu är tid, Att din skörd måtte mogna i frid!

2. Gör det lilla du kan och se icke därpå, Att så ringa, så litet det är! Ty hur skulle du då väl med lust kunna gå, Dit din Mästare sänder dig här? Är det uppdrag du fått än, så ringa i sig, O, var nöjd, att han gav det åt dig!

3. Gör det lilla du kan, lägg ditt hjärta däri, Gör det allt för din Frälsare blott, Och var viss, att han skall icke döma som vi, Blir det fråga om stort eller smått! Se, han själv gör ju allt, vad betyder det då, Om han ställt dig i led med de små?

4. Gör det lilla du kan och besinna, att Gud Hos oss alla blott trohet vill se! O, så gläds att få gå med hans ringaste bud, Och att själv han all hjälp vill bete. O vad fröjd, om en dag han ock säger till dig: Vad du gjorde, det gjorde du mig!

191. Ringa vattendroppar

Mkl. 63.

L. Aug. Lundh.

1. Ringa vattendroppar, Ringa korn av sand, Bilda stora havet Och det vida land. Bilda stora havet Och det vida land.

2. Så de små minuter, Fast så ringa, dock |: Bilda världens åldrar Evigheter ock. :|

3. Så ock ringa felsteg Leda mänskan av |: Från rättfärdigheten Ned i syndens grav. :|

4. Ringa verk av kärlek, Ringa kärleksord |: Till ett himmelrike Skapa om vår jord. :|

192. Jag ville vara en liten stråle

Mkl. 28.

Folkmelodi.

1. Jag ville vara en liten stråle Utav Guds kärlek i ödslig värld. Jag ville komma med ljus och värme Till fruset hjärta, till slocknad härd.

2. Jag ville vittna om dig, o Jesus, I ord och vandel och sinnelag. Ack, låt av nåd även mig få verka Ditt verk, så länge det än är dag!

3. O, låt mig vara en ljusets stråle, O, låt mig dofta som rosen skön Och leda andra till dig, o Jesus, Att de må bliva din kärleks lön!

193. Ack, saliga dag

Mkl. 92.

W. Rudin.

1. Ack, saIiga dag, som i hoppet vi bida, Då världen är vorden Guds rike till sist, Då mänskornas släkte förlossningen funnit Och folken bekänna, att Herren är Krist,

Då döden är dödad och synden försvunnen Och frälsningens fullhet för evigt är vunnen!

2. Han kommer, han kommer, den dag, som vi bida; Dess strålar vi skåda på morgonens sky. Än mörkret är mäktigt i dimmiga dälder, Men dagen begynner på höjderna gry. Han kommer att stilla de sörjandes trängtan, Han kommer att fylla de heligas längtan.

3. Han kommer, han kommer, den dag, som vi bida, Då folken förenas i kärlek och tro Och himmelens Herre på jorden är konung Och de i hans skugga få saliga bo, Den dag, som fullkomnar de heligas böner, Den dag, som vår tro med beskådande kröner.

4. Han kommer, han kommer, den dag, som vi bida, Den ljusaste dag, som i världen har grytt, Då Herren allsmäktig allena regerar Och satan och synd för hans anlete flytt Och skapelsen, frälsad från synder och strider, Förkunnar hans ära till eviga tider.

194 = 175.

Då döden är dödad och synden försvunnen Och frälsningens fullhet för evigt är vunnen!

2. Han kommer, han kommer, den dag, som vi bida; Dess strålar vi skåda på morgonens sky. Än mörkret är mäktigt i dimmiga dälder, Men dagen begynner på höjderna gry. Han kommer att stilla de sörjandes trängtan, Han kommer att fylla de heligas längtan.

3. Han kommer, han kommer, den dag, som vi bida, Då folken förenas i kärlek och tro Och himmelens Herre på jorden är konung Och de i hans skugga få saliga bo, Den dag, som fullkomnar de heligas böner, Den dag, som vår tro med beskådande kröner.

4. Han kommer, han kommer, den dag, som vi bida, Den ljusaste dag, som i världen har grytt, Då Herren allsmäktig allena regerar Och satan och synd för hans anlete flytt Och skapelsen, frälsad från synder och strider, Förkunnar hans ära till eviga tider.

194 = 175.

195. Ack, saliga hem hos vår Gud

Mkl. 135.

Tullius O. Kane.

1. Ack, saliga hem hos vår Gud, Där den levande älv rinner fram, Där de frälsta i skinande skrud Böja knä för det slaktade Lamm! Hos vår Gud, hos vår Gud, Ack, saliga hem hos vår Gud! Hos vår Gud, hos vår Gud, Ack, saIiga hem hos vår Gud!2. O, tänk, vilken skara hos Gud Utav vänner, som lyktat sin färd Och som nu höja lovsångens ljud I sitt hem i den himmelska värld! |: Hos vår Gud, hos vår Gud. O, tänk, vilken skara hos Gud! :|

3. Där har jag min Jesus hos Gud Och de kära, som re'n hunnit hamn. O, så vill jag på Frälsarens bud Skynda dit

till hans öppnade famn! |: Hos vår Gud, hos var Gud, Där har jag min Jesus hos Gud. :|

196. Det finns ett hem

Mkl. 33.

Maria Edgren.

1. Det finns ett hem, där evig frid skall råda, Där Sions folk, förlossat ur all våda, Skall skåda Herren, som han är. Mitt hem är där, mitt hem är där.

2. Det finns ett hem, inom vars portar klara Sig samla skall de återlöstas skara, Där varje huvud krona bär. Mitt hem är där, mitt hem är där.

3. Det finns ett hem långt bortom gravens sköte, Där vi hos Gud få evigt stämma möte, När rum och tid oss skilja här. Mitt hem är där, mitt hem är där.

4. Det finns ett hem, där sången ej skall sluta Och intet öga någon tår skall gjuta, Ty synden evigt borta är. Mitt hem är där, mitt hem är där.

5. Till detta hem jag snart mig upp skall svinga Att Gud och Lammet evig hyllning bringa I högtidsdräkten vit och skär. Mitt hem är där, mitt hem är där.

197. Vem är den stora skaran där

Mkl. 8.

Efter *G. Lewenhaupt*

1. Vem är den stora skaran där Med palm i hand? Var hjässa segerkrona bär På evighetens strand.

2. I sida, vita kläders glans Den står för Gud Med oförvissnad bröllopskrans Liksom en smyckad brud.

3. Jo, skaran kom från livets strid, Från tidens nöd; De alla gått till himlens frid Igenom salig död.

4. Från syndens väg de veko av Till Lammets spår. Sitt kors de buro till sin grav, Det var en vandring svår.

5. Nu är den slutad. Inför Gud De stå med fröjd Och höja segersångens ljud I himlens ljusa höjd.

6. Och änglar omkring tronen stå Med dem hos Gud Och gyllne harpors strängar slå Till deras sångers ljud.

7. Och deras jubel slut ej tar Till evig tid. De äro hos sin Gud, sin Far, I salighet och frid.

198. Vem är skaran

Mkl. 81.

A. S—g.

1. Vem är skaran, som syns glimma, Uti livets morgontimma Uppå Sions sälla höjd? Det är Lammets förstlingsskara, Som från jordens nöd och fara Går till himmelrikets fröjd.

2. Trogen genom jordens öden Här hon följde intill döden Lammets blodbestänkta spår. Nu hon får i himlen stanna; Faderns namn på varje panna Uti evig klarhet står.

3. Vad är det för sång, som brusar Likt en flod och sinnet tjusar Med de helga toners fröjd? O, det är den nya sången, Som, ur frälsta hjärtan gången, Fyller alla himlars höjd!

4. Herre, lös och stäm min tunga, Att ock jag må kunna sjunga I förklaring denna sång! Giv min själ den vita dräkten, Då den stora morgonväkten Bryter fram i glans en gång!

199 = 92.

200. Omkring Guds tron

Mkl. 73.

Engelsk melodi.

1. Omkring Guds tron det står en här Av barn i himlens höjd, Dem synden all förlåten är, En skara, frälst och nöjd, Nu de sjunga: Pris och ära; Sjunga: Ära, pris och ära.

2. Till detta sälla fadershus Hur funno de väl väg? I detta hem av frid och ljus Vem förde in dem — säg? Nu de sjunga etc.

3. Jo, Herren Jesus göt sitt blod För deras synd också, Och tvagna i dess helga flod, Nu för Guds tron de stå. Nu de sjunga etc.

4. Sin Frälsare de sökte här Och älskade hans namn. Nu se de honom, som han är, Och vila i hans famn. Nu de sjunga etc.

201. Där uppe ingen död skall vara

Mkl. 21.

Folkmelodi.

1. »Där uppe ingen död skall vara Och inga tårar, ingen natt», Så sjöng den lilla svarta Sara, Ett fattigt negerbarn, så glatt.

2. »Där uppe ingen värk skall vara Och inga smärtans rop som här. Där får jag se Guds anlet' klara Och evigt bliva, där han är.»

3. En gång, en enda gång allena, Hon hört »den vite läraren», Hon hört om blodet, som kan rena, Hon hört om Jesus, barnens vän.

4. Hon hört ock om den nya staden, Vars murar heta salighet. Där vill ock hon stå med i raden Och lova Gud i evighet.

5. Nu ligger hon på smärtans läger, En usel bädd av hö och strå. Men ack, den klara blicken säger, Att fröjd i hjärtat bor ända.

6. Fast utan någon vän vid sidan, Fast bädden är så hård och kall, Hon ligger där i glad förbidan Av vad som ännu komma skall.

7. Hon tänker på de dyra orden, Hon hört en gång av läraren» Hon tänker pa »den nya jorden» Och på »den nya himmelen».

8. »Där uppe ingen död skall vara», Hon sjunger — men alltmera matt, »Och intet rop och ingen fara Och ingen gråt och ingen natt.»

9. Allt svagare ännu blir rösten; »En gyllne stad» — »en gyllne stad», »Och ingen död» — Och med den trösten Hon somnar slutligt in så glad.

10. Nu lockar hon de toner klara Ur harpan fram med fröjdfullt mod Ty se, den lilla svarta Sara Är vit och skär i Lammets blod.

202. O, hur saligt att få vandra

Mkl. 130.

1. O, hur saligt att få vandra Hemåt vid vår Faders hand; Snart vi slutat ökenfärden Och gå in i Kanaans land! Härligt sången där skall brusa,

Stark som dånet av en vattuflod: Äran tillhör Gud och Lammet, Som oss vunnit med sitt blod!

2. Här vid älvarna i Babel Tystnar ofta nog vår sång, Men vi vänta bättre dagar I Jerusalem en gång. Härligt etc.

3. Intet mörker där skall vara, Inga tårar, ingen nöd, Ingen synd och ingen plåga, Ingen djävul, ingen död. Härligt etc.

4. Här vi skiljas från varandra, Här är möda, sorg och strid, Men uti den gyllne staden Snart vi mötas få i frid. Härligt etc.

5. O, må ingen bli tillbaka Här i denna mörka värld, Må vi alla där få mötas Efter slutad pilgrimsfärd! Härligt etc.

203. Få vi alla en gång mötas

Mkl. 150.

E. S. Rice.

1. Få vi alla en gång mötas Där på Jordans andra strand Och med alla frälstas skara Evigt bo i fridens land? Möts vi då? Möts vi då På den andra sidan floden Ja, vi mötas bortom floden, Dit ej nöd och sorger nå.

2. Få vi möta dem vi älskat, Som här rycktes ur vår famn, Se dem uti härligheten Och där kalla dem vid namn? Möts vi då? etc.

3. Få vi möta Herren Kristus, Då han samlar in sin hjord? Få vi slutas till hans sköte, Sitta ned omkring hans bord? Möts vi då? etc.

4. Då de frälstas lovsång höjes I en himmelsk harmoni Och Guds änglars sälla skaror Stämma upp sin melodi, Möts vi då? etc.

204. Jag är en pilgrim här

Mkl. 108.

G. Lewenhaupt.

1. Jag är en pilgrim här, Går till mitt hem; En värld, full av besvär, Är ej mitt hem. Här på en okänd strand Blir det mig trångt ibland; Men se, det goda land Vinkar mig hem!

2. Kort är min pilgrimsfärd, Snart bär det hem. Ack, från en stormig värld Längtar jag hem! Snart är all nöd förbi, Snart skall jag, glad och fri, Sjunga om seger i Himlen, mitt hem.

3. Där hos min Frälsare, Där är mitt hem, Där får jag honom se, Bo i hans hem. Där får jag se därnäst Dem som jag älskat mest, Där är mig evigt bäst, Saliga hem!

205. Jag är en gäst och främling

Mkl. 164.

H. R. Bishop.

1. Jag är en gäst och främling Som mina fäder här, Mitt hem är ej på jorden, Nej, ovan skyn det är. Där uppe bor min Fader I härlighet och ljus; Där ville jag ock vara Uti min Faders hus. Hem, hem, mitt kära hem, Ej finns en plats på jorden Så skön som du, mitt hem!

2. Däruppe bor min Jesus, Min Frälsare så huld, Som gick för mig i döden Och tog på sig min skuld. Om glädjen blomsterströdde Vart steg jag här går fram, Jag skulle ändå längta Hem till Guds dyra Lamm. Hem, hem etc.

3. Hur jordens blommor dofta Av friskhet och behag, Och hur dess fåglar sjunga Den sköna sommardag, Hur vänner dyra, kära Så ljuvligt möta mig, Mitt hjärta ändock längtar, O sköna hem, till dig! Hem, hem etc.

4. Och snart, så ordet säger, Jag skall ock hinna dig; Min Jesus själv skall komma Och hämta mig till sig. Då skall jag salig skåda, Vad här jag trodde på, Och till min Jesu ära Den gyllne harpan slå. Hem, hem etc.

206 = 146.

207 = 78.

Uti min Faders hus. Hem, hem, mitt kära hem, Ej finns en plats på jorden Så skön som du, mitt hem!

2. Däruppe bor min Jesus, Min Frälsare så huld, Som gick för mig i döden Och tog på sig min skuld. Om glädjen blomsterströdde Vart steg jag här går fram, Jag skulle ändå längta Hem till Guds dyra Lamm. Hem, hem etc.

3. Hur jordens blommor dofta Av friskhet och behag, Och hur dess fåglar sjunga Den sköna sommardag, Hur vänner dyra, kära Så ljuvligt möta mig, Mitt hjärta ändock längtar, O sköna hem, till dig! Hem, hem etc.

4. Och snart, så ordet säger, Jag skall ock hinna dig; Min Jesus själv skall komma Och hämta mig till sig. Då skall jag salig skåda, Vad här jag trodde på, Och till min Jesu ära Den gyllne harpan slå. Hem, hem etc.

206 = 146.

207 = 78.

208. Välsigna och beskydda

Mkl. 5.

M. Vulpius, 1609.

1. Välsigna och beskydda, O Jesus, alla små, Som uti slott och hydda Till dig i bönen gå!

2. Välsigna och belöna Vår kära far och mor, Dch låt dem alltid röna, O Gud, din kärlek stor!

3. Välsigna unga, gamla, O Gud, vår bäste vän, Och sist oss alla samla Till dig i himmelen!

209. Jesus älskar barnen små

Mkl. 1.

1. Jesus älskar barnen små. Låt dem till mig komma få, Så han säger om de små, om barnen små.2. O må alla barnen små Jesus älska, lyda då Och en gång till himlen nå, Till himlen nå.

210. Lilla barn, ack, lyft ditt öga

Mkl. 13.

A. P. Wahlin.

1. Lilla barn, ack, lyft ditt öga Upp, där stjärnan mot dig ler, Där din Jesus från det höga Ser i kärlek till dig ner!

2. Han vill lyssna, då du beder, Hjälpa dig ur varje nöd. Han i himlen dig bereder Sällhet uti överflöd.

3. Älska Jesus, lyd hans lära, Lev och verka till hans pris, Och hans änglar skola bära Dig till himlens paradis.

235. Flitig var, och du skall vinna

1. Flitig var, och du skall vinna Hälsa, munterhet och bröd! Vägen till din hydda finna Då ej ledsnad eller nöd.

2. Men låt ordning taga vara På vad fliten samlat har! Var betänkt en skärv att spara För din sena ålders dar!

3. Och var from! Det är det sista, Störst det är av alla bud, Ty om världen all vi mista, Hava vi dock allt i Gud.

211. Jag är ett litet, litet lamm

Mkl. 82.

1. Jag är ett Iitet, Iitet lamm, Som vilar tryggt i herdens famn. Hans famn den är så stor och vid, Den räcker till för dig och mig. Hans famn den är så stor och vid, ——— Den räcker till för dig och mig.

2. Och Jesus är den herdens namn, Som trofast vårdar sina lamm. |: Han vakar över sina små, Att icke ett förloras må. :|

3. Om ulven ryter aldrig så, Han lilla lammet ej kan nå. |: Till herdefamnen törs han ej, Dit kan ej ulven nå, o nej! :|

212. Jag är Jesu lilla lamm

Mkl. 71.

A. W. Mozart.

1. Jag är Jesu liIla lamm, Skyndar glatt till honom fram; Han så kärleksfullt mig möter Och på bästa sätt mig sköter, Tar mig upp uti sin famn, Kallar mig så ljuvt vid namn.

2. Herden själv framför mig går, Trygg jag vandrar i hans spår. Han mig för till ängar gröna Och till vattenkällan sköna. I hans hydda får jag bo Uti evig, ostörd ro.

213. Jag är ej för liten

Mkl. 3.

Efter en svensk folkmelodi.

1. Jag är ej för liten Vara barn åt Gud. Jag är ej för liten Vandra i hans bud.

2. Jag är ej för liten Låta Anden få Hjärtat till sitt tempel. Lycklig är jag då.

3. Jag är ej för liten Lyda mor och far. Gud till detta budet Löfte fogat har.

4. Jag är ej för liten Vara litet ljus, Som om Jesus vittnar Uti hem och hus.

214. Jesus, lär mig bedja

Jesus, lär mig bedja, Jesus, lär mig tro, Jesus, lär mig älska, Älska såsom du!

217. Högt ifrån sin himmel

1. Högt ifrån sin himmel, Där hans änglar stå, Skådar Gud så gärna Ned till barnen små.

2. Barnets böner hör han, Giver nådigt svar, Följer med sitt öga Varje steg det tar.

3. Han med Fadershänder Skänker dagligt bröd, Hjälper i all fara, Skyddar oss från nöd.

4. Säg till alla barnen, Att en Fader finns, Som oss alla älskar, Som oss alla minns!

214 = 213.

215 = 77.

216 = 78.

217 = 213.

218 = 152.

219 = 61.

220. Min gode Frälsare har sagt

Mkl. 118.

J. P. Chronhamn.

1.

Min gode Frälsare har sagt, Att han har barnen kär; Sin hand han på de späda lagt, Hur saligt dock det är! Jag fröjdas, ja, jag sjunga vill: Guds rike hörer barnen till. O Jesus, för ditt namn Tag mig ock i din famn!

2. Du dina änglar har befallt De små att skydda väl; Du aktar mera dyrt än allt En ödmjuk barnasjäl. Så kläd mig själv uti den skrud, Vari jag täckes dig, min Gud! O Jesus, etc.

221. Börja allt med Herren Gud

Mkl. 42.

Chr. Wölfell.

1. Börja allt med Herren Gud! Du bör dig till honom trygga, Ej på egna krafter bygga; Ödmjukhet är främsta bud. Börja allt med Herren Gud!

2. Börja allt med Herren Gud! Får han dig vid handen föra, Kan dig intet skada göra, Blott du följa vill hans bud.

Börja allt med Herren Gud!

3. Börja allt med Herren Gud! Kraft skall han av höjden sända, Att ditt verk du kan fullända Och så fylla Herrens bud. Börja allt med Herren Gud!

222. Gud signe de kära barn

Mkl. 45.

Richard Norén.

1. Gud signe de kära barn, de små, Som flitigt arbeta och bedja; Gud signe de gamla med lockar grå, Som kunna likt barn sig glädja, När blommorna knoppas om våren!

2. Ty rödaste guld och ädelsten, De äro som snö vid polen, Och fåfäng lust med ett fagert sken Är dagg, som torkar i solen, När blommorna knoppas om våren.

3. Men arbete, kärlek, bön och tro, De bygga på livets lycka; De utså glädje, de giva ro För alla sorger, som trycka, När blommorna knoppas om våren.

4. Gud signe arbete, kärlek, bön I alla vår levnads dagar! Gud signe alla de goda frön, Som sås i de gröna hagar, När blommorna knoppas om våren!

223. Jag lyfter ögat mot himmelen

Mkl. 22.

R. Lagi, 1867.

1. Jag lyfter ögat mot himmelen Och knäpper hop mina händer, Till dig, o Gud, som är barnens vän, Min håg och tanke jag vänder.

2. Glatt är att prisa och tacka dig, Och gärna vill jag det göra. Jag vet det visst, att du ser på mig Och ej försmår att mig höra.

3. Tack för allt gott, du mig ständigt ger Att känna, älska och äga! Tack, gode Fader, för mycket mer, Än jag kan tänka och säga!

4. Jag är en planta uti din gård, För evigheten uppdragen. Jag var knappt till, när i fadersvård Av dig jag redan var tagen.

5. Så håll nu över mig än din hand, O Fader, förutan like, Och låt mig växa för livets land, Som är ditt himmelska rike!

224 = 38.

225. Jag är en telning

Mkl. 116.

Ur *Cronhamns* sångbok.

1. Jag är en telning, vek och späd, Ack, låt mig växa till I dig, du sanna livetsträd, O Jesus, och bli din! Om uti dig jag bliver, Om uti dig jag bliver, Om uti dig jag bliver, Då bär jag mycken frukt.

2. Var när mig och bevara väl, Ja, led mig varje dag! Skriv in uti min unga själ Din vilja, ditt behag! Om uti dig etc.

3. Låt mig för fader, moder kär Till hugnad bli och tröst; Hjälp mig, att jag med trohet bär Din bild uti mitt bröst! Om uti dig etc.

4. Ack Jesus, i ditt hägn mig tag, Då har jag säkert skygd, Och låt mig växa till var dag I kärlek, tro och dygd! Om uti dig etc.

226. Ett litet lamm hade kommit

Mkl. 15.

Richard Norén.

1. Ett litet lamm hade kommit Långt in i villande skog. Men herden, den starke och gode, Det fann och på armen tog.

2. Han lade det vid sitt hjärta, Han värmde det i sin famn, Han tvådde det rent vid källan Och nämnde det se'n vid namn.

3. Det späda, räddade lammet, O barn, det är du förvisst. Och herden, som mäktigt dig skyddar, Det är Herren Jesus Krist

227. O, låten små barnen

Mkl. 104. *H. Brooman.*

1. O, låten små barnen få komma till mig, Jag hörer min Frälsare bjuda. Så vill jag då skynda, o Jesus, till dig, Din röst ej förgäves skall ljuda. Du tog upp i famnen så huldrikt de små. Ack, bär mig på trofasta armar också, Du gode, du himmelske Herde!

2. Och skulle jag, glömsk av ditt heliga ord, Bedragen av synden och flärden, Förvilla mig bort från din dyrköpta hjord, O, sök mig på farliga färden! Ja, räck mig din starka, din frälsande hand Och låt mig en gång uti himmelens land Din kärlek för evigt få prisa!

228. De fly så snart

Mkl. 32 B.

Vexels.

1. De fly så snart, de ljusa morgonstunder, Då livets vårdag milt emot oss ler; De fly så snart, men lär oss, Gud, därunder Att akta på den nåd, som du oss ger!

2. Så tag oss, hulde Herde, tag oss alla På dina skuldror, bär oss i din famn; Och när de vreda vågor mot oss svalla, Var du vår tillflykt och vår säkra hamn!

3. Låt över oss, o Herre, alltid vila Din gode Ande och ditt välbehag, Att, medan vårens solskensdagar ila, Vi mogna må till höstens skördedag!

229. Barnen i Jerusalem

Mkl. 69.

J. P. E. Hartmann.

1. Barnen i Jerusalem, Förr, när Jesus kom bland dem, Sjöngo på sitt barnavis Honom ära, lov och pris. Lyss till barnaskaran ung: Hosianna åt vår kung!

2. Jesus nu ock bland oss går, Är densamme år från år. Därför lova barnen än Honom, som är deras vän. Lyss till barnaskaran etc.

3. Vi fått lära älska Gud Och att akta på hans bud, Vi fått lära himlens stig; För all nåd vi prisa dig. Lyss till barnaskaran etc.

4. Fader, moder, gammal, ung, Kom en var, stäm in och sjung! Högre sången stiga må, Så den skall till himlen nå. Lyss till barnaskaran etc.

230 = 174.

231. Kämpar vi äro

Mkl. 57.

D. A—g.

1. Kämpar vi äro, Fanan vi bära. Högt må den svaja, Gud, till din ära! Ordet oss lyser, Guds himmelska ljus, Visar oss väg genom stormarnas brus.

2. Uppe på klippan Fäste vi bygga, Fåglarna like, Glada och trygga. Vi äro svaga, men Gud ger oss makt, Unga kamrater, så hållen god vakt!

3. Jesus vår konung, Stor utan like, Lär oss att leva Helt för ditt rike! Hjälp oss att bliva en segrande här, Som på sin fana ditt korsmårke bär!

232 = 124.

233 = 126.

234. När solens stråle i hyddan min

Mkl. 24.

Algot Eklöf.

1. När solens stråle i hyddan min Igenom fönstret ses lysa in, Jag önskar vara en stråle klar, Ett Iitet solsken för mor och far.

2. Jag vill så gärna en gång bli stor Och så förståndig som far och mor; Men barn i hjärtat jag vara vill, Ty barnen hörer Guds rike till.

3. Jag önskar vara ett litet lamm, Som följer Herden, där han går fram. Men bliver vägen än brant och svår, Jag vill dock gå, där min Herde går.

4. Lik ängens sippa, som vit och skär Ett ljuvligt budskap om våren bär, Jag ville vara så vit och täck Med hjärtat rent och förutan fläck.

235 = 210.

236. Det växte en blomma

Mkl. 30.

Th. Söderberg.

1. Det växte en blomma vid granarnas fot I skogen, bland mossa och ljung. Den lilla knappt syntes vid jättarnas rot, Hon stod där så älsklig och ung.

2. Säg, fruktar du ej att i skogen stå gömd, Omgiven av skuggornas vakt? O nej, ty jag aldrig av Herren blir glömd; Han även på blomman ger akt.

3. Men önskar du ej att i trädgården stå Och dofta till mänskors behag? O nej, jag trivs bäst bland de ringa och små; Jag föddes till skogsblomma jag.

4. Men snart skall för vintriga stormar du dö, Du blomma, som doftade nyss. Då vilar jag ljuvt under täcket av snö Och vaknar vid vårsolens kyss.

5. För läxan hav tack, lilla blomma så kär! Blir enslig och bortglömd min stig, Den Gud, som dig skapat, min Fader ju är, Han vårdar sig även om mig.

6. Lik blomman jag en gång skall vissna och dö, Men Frälsarens löften stå kvar. Om stoftet än göms under täcket av snö, Är anden hos Gud i förvar.

237. Små ljus i världen

Mkl. 28.

Jonas Andersson.

1. Små ljus i världen vi ville vara Och lysa klart uti mörkret in, På kärleks solsken ej nånsin spara, Där mänskor Iida med sorgset sinn'!

2. Små ljus i världen vi ville vara, Fastän vår kärlek är arm och svag, Och återspegla Guds sol den klara, Som strålar ut från hans anletsdrag.

3. Små ljus i världen vi ville vara Och sprida glädje i varje hus. Vi ville vara Guds barnaskara, Och återstråla

Guds kärleks ljus.

238. Blott en gång jag lever

Mkl. 35.

Tysk melodi.

1. Blott en gång jag lever i ungdomens vår, Min väg genom Iivet blott en gång jag går; O, må jag besinna, att Ii vet är kort, Ej lättsinnigt leka och drömma det bort!2. Men leken skall härda för kommande dust Och drömmen till ridderlig gärning ge lust; Och allt vad mig eldat i liv och i sång, För det vill jag kämpa och segra en gång.

3. Och allt, vad som lider, hugsvala jag vill, Och allt, som gått vilse, i kärlek se till, Och allt, som är sant, vill jag ge mitt försvar, Om också allena i striden jag var.

4. Men rosorna vissna, som räckas mig här; Till liv, som ej bleknar, en längtan mig tär, Och nöjena sina, och sakna'n blir kvar, Men friden, som varar, jag vet, var jag har.

288. O, se ej till vinet

1. O, se ej till vinet, från frestelsen fly, De syndiga nöjen och njutningar sky! Guds öga dig följer på varje din stig, Och människors blickar, de vaka på dig.

2. Likt ormen, som gjuter sitt gift i vart sår, Så vinet förgiftar envar det undfår. En boja det bliver, som hindrar din själ Att söka ditt sanna, ditt eviga väl.

3. Det bryter de krafter, dig Skaparen gav, Och gör dig till fånge, en lustarnas slav. Det vänder din lycka i bittraste nöd Och bringar dig tårar i stället för bröd.

4. Så giv ej åt vinet en plats på ditt bord, På samvetet akta och tro på Guds ord! Ty mandom och heder förvärvar ej den, Som raglar av vin och är drinkares vän.

239. O du sköna ungdomstid

Mkl. 71.

1. O du sköna ungdomstid, Du är livets vårtid blid. Hoppets gyllne stjärna strålar, Allt i ljusa färger målar, Li vet solbelyst sig ter. Livet solbelyst sig ter.

2. Ungdomstid är såningstid. Ädel säd med redlig id Måste sås i själen unga, Om hon skördesång vill sjunga |: Uti livets bärgningstid. :|

3. Ungdomstid är glädjens tid. Medan vårsol lyser blid, Må de unga varå glada! Ungdomsfröjd kan dig ej skada, |: Endast Gud får vara med. :|

4. Ungdom, gå med helig glöd Ut i kamp i liv och död För vad högt och ädelt finnes, För allt sant och gott som vinnes, |: Allt som lyfter sinnet upp! :|

5. Högt är målet. Bed och strid, Kämpa för en evig frid! Seger skall du säkert vinna, Evig vila skall du finna, |: När din levnads sol går ned. :|

6. Och är kampen tung och lång — Evig ungdom nås en gång, Blott du bär de vita kläder Och i Jesu fotspår

träder, |: Blott du håller Herrens hand, :|

240. Nu öppnar sig min barnasjäl

Mkl. 102.

Gunnar Petersén.

1. Nu öppnar sig min barnasjäl För dig, min moder kära. Du städse har berett mitt väl Och velat gott mig lära. Så öm som din var ingens röst, Så rik som din var ingens tröst, Hos dig jag trygg mig kände.

2. Jag kommer nu till dig i dag Och barnets tack dig bringar. Fast svagt det är, likväl det tag, Mitt hjärtas röst där klingar. För ljuvlig trygghet vid din barm, För vila, njuten på din arm, Jag tackar dig, min moder!

241. Det finns en tråd så stark, så fin

Mkl. 103.

V. Wikholm.

1. Det finns en tråd så stark, så fin, Men ej av hampa, ej av lin Och ej av silke bara. Den slits ej av, den tar ej slut, Den håller hela livet ut! Vad kan för tråd det vara?

Vad kan för tråd det vara?

2. Din moders kärlek tråden är, Den är så stark, så fin, så skär, Den lyser ur mammas öga. Ej finns en skatt mer värderik; Den är Gud Faders kärlek lik, |: En strålglans från det höga. :|

242. Mor, lilla mor

Utgiven med pianoackompagnemang hos Elkan & Schildknecht, *Emil Carelius*, Stockholm.

(Astrid Gullstrand.) **Mkl. 160.**

Ellen Heijkorn.

1. Mor, Iilla mor, vem är väl som du? Ingen i hela väriden. Du är mig nära i bön, i dröm, Vart jag så ställer färden. Än kan jag höra, fast åren flytt, Hastiga steg, som vandra Flitens och arbetets offerväg Alltid till hjälp för andra. Mor, lilla mor, vem är väl som du? Ingen i hela världen.

2. Än kan jag höra din stämma varm Tala vänliga orden. Mor, liIla mor, vem är väl som du? Ingen på heIa jorden. Ingen kan älska mig såsom mor, Ingen kan så försaka, Kunde jag, kunde jag blott en gång Skänka dig det tillbaka! Mor, liIla mor, vem är väl som du? Ingen på hela jorden.

243. Din klara sol går åter opp

Mkl. 11.

Störl, 1721.

1. Din klara sol går åter opp, Jag tackar dig, min Gud. Med kraft och mod och nyfött hopp Jag höjer glädjens ljud.

2. Din sol går opp för ond och god, För alla som för mig. O, må jag så i tålamod Och kärlek likna dig!

3. Då skall jag, trygg, I råd och dåd Till dig, o Fader, fly Och än förnimma, att din nåd Är varje morgon ny.

244. Så går en dag

1. Så går en dag än från vår tid Och kommer icke mer, Och än en natt med Herrens frid Till jorden sänkes ner.

2. Men du förbliver den du var, O Herre, full av nåd, Och våra nätter, våra dar Du tecknat i ditt råd.

3. Trygg i din vård jag lämnar mig, När solen från oss flyr, Och gladligt skall jag prisa dig, När dagen åter gryr.

4. Men om det stilla dödens bud I denna natt jag hör, Det är min tröst, att din, o Gud, Jag lever och jag dör.

244 = 243.

245. Morgon mellan fjällen

Mkl. 40.

E. Hauer.

1. Morgon mellan fjällen, Klara bäck och flod, Sorlande mot hällen, Sjunga: Gud är god, Gud är god!

2. Dagen ser jag bräckas, Fram går ljusets flod; Dalarna, som väckas, Svara: Gud är god, Gud är god!

3. Skogens fåglar sjunga Med ett glättigt mod, Där på kvist de gunga, Kvittra: Gud är god, Gud är god!

4. Själ, vak upp och svara Dem med nyfött mod! Höj din lovsång klara: Gud, vår Gud, är god, Gud är god!

246 = 168.

247. Jesus kär, var mig när

Mkl. 55.

Tysk melodi.

1. Jesus kär, Var mig när Och livets väg mitt hjärta lär! När dagen gryr, när natten skymmer, Jesus kär, Var mig när!

2. Håll du mig Tätt vid dig Och jämna för min fot din stig! I glädjen och i sorgen lika Håll du mig Tätt vid dig!

248. Till Gud jag flyr

Mkl. 49.

Karl Olofsson.

1. Till Gud jag flyr, när aftonen sig sänker, Till honom, som så mycket gott mig skänker, Som fadershuld min levnads öden styr, Till Gud jag flyr, Till Gud jag flyr.

2. Du, Gud, mig ser. Fast mörker jorden höijer, Dock intet skapat för din blick sig döljer; Likt stjärnans ljus, som genom natten ler, |: Du, Gud, mig ser. :|

3. Min mor och far Du, allas Far, beskydda! Vänd sorgen bort från deras lugna hydda, Och slut uti din nåd och ditt försvar |: Min mor och far! :|

4. O, lär du mig att deras hjärtan hugna, Att glädja dem och deras sorger lugna! Att vandra som jag bör på livets stig, |: O, lär du mig! :|

5. Blott din jag är, jag rädes inga öden, Och nöjd jag går mot livet som mot döden; Av världens fröjd ej mycket jag begär, |: Blott din jag är. :|

249. För den dag, som nu har gått

Mkl. 144.

1. För den dag, som nu har gått till ända, O min frälsnings Gud, jag tackar dig! Allt du låtit mig till godo lända, Hulpit, tröstat och bevarat mig. Som en fader ljuvligt sig förbarmar Över sina barn, så har ock du — — — Burit mig på hulda fadersarmar Och ej tröttnat vid ditt barn ännu.

2. Låt mig nu i natt, o Gud, få vila, Skyddad av din faderliga makt! Bjud din ängel till mitt läger ila Att omkring mig hålla trogen vakt! Frid jag finner ej i hela världen, Endast uti dig min själ har ro; Led mig, hulde Herde, väl på färden, Tills jag får uti ditt rike bo!

250. När jag trött till vila går

Mkl. 7.

Jörgen Malling.

1. När jag trött till vila går Och mitt öga sluta får, Fader, låt din ängel då Vid min sida alltid stå!

2. Vad jag syndat mot ditt bud, Ack, förlåt det, gode Gud, Låt din kärlek hjälpa mig Trognare att följa dig!

3. Alla, som jag älskar här: Mor och far och syskon kär', Alla mänskor, stora, små, Du i natt bevara må!

251. Gud, som haver barnen kär

Mkl. 71.

1531?

1. Gud, som haver barnen kär, Se till mig, som Iiten är! Vart jag mig i världen vänder, Står mitt väl i dina händer. Lyckan kommer, lyckan går, Du förbliver, Fader vår.

2. Gode Fader, i din vård Tag oss här i denna gård: Far, att han får kraft att sträva; Gode Gud, att mor får leva! Gud, som haver barnen kär, Hjälp ock den som liten är!

3. Alla hem där mor är död, Alla barn som lida nöd, Seglare på stormigt vatten, Vandrare i mörka natten, Käre, gode Fader vår, Trösta den som sorgsen går!

4. Fader, som i himlen bor, Hjälp Du dem som glömt sin mor, Alla fattiga och stora, Som sin barnasjäl förlora! För dem hem från villsam stig Att bli barn och små hos dig!

5. Alla gamla tag vid hand, Led dem till ditt ljusa land Genom livets nöd och vimmel! Blinda, som ej se din himmel Eller jordens sommarskrud, Låt dem se dig själv, o Gud!

6. Tack, att ingen ensam går, Som din fadersarm ej når; Tack, att dina milda händer Sträckas över folk och länder; Tack för att du hjälper visst; Tack, vår Gud, för Jesus Krist!

252 = 31.

XXII. Naturen och årstiderna

253. Uti den vackra våren

Mkl. 111.

W. A. Mozart.

1. Uti den vackra våren Smalt drivan innan kort, Gud tog den frusna tåren Från jordens öga bort. Och allt var ljust och soligt, Och lärkan sjöng så glad,

Och barnen hade roligt Allt ibland löv och blad.

2. Se'n kommo sommarns dagar, Då ängen fick sin skrud Med gräs i gröna hagar, Och jorden kläddes brud. Då rodde vi till skären, Då sprungo vi i skog, Då plockade vi bären, Och roligt var det nog.

3. Se'n blev det mörkt om hösten Och stormade på hav, Och stum blev fåglarösten, Och blomstren föllo av. Det tröskades på logen, Tills skörden var förbi. Bland lingonen i skogen Så roligt hade vi.

4. Så kom den kulna vinter Med fästningar i snön, När skidan lustigt slinter Och bjällran klingar skön. Och brasan brann förtroligt På varma stugans härd, Och barnen hade roligt Också i vinterns värld.

5. Och se'n, när drivan gråter — Blott du är from och nöjd — Så kommer våren åter Med nya lekars fröjd. Var årstid har sin trevnad, Vi prisa Gud var dag, Och så förgår vår levnad Allt efter Guds behag.

254. Vintern rasat ut

Mkl. 144.

Otto Lindblad.

1. Vintern rasat ut bland våra fjällar, Drivans blommor smälta ned och dö. Himlen ler i vårens ljusa kvällar,

Solen kysser liv i skog och sjö.

Snart är sommarn här. I purpurvågor, Guldbelagda, azurskiftande, Ligga ängarne i dagens lågor, Och i lunden dansa källorne.

2. Ja, jag kommer! Hälsen glada vindar, Ut till landet, ut till fåglarne, Att jag älskar dem, till björk och lindar, Sjö och berg, jag vill dem återse, Se dem än som i min barndoms stunder, Följa bäckens dans till klarnad sjö, Trastens sång i furuskogens lunder, Vattenfågelns lek kring fjärd och ö.

255. Hör, hur västanvinden susar

Mkl. 158.

Aug. Lundh.

1. Hör, hur västanvinden susar, Se, hur härligt vårsol ler! Hör, hur bäcken ystert brusar, Inga bojor hålla mer! Ser du sippor små, Hör du lärkor slå Sina drillar högt mot himlen blå? Ack, hur tiden går; Nu är åter vår. Välkommen härIiga vår! 2. Alla skogens fåglar sjunga, Det är liv i dal, på höjd. O, så låt oss, gamla, unga, Sjunga vårens lov med fröjd! I vår ungdoms vår, Ack, hur lätt det går, Stämma upp en sång för nyfödd vår! Är hon kulen, grå, Det är vår ändå! Välkommen, härliga vår!

256. Blåsippan ute i backarna står

Mkl. 27.

Alice Tegnér.

1. Blåsippan ute i backarna står, Niger och säger: Nu är det vår! Barnen de plocka små sipporna glatt, Rusa se'n hem under rop och skratt.

2. Mor, nu är våren kommen, mor! Nu få vi gå utan strumpor och skor. Blåsippor ute i backarna stå, Ha varken skor eller strumpor på.

3. Mor i stugan, hon säger så: Blåsippor aldrig snuva få. Än få ni gå med strumpor och skor, Än är det vinter kvar, säger mor.

257. Den blomstertid nu kommer

Mkl. 111.

Svensk, 1697.

1. Den blomstertid nu kommer Med lust och fägring stor. Du nalkas, ljuva sommar, Då gräs och gröda gror. Med blid och livlig värma Till allt, som varit dött, Sig solens strålar närma, och allt blir återfött.

2. De fagra blomsterängar Och åkerns ädla säd, De rika örtesängar Och lundens gröna träd, De skola oss påminna Guds godhets rikedom, Att vi den nåd besinna. Som räcker året om.

3. Du milde Jesu Kriste, Vår glädjesol och sköld, Ditt ljus och hägn ej briste, Uppvärm vårt sinnes köld, Giv kärlekseld i hjärta, Men dämpa lustans brand, Vänd bort all sorg och smärta Med mild och mäktig hand!

258. Den ljuva sommarn stundar

1. Den ljuva sommarn stundar, Naturen vaknar opp. Nu jubla fält och lundar Av nyfött liv och hopp. Den gyllne sol nu sänder Sin stråleglans hit ner, Och liv och ljus hon tänder, Varthän vårt öga ser.

2. Igenom dalar gröna De friska bäckar gå, På blomsterängar sköna Nu beta lammen små, Vart träd, var blomma kläder Sig nu i högtidsskrud. Allt levande sig gläder Och lovar Herren Gud.

3. Nu jublar barnens skara Uti den friska vår, Och deras sång, den klara, Så glatt mot himlen går. Ty Gud, som liljan kläder, Och sparven föda ger, Städs' barnens väl bereder, I kärlek till dem ser.

258 = 257.

259. Den gröna jord är ung på nytt

Mkl. 10.

Ur *»Calvary Hymnal»*.

1. Den gröna jord är ung på nytt, Ty våren kom men är, Den långa vintern har nu flytt, Pris dig, o Herre kär!

2. På berg och dal och sjö och land Allt prisar Herren Gud, Som jorden med sin allmakts hand Har klätt i blomsterskrud.

3. Allt lever, röres, fröjdar sig; Vad tusen jubelljud! Må jag då också fröjda mig Och prisa dig, min Gud!

260. O, vad jorden nu är skön

Mkl. 67.

W. A. Mozart.

1. O, vad jorden nu är skön, Klädd i sommardräkten! Känn i skog, på äng, på sjön Milda, friska fläkten, Ljuva dofter, fågelsång — Mänska, höj ock du din sång!

2. Jorden, smyckad som en brud, Högt lovsjunger Herran. Jubla, lund i vårlig skrud, Ängder när och fjärran! Allt hans Ande skapar nytt, Vinterns tunga välde flytt

3. Skulle ej min själ, min mun Honom offer bringa, Helig sång av hjärtats grund Till Guds ära klinga! Är vår jord så rik på fröjd, O, hur blir då himlens höjd!

261. Vi tacka dig, o Fader kär

Mkl. 117.

Efter *G. Möller.*

1. Vi tacka dig, o Fader kär, För sommarns sköna dar, Då allting om dig vittne bär, Som liv och anda har! De

tusen, tusen fåglarssång, De sköna blommors skrud, Och ängens grönska, bäckens språng Lovsjunga dig, o Gud.

2. Och skog och sjö i solens sken, Hur sköna jag dem ser, Hur glittrar varje blad på gren, Och varje våg där ler. Min tanke då mig gärna bär Bort till en fjärran strand, Där det en evig sommar är I himlens sköna land.

3. När jordisk fägring, jordiskt ljus Vårt öga gläder så, Hur blir oss uti fridens hus, Uti vårt hemland då, Där livets träd vid livets älv Beständigt gröna stå Och solen, Herren Jesus själv, Vårt enda ljus är då!

262. Tror du, små blommor bedja

Mkl. 86.

J. Drinnenberg.

1. Tror du, små blommor bedja till Gud? Fastän du ej förnimmer ett ljud, Dock upp till himlen från ängen grön Stiger så sakta blommornas bön. Gör du som blomman, gläd dig och sjung. Prisa den Högste, du som är ung!

2. Sträcka ej alla blommorna opp Sina små huvud, krona och knopp? Ljuvlig och stilla är deras sång. Lyss till de klara blåklockors gång! Gör du som blomman etc

3. Böja ej alla blommor sig nu? Trötta de äro, tänker väl du? Nej, endast ödmjukt buga de sig, Prisa sin Skapare mildelig. Gör du som blomman etc.

263. Solen lyser

Mkl. 37.

V.Wikholm.

1. Solen lyser, blomman ler Skönt emot mitt öga. Gud från himlen barnen ser, Gläds uti det höga. Späda blomster i hans gård Växa till hans ära. Barnen tar han i sin vård, Hjärtats tack vi bära.

2. Låt oss växa vid din hand Skönt uti ditt rike! Bind oss med ditt kärleksband, Att vi bli dig like! Vi oss sluta tätt till dig Som den späda stängel. Led oss själv på farlig stig, Herre, med din ängel!

264. O Gud, du vare lovad

Mkl. 38

V. Wikholm.

1. O Gud, du vare lovad, Som tände fästets sol! Den lyser blid och vacker I år likom i fjol, Hon glad emot all världen ler Åt alla ljus och glädje ger. O Gud, du vare lovad, som tände fästets sol!

2. O Gud, din värld är fager! Vad tusen under där! Men bäst av allt, du gav oss, Den vackra solen är. När solen uppå fästet ler, Hur skön all världen då sig ter! O Gud, du vare lovad, som tände fästets sol!

265. De rika skördar

Mkl. 84.

1690.

1. De rika skördar, som förgyllde Med mogna ax vår åkerjord Och såningsmannens lador fyllde Med korn till brödet på vårt bord, De oss förkunna, Herre kär, Hur underbar din godhet är.

2. O Gud, Du ensam växten giver; Vi blott på en förhoppning så. Din nåd densamma städse bliver, Utur din hand vi allting få. Vår bön av dig har blivit hörd; Dig vare tack för bärgad skörd!

266. Hur härligt vittna land och sjö

Mkl. 80. *J.A.Josephson.*

1. Hur härligt vittna land och sjö Ännu i frost och vintersnö, O Gud, om dina under! Förvissnad, öde, mörk och kall. Är jorden dock din fotapall, Som i sin blomstrings stunder.

2. Hon ändat har sin arbetsdag, Hon böjer sig för ditt behag Och kläder av sin prydnad. Nu vilar hon i sabbatsfrid Och bidar nästa arbetstid I tålamod och lydnad.

3. Ty du, barmhärtig år från år, Bevarar för en nyfödd vår Det frö, som drivan täcker. Det lever i sin mörka grav; Du lyfter snart dess täcke av, Din sol det återväcker.

4. Ljus är din klädnad, Herre Gud! I norrskensprakt och stjärneskrud Din himmel skådar neder. Dig bliver intet mörker när, Du våra fötters lykta är, Som oss i natten leder.

5. Upplys oss, Herre, med ditt ord, Att vi på denna mörka jord Ifrån din väg ej vike, Och för oss sist i Kristi tro Från dödens skugga, där vi bo, Till ljuset i ditt rike!

267. Dagar komma, dagar flykta

Mkl. 124.

J. Schop, 1642.

1. Dagar komma, dagar flykta; Håll dig vid Guds ord och säg: Det är mina fötters lykta Och ett ljus på all min väg. Hav din lust i detta ord, Som av ålder på vår jord Mänskors tröst och frid beredde Och till himmelen dem ledde!

2. Kristne, medan vi här vandra, Låtom oss på fädrens vis Fromma bedja med varandra, Glada sjunga Herrens pris! Barnens liksom fädrens ljud Stige upp till samme Gud, Att hans godhet nederkalla Över oss och över alla.

299. Herre, signe du och råde

Herre, signe du och råde Och bevare nu oss väl! Herre, ditt ansikf i nåde Lyse alltid för vår själ! Herre Gud, dig till oss vänd Och din frid oss alla sänd! O, Gud Fader, Son och Ande, Dig ske pris i allo lande!

268. Åren gå och komma

Mkl. 3.

Jonas Andersson.

1. Åren gå och komma, Livets stunder fly, Men Guds nåd är städse Varje morgon ny.

2. Må Guds nåd då lära Oss att dag från dag Vandra i hans fruktan, Honom till behag!

269. Låt mig börja med dig

Mkl. 51.

Th. Söderberg.

1. Låt mig börja med dig, o min Frälsare kär, Varje år, som du giver mig än! Låt mig börja med dig varje dag du beskär, Och förnya mitt uppsåt igen Att vara och bliva din egen!

2. Låt mig börja med dig, i ditt heliga namn, Som allena har frälsning i sig! Slut mig hårt intill dig, i din trofasta famn, Där är trygghet och vila för mig, Trots bruset där ute i världen!

3. Låt ditt levande ord bli det ljus, i vars sken Jag alltjämt vandrar fram på din stig; Men var dag, ack, på nytt två mig vit, två mig ren I det blod, som har runnit för mig Från korset en gång, Herre Jesus!

4. Låt mig börja med dig, men dock ännu en bön: Låt mig sluta min dag ock med dig! Och när dagen är slut, giv mig vilan så skön, Tills du väcker ur sömnen ock mig Att leva med dig i ditt rike!

270. O Herre, Herre

Mkl. 29.

G. Lewenhaupt.

1. O Herre, Herre, led du vare steg Och låt ditt ljus uti mitt mörker skina, Låt mig få vattna någon åkerteg, Av solen bränd och färdig att förtvina!

2. Låt mig få säga, vad du vill ha sagt, Och välj därtill jämväl den rätta stunden! Hav du på hand och fot och läppar akt, Men framför allt hav akt på hjärtegrunden!

3. Låt mig få gå med något bud från dig, Varthän du i din vishet själv mig sänder! Jag intet är och intet har i mig, Allt får jag taga blott av dina händer.

4. Du är så rik, och härligt är ditt råd, Och jord och hav och himlar dig tillhöra; Men, Herre, Herre, låt mig dock av nåd Få tjäna dig och glad din vilja göra!

271. Kärlek av höjden

Mkl. 93.

F. Flemming.

1. Kärlek av höjden värdes beskära! Lär oss att leva helt till din ära! Vida kring jorden gånge din lära! Komme ditt rike!

2. Heligt och troget lär oss att strida! Villigt och stilla lär oss att lida! Seger och vila lär oss att bida Sist i ditt

rike!

272 = 189.

273. Lyssna, det Jesu stämma är

Mkl. 132.

W. A. Ogden.

1. Lyssna, det Jesu stämma är, Som ljuder milt i öknen där, Varest han söker vilsna lamm, Kallar dem till sin öppna famn! Samlen dem, Samlen dem, Samlen dem till sitt rätta hem! Samlen dem, Samlen dem, Samlen lammen små till Jesus.

2. Vem vill nu följa herdens spår, För att uppsöka vilsna får? Vem vill till fårahusets hägn Föra dem undan storm och regn? Samlen dem etc.

3. Än finns i öknen månget får, Som ifrån herden borta går. Mästaren ropar nu till dig: Rädda mitt får, det tillhör mig! Samlen dem etc

274. Såningsman

Mkl. 39.

Karl Olofsson.

1. Såningsman, som åkerteg besår med fulla händer, Ser till himlens Herre upp, som regn och solsken sänder. Brödden spirar. Stundom döljer snö den späda gröda, Men i skördetider lönas såningsmannens möda.

2. Du i våra barnahjärtan sår med fulla händer; Upp till Gud, som växten ger, i bön din tanke vänder. Regn och solsken, vård och kärlek sådden väl behöver. Ser du icke alltid brodden, sörj dock ej däröver!

3. Så ännu i höstens dagar, så med fulla händer! Vårda ömt den ädla sådd, som till vår fostran länder! En gång skall den späda brodd, du här i livet vårdar, Mogna till en härlig skörd i himlens örtagårdar.

275. Samla dem alla

Mkl. 46.

Th. Söderberg.

1. Samla dem alla, samla dem alla, Samla till Jesus de små! Samla dem in från gator och gränder, Där de i mörker än gå; Samla till Jesus de små! — —

2. Samla dem alla, samla dem alla, Samla till Jesus de små! Han dem ju söker, huld som en herde, Skulle du liknöjd då gå? Samla till Jesus de små!

3. Samla dem alla, samla dem alla, Samla till Jesus de små! Sök dem i syndens mörkaste nästen, Där de i

vildmarken gå. Samla till Jesus de små!

4. Samla dem alla, samla dem alla, Säg dem det frälsande ord! Säg dem, att Jesus dött för dem alla; O, låt hans kärlek bli spord! Säg dem det frälsande ord!

276 = 146.

XXIV. Hem och fosterland

277. Bevara, Gud, vårt fosterland

Mkl. 18

Gustaf Nordqvist.

1. Bevara, Gud, vårt fosterland, Håll över det din starkhets hand, Och var dess hägn i strid som frid, I sorgens som i glädjens tid!

2. Här se vi vad oss mest är värt, Allt vad vi skatta dyrt och kärt; Ej fjärran finns en bygd, ej när, Som är för oss vad denna är.

3. Här hava våra fäder bott, Arbetat, kämpat, hoppats, trott; Här även vi vår boning fått Med samma liv och samma lott.

4. Gud, skydda detta kära land, Från sjö till sjö, från strand till strand! Sänk över det din milda vård, Som sommardagg på rosengård!

5. Låt det få bli och vara ditt, Befolkat, tryggat, glatt och fritt, På kärlek bördigt som på råd Och uppfyllt av din Andes nåd!

6. Du hulpit det ur mörker opp Liksom en blomma ur sin knopp; Så låt det ock till tidens slut Uti ditt ljus få vecklas ut!

7. Det ljuset är ditt helga ord, En sol för himmel och för jord. Giv, att det klart här lysa må Och aldrig mer ifrån oss gå!

278. Konung och rike

Mkl. 47.

B. Crusell

1. Konung och rike, Herre, beskydda, Hägna vårt kära fädernesland! Höga och låga, slott såsom hydda, Alla bevare, Herre, din hand! AIla bevare, Herre, din hand!

2. Lyse ditt ord alltfort uti norden Över ett folk, som vördar ditt råd! Njute det länge frihet på jorden, |: Lyckligt och starkt i kraft av din nåd! :|

279 = 107.

280. Sverige.

Mkl. 52.

W. Stenhammar.

1. Sverige, Sverige, Sverige, fosterland, Vår längtans bygd, vårt hem på jorden! Nu spela skällorna, där härar lysts av brand, Och dåd blev saga, men med hand vid hand Svär än ditt folk som förr de gamla trohetsorden.

2. Fall, julesnö, och susa, djupa mo! Brinn, österstjärna, genom junikvällen! Sverige, moder! Bliv vår strid, vår ro, Du land, där våra barn en gång få bo Och våra fäder sova under kyrkohällen!

281. Sverige är mitt allt på jorden

Mkl. 125.

H. Helmer.

1. Sverige är mitt allt på jorden, Intet är som Sverige skönt Med de vita fjäll mot norden, Furugördlat, norrskenskrönt Där gå fria, stolta strömmar, Klar och blå är insjöns våg, Där bo fädrens stolta drömmar Än i trogna söners håg.—

2. Sverige är mitt allt på jorden, Intet är som Sverige rikt; Gav det stundom bark på borden, Var det dock i tro sig likt. Det har bästa malm i bergen, Bästa malm i bröst också, Och i fanan bästa färgen, Solens gull på himlens blå.

3. Hell dig, Sverige! Hell dig, kära, Bragdekrönta fosterjord! Jag vill kämpa att din ära Kring all världen varder spord. Vart mig vägen än må bära, Blott hos dig är hjärtat fritt! Månget språk kan tungan lära, Hjärtat lär sig endast ditt!

282. Hur härligt sången klingar

Mkl. 161.

I. F. Hagfors.

1. Hur härligt sången klingar på älskat modersmål! Den tröst i sorgen bringar, den skärper sinnets stål! Vi hört den sången ljuda i ljuvlig barndomstid, Och en gång skall den bjuda åt oss i graven frid! Du sköna sång, vårt bästa arv, från tidevarv till tidevarv Ljud högt, ljud fritt från strand till strand i älskat fosterland!

2. Vad ädelt fädren tänkte, vad skönt de drömt en gång, Det allt de åt oss skänkte i modersmålets sång. Hur våra öden skifta, den sången är oss kär. Vår själ i honom andas, vår rikedom den är! Du sköna sång etc.

283. Vårt land, vårt land

Mkl. 75.

F. Pacius.

1. Vårt land, vårt land, vårt fosterland, Ljud högt, o dyra ord! Ej lyfts en höjd mot himlens rand, Ej sänks en dal,

ej sköljs en strand Mer älskad än vår bygd i nord, Än våra fäders jord.2. Vi älska våra strömmars brus Och våra bäckars språng, Den mörka skogens dystra sus, Vår stjärnenatt, vårt sommarljus, Allt, allt, vad här som syn, som sång Vårt hjärta rört en gång.

3. Här är oss ljuvt, här är oss gott, Här är oss allt beskärt. Hur ödet kastar än vår lott. Ett land, ett fosterland vi fått. Vad finns på jorden mera värt Att hållas dyrt och kärt?

4. Din blomning, sluten än i knopp, Skall mogna ur sitt tvång. Se, ur vår kärlek skall gå opp Ditt ljus, din glans, din fröjd, ditt hopp; Och högre klinga skall en gång Vår fosterländska sång.

284. Mer än dig själv

Mkl. 16.

Alice Tegnér.

Mer än dig själv hav kärt ditt hem, Din moders bön, din faders bud, Men fosterlandet mer än dem, Och mer, långt mer än allt, din Gud.

285 = 152.

286. Slumrande toner

Mkl. 105.

Finsk folkmelodi.

Arr. av *O. Andersson.*

1. Slumrande tonner — fjärran ur ti den, Toner ifrån stugor, från fält och vänan lid, Sällsamma röster ur gravarnas dunkel, Jubel och kvalsång från hänsovnas strid —. Vaknen alla, höjen eder! Fädernas budskap I bringen till söner, till lyssnande tid.2. Står inunder rönnen lutande stugan, Mossbeväxt är trappan och ogräsen gro. Innanför rutornas gröngamla stängsel Minnena de sova i ljudlösan ro. Böj ditt huvud! Träd försiktigt! Helig är platsen, Där fädernas hägnande andar bo.

3. Slocknande kolen vi tända på härden. Varsamt vi taga det kära i vår vård. Spinnrocken surrar vid lågande brasan, Medan vi väva på sägnernas bård. Flamma forneld! Lys vår gärning! Lys genom tiden För sönerna väg hem till fädernas gård.

287. Ett enda steg som viker av

Mkl. 114.

P. P. Bliss.

1. Ett enda steg som viker av I från den rätta stig, Kan räddningslöst allt längre bort Från vägen föra dig. Stå fast, o, tag det ej, Hav mod att säga nej! Till strid uti Guds kraft dig red Och vaka, kämpa, bed!

2. Ett enda glas — och ännu ett Utav den giftets flod, Som rövar livets kraft och märg Och kväver ungdoms mod — Stå fast, o, tag det ej etc.

3. Ett enda glas — och ännu ett I glada ungdomsår — Och kanske är du snart en träl, Som under oket går. Stå fast, o, tag det ej etc.

4. En enda länk, hur ringa än, Av syndens kedja tung Kan bliva dig en boja snart, Fast du är stark och ung. Stå fast och vackla ej etc.

288 = 238.

289. Gud skydde Sveriges gossar

Mkl. 167.

L. Stainer.

1. Gud skydde Sveriges gossar För dryckenskapens garn, Att ingen av dem bliva må Ett armt förlorat barn! Må ingen älskad moder, Ej sysster eller brud För son, för broder, make Få gråta inför Gud!

Gud skydde Sveriges gossar, Må de bli nyktra män! Så bedja tusen mödrar, Så ber var trogen vän.

2. Gud skydde Sveriges gossar, Vårt framtidsvärn, vårt hopp, Att de i ljus och renhet må Till hjältar växa opp! Ack, tusen ögon vila På dem med kärlek öm. Men även skalkar locka Och viska: Glaset töm! Gud skydde etc.

3. Gud skydde Sveriges gossar För varje synd och last! Må helga löften alla ge Och se'n vid dem stå fast! Vårt fosterland behöver En nykter kämpahär. Stån mangrant upp, I unge, Ty dagen eder är. Gud skydde etc.

290. Nattens skuggor sakta vika

Mkl. 157.

J. Mc Granahan.

1. Nattens skuggor sakta vika, Morgonstjärnan ljuvligt ler. Snart den sälla dagen randas, Vilkens sol går aldrig ner.

Herren kommer, Herren kommer; Ändas skall all jordens strid. Bruden siras, Bröllop firas Uti evig fröjd och frid.

2. O vad jubel inför tronen, När de frälsta där en gång Efter tidens vedermöda Stämma upp sin segersång! Herren kommer etc.

3. Dyre Jesus, håll mig redo Till ditt möte varje stund! Se'n må jord och himmel falla; Fast består min sällhets grund. Herren kommer etc.

291. När han kommer

Mkl. 113.

G. F. Root.

1. När han kommer, när han kommer Att samla de sina, Sina kära, sina trogna En gång i sin famn, Liksom morgonens stjärnor De då skola lysa I hans krona för evigt Och sjunga hans namn.

2. Till sitt rike skall han samla De pärlor, han vunnit, Alla lammen skall han samla En gång i sin famn. Liksom etc.

3. De små barnen, de små barnen, Som älska sin Jesus, Som juveler han skall samla En gång i sin famn. Liksom etc.

292. O du, som gav ditt liv för fåren

Mkl. 139.

Freylinghausen, 1704.

O du, som gav ditt liv för fåren, Om nåd och kraft vi bedja dig Att framgent följa dig i spåren På kärlekens och fridens stig! Låt mer och mer en skingrad skara Förenas i din sannings ljus, Att det må vara, evigt vara En herde och ett fårahus!

293 = 16.

294. O, gode Ande, led du mig

Mkl. 102.

J. Crüger, 1658.

O, gode Ande, led du mig Till sanningen och Iivet! Skriv i mitt hjärta, vad av dig I livets ord är skrivet! Styrkt av din kraft, ledd av din nåd, Jag vill ditt kärleksfulla råd Med helig vandel prisa.

295. Salig, salig den som kände

Mkl. 133.

Joh. Crüger, 1649.

Salig, salig den som kände, Den som trodde dig allena, Sannan Gud, och den du sände, Att med dig oss än förena. Jesus Kristus, du är vorden Vägen, sanningen och Iivet, Och i himlen och på jorden Är ej annat namn oss givet

296. Ja, amen, se, du hörer bön

Mkl. 44.

Thomas Hastings.

Ja, amen, se, du hörer bön Och gör långt mer ändå! Du har en ärekrona skön Beredd åt mig ock-så. Beredd åt mig också.

297. O Jesus, bliv när oss

Mkl. 107.

O. Ahnfelt.

O Jesus, bliv när oss, bliv när oss alltfort Och sköt oss och bär oss, som alltid du gjort! Ja, amen, din trohet skall bringa oss fram! Lov, pris, tack och ära, Lov, pris, tack och ära, Lov, pris, tack och ära, Vår Gud och vårt Lamm!

298. Pris vare Gud

Mkl. 18.

Gull Franc.

Pris vare Gud, som kärlek är! Pris vare Gud i änglars här! Pris vare Gud i alla land! Pris Fader, Son och helge And'!

299 = 267.

300. Vår Herre Jesu Kristi nåd

Mkl. 100.

J. Braun.

Vår Herre Jesu Kristi nåd, Gud Faders kärlek Och den HeIige Andes delaktighet Vare med oss alla, Vare med oss alla, med oss alla, med oss alla! Amen!